

10

56

31

July 10

no 56

240043

R.6

5/18

C. 36
N. 245
C. 1

10000

B.

VEXILLVM CARME LITAR VM

33

VEILLI M CARM ELLI TR VM

Small dark marks or stamps at the bottom center of the page.

DECRETA

PROCONSERVANDA, ET
AMPLIFICANDA VITÆ REGULARIS
obseruantia, nec non pro gubernandi vniformitate
in Hispaniæ, & Lusitaniæ Prouincijs Ordinis
Carmelitarum inducenda.

PER REVERENDISSIMUM M. IOANNEM
Stephanum Chizzolam Priorem Generalem, Visitatorem, &
Commissarium Apostolicum eiusdem Ordinis edita, in
solenni dictarum Prouinciarum visitatione: de Consi-
lio Reuerendorum Magistrorum Alphii
Mathioli Procuratoris Generalis in Ro-
mana Curia, et Ferdinandi Suarez
Procuratoris in curia Catholici
Regis, sociorum Reuen.
Generalis, Consultis
etiam omnibus
Hispaniæ, et Lusitaniæ Prouincialibus, et multis alijs
Doctissimis viris.

HISPALI. 1595.

Frater Ioannes Stephanus Chizzola Cremo-
 nensis sacrae Theologiae Magister totius Ordinis fratrum
 et sororum gloriosissimae Dei genitricis semperq; vir-
 ginis Mariae de Monte Carmeli humilis Prior Genera-
 lis, nec non Commissarius, ac Visitator Apostolicus,
 Dilectis nobis in Christo Reuerendis Prouincialibus
 Prioribus, Magistris et ceteris fratribus eiusdem Ordinis
 in Hispania commorantibus, salutem in Domino, et
 paternae dilectionis affectum, ac per salutaris obedi-
 entiae meritum ad Regnum aeternum felicissimè peruenire,

V. M. P. R. I. M. V. M., nostris debili-
 bus humeris graue, et magnū gu-
 bernandae Carmelitanae familiae
 onus fuit impositum: omnem ope-
 ram studium, diligentiam, indus-
 triamq; nostram in restaurando
 antiquo nostrae Religionis splēdo-
 re posuimus. Quod et vt debitum sortiretur effectum
 et nostro muneri de esse minime videremur, omnes
 sacri Ordinis nostri Prouincias, ad quas, his periculo-
 sissimis tēporibus, tutus pateret accessus: decreuimus
 per nos metipso inuifere. Peragruimus iā maximā
 Hispaniae partem, totamq; ferè Lusitaniam. Curati-
 mus, quantum in nobis fuit, ad optimam viuendī nor-
 mam, nobis ab antiquioribus prescriptā Patribus, Re-
 gulares omnes nostros reducere, et presertim in idto-
 ris uiribus intendimus, vt diuinus cultus in dies augere-
 tur, litterarum studia florerēt, iuuenes bonis moribus
 imbue-

imbuerentur, et vt Monasterijs gubernandis sana præficerentur capita, vt è capitibus sanis sanitas diffundatur in membra. Sed inter omnia illud magis ad reformationem conseruandam, necessarium fore iudicauimus: si in omnibus, fratres nostri vniformes inueniantur: præsertim cū in priscis nostri Ordinis annalibus, tempore scilicet Bertholdi bonæ memoriæ olim Prioris Generalis, et in Cap. Generali in monte Carmeli celebrato, hanc vniformitatem maximoperè cōmendatam reperiamus in hæc aurea verba. Quoniam ex præcepto sanctorum patrū iubemur habere cor vnū, et animam vnā in Domino: et quia iustū est, ut sub vna regula viuentes, vniformes in necessarijs uitæ nostræ obseruantijs inueniamur. Ordinamus vt tam in officio Ecclesiastico, quā in vestimentis, et in omnibus obseruantijs, vniformes inueniamur. Mittimus igitur ad vos Fratres, et Patres Charissimi, hæc salutaria statuta ad hanc vniformitatem in Hispaniæ, & Lusitaniæ Prouincijs introducendā maximè spectantia, quæ quidem partim ex ore S. D. N. Clemētis. VIII. uiuæ vocis oraculo accepimus, partim ex reformatione, quæ eiusdem S. D. N. mandato Romæ facta est; partim ex saluberrimis Nunciorum Apostolicorum statutis, partim ex decretis Generalium commitionum, et præsertim ex Capitulo Generali Cremonæ celebrato: partimq; ex laudabilibus Prouinciarum, quas peragrauimus, consuetudinibus partim ex his, quæ experientia Magistra pro reformatione conseruanda necessaria didiscimus. Hortamur, et obseruamus in Domino vt

hoc

hec nostra statuta letis animis suscipiatis, et debita obseruatione exequamini. Quod si feceritis, breui sacer Ordo noster, vobis coadiutoribus, in pristinum restituetur suæ dignitatis splendorem: & sancta Dei Ecclesia ex nostris, vestrisq; laboribus vberes percipiet fructus, Valete, et Deum pro me continuis exorate precibus. Ex nostro Hispalensi Carmelo die. 14. Septembris. 1595.

INDEX CAPITVLORVM.

- § Cap. 1. de officio diuino, & Ecclesia. et sacristia, habet § 57. a fo. 1. vsq; ad. 4.
- § Cap. 2. De paupertate seruanda, & modo viuendi in cōmuni. Habet § 58. à fol. 9. vsq; ad. 17.
- § Cap. 3. De honestate et pace intra Monasterium seruanda, habet § 58. à fol. 9. vsq; ad. 17.
- § Cap. 4. de honestate extra Monasterium seruanda. Habet § 26. à fol. 17. vsq; ad. 21.
- § Cap. 5. de Regimine rerum temporalium, habet § 40. à fol. 21. vsq; ad. 26.
- § Cap. 6. de infirmis, habet § 10. à fo. 27. vsq; ad. 28.
- § Cap. 7. De Nouitijs, & profelsis, eorumq; Religiosa institutione. Habet § 25. à fol. 28. vsq; ad. 31.
- § Cap. 8. de prædicationibus, & Ordinibus sacris habet § 14. à fol. 32. vsq; ad. 34.
- § Caput. 9. De studijs et studentibus, & gradibus eorum. Habet 23. à fol. 31. vsq; ad. 39.
- § Cap. 10. De electionibus, & regimine prouinciarum in cōmuni, habet § 24. à fol. 19. vsq; ad. 43.
- § Ca. 11. De officio Prouincialis habet § 31. à folio. 45. vsq; ad finem,

☩ Dilecto filio Stephano Chizzolæ Priori
Generali Ordinis Fratrum Carmelitarum.

CLEMENS PP. VIII.

DILECTE FILI salutem, & Apostolicam be-
nedictionem. Cum tu propediem, ut incumbenti
tibi muneri satisfacias, visitationem tui Ordinis
Fratrum Carmelitarum in Regnis Hispaniarum
primum, & deinde Fræciæ, & Germaniæ, aliorum
Regnorum, & Prouinciarum Deo benedicente, ag-
gredi, & prosequi intendas. Nos, vt huiusmodi vi-
sitationis munus ad Dei gloriam, & eiusdem Or-
dinis propagationem feliciter adimplere ualeas, te specialibus fauoribus,
& gratijs prosequi volentes, tibi, ultra tuas ordinarias facultates, ut etiã
tanquam Commissarius, & Visitator Apostolicus vniuersum Ordinem
præfatum Beatæ Mariæ de Monte Carmeló, eiusq; domos, Conuentus, Mona-
stera, & loca quęcunq; tam virorum, quam mulierum in quibuscunq; Re-
gnis, Prouincijs, & Dominijs consistētia visitare, ac in eorum singulorum
tam, ritus, mores, instituta, Regulas, & statuta diligenter inquirere, eaq;
tam in capite, quam in membris corrigere, & reformare, statuta quęcunq;
seu constitutiones pro huiusmodi reformatione necessarias, & oportunas,
dum modo sacri Concilij Tridentini, & sacris Canonibus, ipsiusq; Ordinis
regularibus institutis sint conformes, condere, & obseruari mandare, anti-
quas verò per quoscunq; etiam sedis Apostolicæ Nuncios in dictis Hispania-
rum Regnis forsitan conditas maturè considerare, easq; si prædicti Ordinis
Regulis, & constitutionibus contrarias esse reppereris, cassare, et annullare,
ac alia omnia, & singula, quæ pro dicta reformatione necessaria fore judi-
caueris, præfatis Ordinis Regulis, & constitutionibus inherendo, statuere,
ordinare, facere, & exequi. Nec non cum quibus vis eiusdem tui Ordinis
Religiosis super irregularitatibus occultis tantum, etiam occasione suscep-
torum ante legitimam ætatem sacrorum Ordinum, aut quia mulieres secula-
res, intra eorum claustra (non tamen ad malum usum introduxerunt) con-
tractis, preuia, si opus fuerit, salutari absolutione, cum pœnitentiæ item
salutaris

salutaris, arbitrio tuo impositione, in foro cōscientiæ dispensare, auctoritate
nostra possis, & valeas, plenam, & liberam, durante huiusmodi visitatione
dumtaxat, facultatem auctoritate Apostolica, tenore presentium conce-
dimus, & indulgemus. Non obstantibus constitutionibus, & Ordinationibus
Apostolicis, ac eiusdem Ordinis, & quarumcunq; illius Domorum, etiam
iuramento confirmatione Apostolica, vel qua uis firmitate alia roboratis
statutis, & consuetudinibus, ceterisq; contrarijs quibuscunq; Dat. Rome
apud Sanctum Petrum sub Annullo piscatoris, die. V. Martij. 1584.
Pontificatus nostri Anno tertio.

M. Vestrius Barbianus.

CAPVTPRI MVMD E OFFICIO DIVINO & Ecclesia, & Sacristia.

INILANTI-

QVIS APVD PRISCOS

illos Patres nostros montis Car
meli habitatores fuisse cogno-
uimus: quam ut in diuinis psal-
lēdis laudibus assidui maximē
iuuenirentur. Continet enim
frequens diuinarum laudum de
cantatio cultū Dei, Sanctorum

laudes, & eorum, qui canunt, quiq; audiunt, fructum: exci-
tatq; in hominum animis acerrimos quosdam stimulos
quibus incitantur, vt desiderium suam erga Deum pura mē-
te colendum cognoscant, recogitentq;, quam longē à per-
fectione antiquorum patrum absint. Quare cum gradua-
torum numerus in his Prouincijs, Priorum negligentia,
Priuilegiatorumq; abusus adeo excreuerit, vt Ecclesia suo
debito defraudetur seruitio:

Statuimus, & ordinamus, vt deinceps nullus cuiuscū-
q; gradus existat, per quodcūq; priuilegiū à choro exi-
matur, vel exemptus intelligatur, sed non obstante qua-
cūq; consuetudine, priuilegio, aut constitutione antiqua
de mandato speciali Sanctissimi D.N. Clementis. viij. om-
nes in chorum conueniant, & die, noctuq; diuinis officijs
interfint, nisi sint lectores actu legētes, prædicatores actu
prædicantes, duobus diebus ante diē prædicationis, ipsoq;

*Omnes
chorū se-
quantur
etiam gra-
duati.*

A die præ

die prædicationis, ac infirmi, & valetudinarij. Verum, vt laborū aliqua ratio habeatur, declaramus eos qui iam quinquagesimum suæ ætatis annum compleuerunt, & per triginta annos Religioni inservierunt, à choro, nocturno tantum tempore exemptos: præterquam in festis maioribus duplicibus, quæ observantur ab Ecclesia. Illos vero qui peracto sexagesimo anno per quadraginta annos in Religione laudabiliter vixerunt, etiam ab horis diurnis (missa maiori, vespers, & completorio diebus sabbati, & vigiliarū B.M. virginis exceptis) eximi volumus, & diffinimus. Qui vero annum quinquagesimū in Religione compleuerunt, non cogantur ad diuina in choro persoluēda, nisi in quantum conscientia dictauerit. Missam tamen celebrare tenebuntur, nisi sint legitimè impediti. Ex cap. Ge. Cr.

Qui eximuntur à choro.

Oēs scribātur in tabulacōmni exceptis aliquibus.

2. IN tabula cōmuni omnes describantur, nullo ad hoc suffragante priuilegio, exceptis magistris, & actu legentibus, & actu prædicantibus per aduentum, & quadagesimam tantum: & qui per quadraginta annos Religioni inservierunt. Ex cap. Gene. Cr.

Priori nō liceat dare veniam exeundi tēpore diuini officiorum.

3. In tempore diuini officiorum non liceat Priori facultatem alicui concedere exeundi monasterium, nisi pro graui necessitate, vel negotio publico moram non patiente, ab ipso Priore cognoscendo. Qui vero ante licentiam exeundi obtinuerit, domū hora debita reuertatur, vt missæ & horis intersit, sub pæna leuis culpæ pro prima vice, & si in consuetudinem duxerit, grauior pæna ei applicetur: si in contemptū tanquam inobediens puniatur. Ex c. G. Cr.

Quādo et qui cappas albas deferredēt ad chorū & Ecclesiam.

4. Diebus festis, præterquā à festo Inventionis Sanctæ Crucis vsq; ad diem exaltationis eiusdem, Regulares nostri semper ad diuina officia cappas albas deferant: & inter reliquos nunquam sacriste, eiusdem diebus, Ecclesiam sine cappa alba ingrediātur: omnibus vero diebus sabbati ad cōpletoriū deferatur à singulis fratribus cappa albæ.

Matuti-

5. Semper horæ matutinæ etiā tēpore æstatis de nocte per-

persoluantur, exceptis tribus diebus ante pascha, & per totam octauam sacratissimi Corporis Christi sub pana depositionis ab officio Priori, & Subpriori id permittentibus infligenda. Ex cap. Gene. Cre.

na de nocte persol- uende.

6 Indignum est viris Religiosis, quod in quibusdam Cōuentibus, fieri animadvertimus horas nempe matutinas ferialibus diebus media nocte recitari: in solemnibus vero festiuitatibus prima nocte, & statim post completoriū: quod factum est, vt graduati & seniores commodius Matutinis interesse possent: sed quia hoc est magis graduatorum torpore indulgere quam solemnitatibus in seruire: ideò districtè præcipimus vt matutinę nocturno tempore semper celebrentur, sub pænis supra descriptis

7 Officiū paruum Beatę Virginis, officium mortuorū, septem psalmi, quindecim graduales absoluantur publicè in choro cum officio maiori iuxta rubricas Breuiarij: nec vllus tunc temporis chorum egrediatur, sed omnes eidem officio intersint, secus facientes pro modo culpæ per Priorem corrigantur. Ex cap. Gene. Cre.

Parua offi- cia dicēda in choro cū maiori.

8 Non omittant Regulares nostri in horis canonicis ad primam legere Martyrologium nuper reformatū iussu fel. re. Gregorij Papæ xij. & eo tantum vti omni alio prætermisso, ad præscriptum dicti pontificis. Ex ca. G. Cre.

Martyro- lo. Grego. in choro le- gēdum.

9 Non deferatur libri etiam sacri in chorum, sed omnes cum deuotione psallant, & diuina persoluant. Imo quando in choro canendū est, nullus aliud officiū, vel orationes recitet. Quando pulsantur organa in choro, & cantantur psalmi in omnibus horis canonicis omnes fratres sedeant, eodem modo, quo de vltimo psalmo vespertinū fuit ordinatum. Ex cap. Ge. Cre.

Non de- feratur li- bri in cho- ro, & dum cantantur psalmi pul- sātibus or- ganis fra- tres sedeāt

10 Subprior omnes, qui nō interfuerint horis canonicis, & missæ maiori singulis diebus annotet, & si qui absq; causa legitima præsentibus non extiterint reuer. Priori, vel præsidenti in publico refectorio corrigendos denunciot, in

Subprior absentes à choro Prio- ricorrigē.

*dos denun-
tiet.*

*Oratio me-
talis bis in
die habea-
tur.*

*Castigato-
rie disci-
plina qua-
do recipi-
de.*

*Sacerdo-
tes in pu-
blico cofi-
teantur.*

*Reclinato-
ria acco-
modentur.*

*Celebratu-
ri no cofa-
bulentur in
sacristia.*

quo si Subprior non fuerit fidelis, & diligens ab officio ab-
soluatur. Ex Cap. Gene. Cre.

11 Et cum homo a peccatis magis abstineat, quo actibus
humanis expoliatus Deo proprius accedit, cōtemplatio
q; & oratio mentalis Deo hominem coniungat, vt reli-
giosi nostri in hac sancta meditatione se se exercent: sta-
tuimus quotidie bis post matutinas, & post completorium
vel hora conuenientiori tributum istud Deo persolui de-
bere, ita vt facto signo omnes, nemine excepto, ad chorū
conueniant, ibi q; per dimidium horæ orationi mentali;
seu cōtemplationi vacēt, sub pæna priuationis vocis acti-
uæ, & passiuæ his, qui post trinam admonitionē interesse
neglexerint. Ex Cap. Gene. Cre.

12 Cui cōtēplationi, vt humilitatis virtus vniatur, volu-
mus vt qualibet feria sexta per totum annum, ac in vigi-
lijs ex p̄cepto, & B. Virginis: In aduentu vero, & quadra-
gesima, ferijs quarta, & sexta, disciplinas recipiant Regula-
res nostri manu propria hora magis opportuna, in quo si
superiores negligentes fuerint ab officijs suis absoluatur.

13 Sæpius sacerdotes nostri ituri ad missæ celebrationē
in aliorum exemplum in publico peccata sua cōfiteantur:
& priusquam vestes sacras induant, missam, & omnia, quæ
alta voce sunt dicturi, perlegant. Ex Cap. Gene. Cre.

14 Accomodetur saltē vnū reclinatorium in minori-
bus ecclesijs, & duo ad minus in maioribus in sacristia,
vbi sacerdotes celebraturi, orationes ante, & post missam
recitare, & se se ad tantum sacrificium disponere, nec non
vbi opus fuerit, peccatorum suorum confessionem face-
re valeant. Ex Cap. Gen. Cre.

15 Sacerdotes celebraturi, postquā sacras vestes indue-
rint, non deambulent per sacristiam, neq; confabulentur,
sed genu flexi misterium, ad quod accessuri sunt mediten-
tur, vel orationes aliquas pro deuotione excitanda reci-
tent, negligentes q; pro modo culpæ puniantur.

16 Sacristæ in schedula qualibet die oēs sacerdotes celebrantes, fideliter, sub pæna depositionis ab officio describant, quam reuerendo Priori, vel præsidenti tradant, vt qui, cessante legitimo impedimento, non celebrauerint, puniantur. Ex Cap. Gene. Cre.

17 Curent autē sacristæ, vt adsit semper vnus nouitius, aut professus, aut laicus, aut semifrater ex nostris Regularibus cum cappa alba, etiam diebus ferialibus, qui semper altari assistat, ac sacerdoti celebranti tam in missis priuatis, quam in maiori, nisi adessent ministri parati, respōdeat, sub pæna depositionis ab officio tam sacristæ, si neglexerit, quam Priori, si non prouiderit.

18 Kyrie eleison alternatim dicatur á sacerdote, & clerico missæ inseruiente, vt nostre præcipiunt constitutiones.

19 Quæ secreto pronūtianda præcipiunt nostre rubricæ, secreto etiam á sacerdote proferantur, & quæ clara voce, similiter: ideo verba, sanctus, debēt clara voce exprimi: idcirco nihil omnino addatur, neq; diminuaturn tam quò ad ceremonias, quam quò ad recitanda in missa á principio vsq; in finem ex ijs, quæ in nostris rubricis præcipiuntur, volumus enim, vt vni cuiq; lex sit rubrica, non propria voluntas.

20 Quam obrē in vno quoq; conuentu Instituaturn vnus magister ceremoniarum, & in maioribus saltim duo, qui diligenter per lectis rubricis, huic muneri potissimum incumbent, vt omnes sacerdotes sint in celebratione missarum vniformes: qui si non audientur ab ijs, quos admonuerint, deferent ad Priorem, qui vti in hoc Commissarius noster, quemcunq; contumacem voce actiua, & passiua priuatū declarabit. atq; ad Prouincialem, vt ei, de alio conuentu prouideat, transmittet. Nec in posterū quis primā missam, seu, (vt aiunt) nouellam sub eadem pæna, celebrare audeat, nisi ab hoc edoctus & institutus.

21 Et quia munus versiculariorū est versus dicere, à ver-

*sacristæan
notat quo
tidie cele
brātes, &
non cele
brantes.*

*Celebrāti
adsit sacer
doti sēper
minister
ex fratri
bus.*

*Alterna
tim Kirie
dicantur.*

*In missis ni
hil adda
tur ex de
uotione sa
cerdotis.*

*Institua
tur magi
ster cere
moniarū,
& quod sit
eius mu
nus.*

Quod sit

versiculariorum officium.

Euangelium in principio erat verbum semper recitandum in fine missae.

Pro quibus orandum est quotidie.

Cereus accendatur dum eleuatur sanctissimi.

Sacramentum.

Nullus qui non est in sacris tangat res sacras.

Ponatur in quolibet altari tabella sacri conuiuii.

Sacristae.

ficulario dicitur, *Ora pro nobis*, post *salve regina*, & *versus*, *Gande & letare*, post *Regina coeli*, tempore paschali. Sacerdos vero respondebit, *ut digni efficiamur, & quia surrexit Dominus*, iuxta qualitatem temporis. Qui versus autem debeant a sacerdote pronuntiari, scriptum reperitur in rubricis.

22 Benedictionem super populum dicant sacerdotes voce, qua possunt ab astantibus audiri, & iidem, si nullo eodie habebitur Euangelium proprium recitandum, semper pronuntient initium Euangelij sancti Ioannis, nempe, in principio erat verbum, stando ad altare, & flectant genua cum dicent, *& verbum caro factum est*, sicut genu flectere debent fratres in choro dum dicitur, & homo factus est.

23 Dum missae celebrantur, fiat quotidie peculiaris mentio pro summo Pontifice, pro Praelatis, pro pace vniuersae Ecclesiae, pro inuictissimo Rege nostro catholico, Serenissimo principe, & tota Regia prole, pro nobis, & Ordine nostro, recitando, tam in fine vltimae collectae, quam in fine vltimae post communionis, verba, quae ad hoc sunt per omnes conuentus diuulgata, & ordinata.

24 Cum eleuatur sanctissimum sacramentum semper adsit cereus, seu finale accensum pro reuerentia tanti sacramenti, pro ut vbiq; per totam religionem nostram, fieri mandamus.

25 Nullus ex nostris regularibus, qui non est in sacris ordinibus constitutus audeat res sacras, ut calices, patenas corporalia, purificatoria, lapides q; sacros tangere, pro ut in sacris Canonibus praecipitur.

26 In quolibet altari ponatur tabella consueta sacri conuiuii pro secretis, Gloria in excelsis, Credo, & alijs recitandis. Poterunt autem imprimi in qualibet Prouincia de mandato Reuerendi Prouincialis, & ad omnes Prouinciae conuentus transmitti.

27 Sacristae sint modesti, & humiles in omnibus, quod si aliquis

aliquis ex illis verba iniuriosa, aut etiam ad indignationē
prouocantia, contra aliquē sacularē in sacristia, vel Eccle-

28 Adhibeatur exacta diligentia, vt Ecclesia saltem bis
in hebdomada, & si opus fuerit, etiam quotidie, ab omni
expurgetur immunditia, tam in parietibus quam in pau-
mento, & quolibet mense in tecto, in quo si negligentes
fuerint sacrista, puniantur pro modo culpæ a reuerendo
Priore: quod si Prior neglexerit, tam ipse, quam sacrista, a
suis aq̄soluantur officijs, & de hoc clauarij certiozem fa-
ciant patrem Ordinis. Ex Cap. Gene. Cre.

29 Altaria, quæ in nostris Ecclesijs constructa reperiu-
tur lignea, destruantur, & ex lateribus, quam primum con-
struantur, vel ex lapidibus. Ex Cap. Gene. Cre.

30 Altaria, quotidie a puluere, & aranearū telis purgen-
tur, & vbi missæ fuerint finitæ, cooperiātur aliquo pāno.

31 Curet sacrista, vt a puluere etiam subtus scabellum
emundetur. Neq; enim decet, vt circa mensam domini im-
mūditie cōspiciātur, Scabella altarū, vbi opus est, refician-
tur, & denuo ædificentur.

32 Altaria sint tribus tobaleis distinctis pallijs, candelā-
bris, lapidibus sacris, scabellis, Cruceq; & alijs necessarijs
ornata quotidie. Ex Cap. Gene. Cre.

33 Quilibet hebdomada purgentur ab immunditijs va-
sa, in quibus reponitur aqua benedicta, sub pœna grauior-
ris culpæ per tres dies sacristis negligētibus. Ex ca. G. Cre.

34 Mādamus sacristis sub pœna depositionis ab eorū of-
ficijs, vt de quindena in quindenam corporalia abluāt, &
purgent, singulis q; octo diebus, purificatoria mundent.
Ex Cap. Gene. Cre.

35 Pallæ, seu coorpecula calicis, mappæ, seu (vt loquan-
tur) corporalia sint lutea & alba, ne quaquam sericea, nec
de picta, vel colorata: de cōsecratione distint. n. c. cōsulito.

36 Corporalia, & pallæ p̄ prima vice ad sacrū ministeriū

non adhibeantur nisi sint consecrata, vel benedicta vt ibi-
dem præcipitur. Ex Cap. Gen. Cre.

37 Purificatoria, corporalia, pallæ, & cætera huiusmodi
quæ sacro ministerio interuunt, vbi fuerint vetustate con-
sumpta, nulli penitus vsui applicentur profano, sed vt ha-
betur de consecratione distinet. prima. cap. Altaris pallæ,
igni tradantur, & cinis in piscinam projiciatur. Ex. c. g. C.

*Construa-
tur pisci-
na.* 38 Cōstruatur in singulis Ecclesijs nostris, vel ppe ostiū
sacristiæ, vel in aliquo angulo, aut commodiori loco, con-
ueniens fouea lapide decenti cooperta, (quam piscinam
vocant,) vt in eam projiciantur aquæ, quibus fuerint lotæ
res sacre, & cineres earūde, indignū est enim introeuntiū
pedibus inquinari, sicuti vbi supra statuitur. Ex. cap. G. Cr.

*Nemo ac-
cedat ad
ecclesiam
nisi voca-
tus.* 39 Nullus frater cuiuscūq; cōditionis, & gradus existēs
præter personas publicas, in Ecclesiæ, vel sacristiæ obse-
quiū reputatas, accedat ad Ecclesiam, vel sacristiam, nisi
vocatus a sacristis, pro confessionibus audiendis, vel alia
iusta de causa, sub pena grauiori pro prima, grauisima
pro secunda, criminis de furto confessi, & conuicti pro
tertia vice infligenda, & qui sic vocatus fuerit, non audeat
elemosinas oblatas recipere, nec in Ecclesia, vel sacrario
de ambulare, aut cum secularibus colloquia facere, nisi

*deputetur
altare pro
Eucharis-
tia admini-
strada lai-
cis.* de licentia speciali reuerendi Prioris. Et qui aliter facere
presumpserit, supradictis pænis plebetur. Ex cap. G. Cre.

40 Singulis diebus festiuis, sabbatis, ferijs quadragesi-
mæ, ac alijs secundū populi deuotionem deputetur altare
pro sanctissimo Eucharistiæ sacramento laicis, & secolari-
bus administrando. Ex cap. Gene. Cre.

*deputetur
duo cōfes-
sarij pro
his qui Eu-
charistiā
recipere
voluerint.* 41 Ordinentur saltem duo confessarij, qui semper ibidē
assistant pro illorum qui communionem recipere volue-
rint, confessionibus audiendis & sacerdos cum stola &
superpellicio vna cum clerico, pro dicto sacramento ad-
ministrando: & tunc nullus elemosynas petere audeat.

42 Diuinissimū Eucharistiæ sacramentum qualibet heb-
doma

Qualibet hebdomada reuocetur sacra.

Eucharistia nō porrigatur secularibus in patena.

Altaria sint ornata decenter.

De lapidibus sacris

Lapides sacros deinceps usque et reliquias consecratos ex mandato S. D. Clementis Pa. viij

Scabellum cele

domada mutetur, & sacerdos cui istud incumbet, diligenter aduertat, quascunq; reliquias etiam minimas summe re. Ex cap. Gene. Cre.

43 Prohibemas ne in posterum quis audeat in patena sanctissimum eucharistiæ sacramentum alijs prorrigere, sed omnino in pixide, aut in calice ob innumera scandala, quæ sepiissime euenere conspiciamus. Ex cap. Ge. Cre.

44 Aptentur altaria, vbi commode fieri poterit, saltem ad longitudinem octo palmorum, latitudinem vero quatuor, in singulis vero accomodentur Crux, & duo candelabra. Et si quæ sunt, quæ patronos habeant, admoneantur pro huiusmodi expensis faciendis. Ex cap. Gene. Cre.

45 Conficiantur, lapides sacri in singulis altaribus ad mensuram longitudinis duorum palmorum, latitudinis vero vnus cum dimidio, & ita fiat inclusi in altari, vt parū, aut nihil emineant, ad euitanda scandala, quæ euenire possunt. Ex cap. Gene. Cre.

46 Ceterum, cum nouum nobis visum fuerit lapides huiusmodi absq; sanctarum reliquiarum sepulchro a Reuerendissimis Episcopis in istis regnis consecrari, contra id quod expressè in pontificali præcipitur, S. D. N. Clementē Papā viij. consulimus, quid circa hoc nobis esset agendum, sanctitas vero sua, (vt per literas die. 20. septembris. 1594. Romæ exaratas significauit Illustrissimus Cardinalis Alexandrinus) nouitatem admirata respondit, nulla ratione permittendos esse tales lapides absq; reliquijs, nec super illis celebrari posse: sed omnino prohibendos, ac demū alios cum Reliquijs consecrandos: ad quem effectū ad nos Roma reliquias transmisit. Vnde præcipimus, & mandamus omnibus Prouincialibus sub pæna depositionis ab officio, vt infra sex menses curent cum Reliquijs lapides consecrari, illis q, solis vti, reliquorum vsu penitus sublato.

47 Reponantur scabella lignea subter pedis sacerdotis

*Seabellali
gnae sub
tus, pedes
celebrantis
ponatur.*

*Describā
tur inuer
saria in ta
bula, quae
ponatur in
loco publi
co.*

*Res diuino
cultu dica
tas non vē
dēdas, nec
oppigno
randas.*

*Sacrista
non faciet
expensas
pro libito.*

celebrantis ad mensuram longitudinis, & latitudinis altarium, latitudinis vero, seu profunditatis unius psalmi. Ex Cap. Gene. Cre.

48. Conficiatur in singulis conuentibus tabula in carta pergamena, describantur q; ibi anni versaria, missae, & alia omnia, ad quae pro legatis, & elemosynis receptis fratres illius conuentus tenentur, & si contigerit pro aliquibus particularibus nobilibus ad missae quotidie celebrationem astringi, sufficiet ponere in die obitus illius nobilis huiusmodi debitum, & obligationem; quae tabula in sacristia sit, in loco competenti, & publico affixa tam ad fidelium exemplum, & aedificationem quam ad ipsorum met. fratrum memoriam, Ex cap. Gene. Cre.

49. Si contigerit Priorem, aut Prouincialem, aut clauarios cum illis, velle res diuinis obsequijs dicatas vendere, aut oppignorare, nullo modo obediat sacrista, quod si hac de causa voluerint ipsum amouere, & (quod absit) amouerint, vel punire tentarint, aut minati fuerint, tunc illos statim esse priuatos officijs suis definimus, & firmiter decernimus. Si autem realiter ventum fuerit per quencumq; ad talium rerum alienationem, vel oppignorationem citra casum summæ necessitatis, praeter excommunicationis latae sententiae penam, eos per decem annos inhabiles ad omnia officia in Ordine, & quibuscumq; gradibus priuatos, voce quoq; & loco solam per capitulum Generale restituendos declaramus. Ex cap. Gene. Cre.

50. Prior & clauarij pecunias subministrabunt, iuxta conuentus facultatem, pro expensis, quas pro Ecclesia, & sacristia indies fieri contingerit: sacrista tñ nullas ex suo capite, & cerebro faciat expensas, sed de eo, quod opus esse cognouerit, Priorē, & clauarios admoneat, qui quod erit faciendum statuunt, & de pecunijs providebunt, sed videant, ne in necessarijs deficiant, nullam conuentus paupertatem alle-

gantes

gantes. Ex Cap. Gene. Cremon.

*Missa ma
ior de quo
celebrada*

51 Missa maior, cum sit velut quedam diuini officij pars communiter de eo celebrari debet, de quo illa die officium fit. Vt tradidit in cap. quidam laicorum de cel. miss. quod nos obseruari præcipimus: maximè in illis conuentibus, in quibus, præter Missam maiorem conuentualem: matutinalis Missa cantari solet: quæ vel iuxta debitum nostrum, vel fidelium deuotionem disponi poterit,

*In hebdo
mada ma
iori quo
modo cele
brandum.*

52 Caueant Regulares nostri, ne á Dominica Palmarum vsq; ad octauas Paschatis audeant alias Missas celebrare, quam iuxta misterij celebritatem nostræ Rubricæ præcipiunt celebrare: ne vel in eadem Dominica Palmarum aliud Euangelium in missa recitent, quam passionem Domini N. Iesu Christi, secundum Matheum. Non enim æquum est vt propter alicuius particularem deuotionem, vniuersi fidelis tot tantisq; defraudentur misterijs.

*Quæ sunt
candæ in
missa ma.
Missæ voti
uæ nõ dicẽ
da in festis
solemnib.*

53 In Missi maioribus, Credo, Præfatio, & Oratio Dominica, remota quacûq; excusatione, præcinantur semper.

*Cantilenæ
profanæ
prohiben
tur.*

54 Non permitantur Regulares nostri missas votiuas, in diebus festiuis nisi iustissima de causa celebrare: in quibus, missæ nõ ad libitû, sed iuxta festi solennitatem celebrandæ sunt. Trãsgressientes autem Prior seuerè corripiat.

55 Cantilenas, quæ magis ad risum, quam ad deuotionem excitare solent, in diuinis officijs penitus in hibemus.

56 Et cum Ecclesia, sit domus Dei, & orationis locus: absit á viris Religiosis, vt quacûq; de causa, aut quocunq; prætextu, neq; die, neq; noctu, etiã sine multorû interuētu comedie in ea fieri permittantur, neq; mimorû gesticulationes, neq; choreæ & his similia. Quæ si quis Prælatus fieri permisserit, statim ab officio absoluat: Regulares veró qui inter fuerint, loco, & voce actiua & passiuâ priuati exulent á conuentu per quinque annium.

57 Præcipimus omnibus regularibus nostris, vt ea bene-
dictione mensæ vtantur, quam antiqui patres nostri nobis
præscripserunt, & quâ Sanctissimus Papa Gregorius XIII.
fæcte confirmauit in breuiario per eum approbato, & in-
formæ benedicendi nihil addatur, neq; ab illa aliquid de-
trahatur, cum id sit prohibitum literis eiusdem Sanctissi-
mi D.N. Gregorij XIII.

5

CAPV T SE

CVNDVM DE PAVPER- tate seruanda, & modo viuendi in communi.

EGVLARES NOSTRI
de consensu superioris pote-
runt habere vsum rerum mo-
bilium permissum á sancto Cõ-
cilio, qui vsum est incertus, & fa-
cti: non certus nec iuris. Nam
debet pendere á superiorum
voluntate. Ex Cap. Gene. Cre.
2. Monemus itaq; Reueren-

*vsum reru
mobiliu
permittit -
tur regula-
ribus.*

dos Priores bona communita-
tis bené dispensare, vt non appareat personarum accepta-
tio, & cum illorum nullum habeant dominium, sed tantu
custodes, & dispensatores sint; non ad iuram & volunta-
tem suam, sed vt mandant nostræ constitutiones, & sacru
Concilium, ita supellectilia regularibus nostris distribuãt,
vt in eorum supellectili nihil sit superflui, nihil q; quod est
necessarium denegetur.

*Priores bo-
na comu-
nia bene
dispesent.*

3. Prouideatur autem in primis de quibus cunq; rebus
necessarijs tam pro dormitione, victu, vestitu, sanitate re-
cuperanda, alijsq; omnibus: & singulae cellae sint supelle-
ctilibus omnibus necessarijs munitæ pro vt paupertas no-
stratulerit. Ex cap. Gene. Cre.

*Prouideã-
tur neces-
saria fra-
tribus.*

4. Singuli fratres nostri singulas tantum inhabitent cellas
de mandato speciali Sanctissimi D.N. Clementis VIII. Prio-
rati & regentibus altera permitti poterit, & sigilla-

*Cella fra-
trum qui-
bus rebus*

tim suo quisq; lecto cubet, nec vllibi duo eodem lecto dormire possint Lectivero omnes ad eam formam redigendi erunt, vt latitudinem Palmarū quatuor lōgitudinē octo non excedant, neq; binim eadem cella habitēt. Cellæ tandem nullo ornatu instructæ erunt, sed nudis parietibus. 5 In cellulis sufficiet habere lectulū absq; vllō ornatu, nudam quoq; mensulam, duas sedes ad summum, seu scabellā, arcam vnā sine claue pro cappa, & mutatorijs quotidianis conseruandis, vas pro abluendis manibus, sacras imagines, & libros, quorum numerum, & quantitatem non restringimus (dummodo non sint obscæri, & contra bonos mores, vel prohibiti á sanctissimo inquisitionis tribunali) altariolum tandem cum aquæ benedictæ vase pro oratione faciendā, vel meditandis sacris misterijs. Cætera omnia vti superflua á cellulis remoueātur. Si quæ alia quæ tamē pauca sint, & parui valoris suppellectilia alicui personę graui cōcedēda sint iudicio p̄uincialis relinquimus.

*Meū actū
relegādū
ex ore fra
trum.*

*Fiāt quo
tannis in
uentaria
rerū mo
bilium.*

*Priores re
dā ratio
tionē bono
rū mobiliū
cōuētū.*

6 Nemo dicat meum, aut tuum, vt pote mea camera, mea pecunia, mea vestis, sed dicat hæc res est mei vsus, vel dicat hæc res est nostra, vel vestra, vel nostrum aut vestrum. Sic enim statuitur in Regula nostra. Ex ca. Ge. Cre.

7 Fiant inuentaria omnium rerum mobilium ne dum ad vsum cuiuslibet fratri concessarum, sed earum etiam, quæ communibus & publicis monasterij vsibus sunt deputatę: & singulo anno infra pascha Resurrectionis, & festum Ascensionis renouentur, ac in arca depositi conseruentur, sub pæna depositionis ab officio Prioribus, si in hoc negligentes extiterint. Ex cap. Gen. Cre.

8 Quoniam Priorum negligentia non punitur, in dies crescit: Id circo statuimus, vt ipsi omnium mobilium etiam ad vsum cuiuslibet fratri concessorum rationem reddere teneantur, ita, vt si ex illis aliqua perierint ob eius incuriam, & dissimulationem, ne dum deponatur, sed inhabilis ad omnia Ordinis officia declaretur solum in capitu

lo Pro.

lo Provinciali, & habito consensu generalis restituendus.
Ex cap. Gene. Cre.

9 Mandamus in super omnia fratribus nostris erogata, vel acquisita ex prædicationibus, lectionibus, confessionibus, consanguinitate, pio affectu, industria, aut alio quo vis modo reponi, & concludi in arca communi depositi trium clauium æquæ, ac bona religionis & bona communia realiter & in distincté communitati vnita, & incorporata illic ad fratrum omnium subleuandas necessitates recondita.

Ols elemosy. fratribus erogate sine vnitate communitati.

10 Quas tamē pecunias, quāuis sint cōmunitatis ne destituatur in necessarijs filij Ordinis nostri ad alios vsus nulla ratione applicari posse permittere volumus, quā ad subleuādas necessitates religiosorū. Prior vero pro sua prudentia & humanitate ex illis ipsis bonis ei necessitati potissimum cōsulat, ad quē spectaret, nisi obstaret paupertatis votū.

Provideatur fratri. in suis necessitatibus.

11 Cæterū pensandę in super sunt qualitates religiosorū necessitates, status, & dignitates, vt singulis pro vtcuiq; opus est, provideatur, vt in regula nostra præcipitur, ac D. Augustinus quondam suos monachos alloquens dicere cōsueuerat: Nō equaliter omnibus, quia nō equaliter valetis oēs. Sed caueāt superiores ne dū vnū scopulū vitare cōtendimus, in alium incidamus, caueāt inquā ne vnus esuriat, alius ebrius sit, vnus tractetur vt dominus, alius vt captiuus, sed de bonis cōmunitatis nemo sibi plus arroget, quam iustū est, & cōmunitatis bona ita omnes participant, vt omnes cognoscant bona esse communia, & modum viuendi esse communem.

Provideatur fratres p̄sata q̄litate status dignitatis cuiuscūq; sed præcipue cōsideretur necessitas.

12 Ea propter si cōpertū fuerit Priorē aliquē ad suum libitū, & suo arbitrio dare tunicas, & alia indumēta, ita vt vnus, vel alter sit bene accomodatus, alij vero despiciantur, & necessaria nō erogentur, prima vice á patribus clauarijs Prior ipse modestē admonatur, secunda vice scribant, ad Provinciale, qui si non prouiderit, clauarij

Quid sit faciendū cum Priore necessaria fratribus denegate.

mandent expeditori, vt indigenti succurratur, & si hoc finem non consequetur, vniuersus conuentus procedat ad electionem noui Prioris, quem Prouincialis confirmare teneatur, quod facere recusante Prouinciali ad moueatur Pater Ordinis.

Pecunia omnes per manū procuratoris expendatur.

13 Nullus Prior in posterum audeat cuiquam religioso pecunias traddere expendēdas, sed omnia expendantur per manus procuratoris conuentus, vel alterius personæ a lid per Priorem deputatæ sub pæna depositionis ab officio Priori permittenti, & priuationis vocis actiuæ, & passiuæ Regulari contrauenienti. Ex cap. Gene. Cre.

Prouideatur fratribus de pietantia sufficienti.

14 In singulis Conuentibus prouideatur singulis fratribus de pane, vino, & obsonio iuxta ordinis nostri paupertatem sub pæna depositionis ab officio Prioribus iniligēda, si prouidere recusauerint, nulla super hoc admissa excusatione. Ex cap. Gen. Cre.

Refectoriū sit mundū ac nitidum

15 Vt autem munda, ac nitida sit refectio, & cibus ea, quæ decet Regulares, munditia capiatur, mandatur reuerendo Priori, vt quam primum pro communi refectorio de mappis, & mantilibus prouideat, vt qualibet hebdomada aptè mutari possint, in quo si seruitores refectorij defecerint pro singula vice vna disciplina cum psalmo Misereere corripiantur. Emere etiam faciat sufficiētes cyathos reuerendus Prior pro communi vsu refectorij, & si sumptus monasterio videbitur grauis, construere faciat pocula, seu crateres terreos, & in eis bibent Regulares nostri. Ex cap. Gene. Cre.

Omnes comedant in refectorio & cōmuni cibovtatur.

16 Ordinamus de mandato Sanctissimi D. N. Papæ Clementis VIII. vt omnes fratres cuiuscunq; gradus, & conditionis existant, etiam si sint hospites, ad communē mensam primam, vel secundam in refectorium statutis horis conueniant, omnes q; eodem pane, eodem vino, eodem q; obsonio, siue eadem (vt aiunt) pietantia vescantur, nec singulare quicquam, quo priuatim quisquam in cibū vtatur.

ur, vlllo modo afferi possit, sub pæna priuationis loci, vo-
cis, & cuiusq; dignitatis Ordinis. Quod si quis legitima, &
necessaria causa impeditus hora communis mensæ con-
uenire non poterit, is nihil ominus pietantia sua in refe-
torio vescatur, & non extra.

17 Spolia vero Regularium nostrorum cum sint com-
munitatis, etiam communitati applicari debent: illa q; iux-
ta ordinata in nostris constitutionibus parte pri. cap. 21.
distribuantur.

18 Quod si quis cõuictus, aut confessus fuerit pecunias
acquisitas, seu donatas, vel etiam mobilia fideliter, & inte-
gré Priori non consignasse, pænis proprietariorum irre-
missibiliter subiaceat, & Prior si ab eo exigere pænam ne-
glexerit, sit eo ipso ab officio suo absolutus, & inhabilis
ad idem Prioratus officium solum per Generalem dispē-
satus post triennium.

*Bona de-
functorū
quomodo
distribuē
da.
Qui pecu-
nias reti-
nerit pro-
prietario
rū panis
subiaceat*

CAPVT TER

tium de honestate, & pace intra monasterium seruanda.

QVONIAM residētia Prelatorū ex san-
cti Concilij Tridentini decreto de iure
diuino fuit iudicata, nulla ratione est
ferendū vt Priores, quotidie absq; vlla
necessitate vagentur. Quare non aude-
bunt Priores a suo conventu recede-
re, nisi vrgentissima de causa per claua-
rios in scriptis approbata, & habita etiam in scriptis a Pro-
uinciali facultate (quod rarissimè fieri debet). Si vero ali-

*Priores re-
cedentes a
suis connē-
tibus sine
licētia pro-
uincialis
absoluan-
tur a suis
officijs.*

C. quis

quis Prior absq; simili causæ approbatione, & facultate recesserit, ipso facto suo officio absolutus censeatur, & conuentus, ad noui Prioris electionem procedat, cuius confirmationem à Prouinciali petent, nec Prouincialis (si in electo nullum fuerit canonicum impedimentum) confirmationem recusare poterit.

*Priores
permittentes mulie-
res ingre-
disseptimo
naste. sunt
ipso facto
excomuni-
cati, offic.
priuari, &
inhabiles
perpetuo.*

2. Priores sint vigilantes, vt diligenter seruetur clausura conuentus, nec vlllo pacto quacunq; de causa permittant vllam mulierem, cuiuscunq; conditionis, & etatis existat, ingredi septa monasterij, aliter tam permittentes, & consentientes, quam introducetes sunt ipso facto excommunicati, officijs suis priuari, & in posterum ad omnia Ordinis officia inhabiles, nec nisi a sede Apostolica valent absolui, & dispensari. Tempore tamen processionum tam pro viuis, quam pro defunctis, vel diuinorum officiorum pro missis celebrandis, vel sepeliendis mortuis declaratum fuit mulieres simul cum alijs posse ingredi primū claustrum (si quod est) iunctum Ecclesiæ ianuis, nō aliter, nec alia de causa, non derogamus tamen consuetudini laudabili diuersorum locorum. Ex cap. Gene. Cre.

*Nullus exeat à conuē-
tu sine so-
cio & cap-
p. 2. alba.*

3. In quocunq; conuentu, nullus exeat nisi cum socio, & cum cappis albis, & bini æqualiter, & cū honestate, & grauitate incedāt sub pœna priuationis loci, & vocis tam sciēter permittenti, quā contrafacienti: cæteris vero non habentibus vocem, expulsionis à conuentu, quod etiam de hospitibus, & itinerantibus intelligitur, quibus cum pro negotiorum suorum expeditione exire cogentur, socius erit per Priorem assignandus. Excipiuntur tamen quæstores eleemosinarum, quibus, cum sapissimè egrediantur, non ita facile potest socius assignari. Ex cap. Gene. Cre.

*Quæstores
elemos. sy.
sine soc. po-
sunt exire
Pulsentur si
gnū hora
cōpetenti ad
silentiū.*

4. Priores, horis statutis mandent pulsari silentium, & omnes tam post prandium, quam post cenā ad illius obseruantiam cogant, pœnas in constitutionibus de finitas irremissibiliter ab vno quoq; exigendo,

Tem-

5 Tēpore verò nocturno, Prior factò silentij signo post debitam tēporis moram, qua veri similiter vnus quisq; poterit se ad propriam cellam recipere, singulas singulorum cameras quotidie visitet, & fractores silentij iuxta leges nostras corrigat, in quo vt Priores sint pro munere suo diligentiores, quàm hucusq; extiterunt, qui neglexerint in visitatione á Prouinciali ab officio absoluantur. Permittimus tamen, vt cum aliquo legitimo impedimento fuerit Prior occupatus, id Subpriori committere valeat.

Prior omnibus noctibus visitet cameras fratrum.

6 Capitulum culparum, quod adeò ad conseruandam honestatem Religiosorum, ac humilitatem, Patres nostri necessarium sanxerunt, quomodo postponatur, res mira profectò nobis est visa, ideò vt frequentetur, statuimus nullam in hoc admitti debere excusationem impedimenti. Nam si vna dies fuerit impedita, altera impedimento carebit. Si ante prandium fieri non poterit, alia congruentiori hora congregari valebit. Vnde Priores, qui qualibet hebdomada non curauerint capitulum culparum congregare, & per duas vices a patribus senioribus admoniti adhuc neglexerint, vt i Regulæ, & constitutionum contemptores ab officio deponantur:

Capitulum culparum quolibet hebdomada celebratur.

7 Nemo obmurmuret, aut obijcere audeat alicui in dedecus & ignominiam crimina præterita, de quibus fuit conuictus, confessus, atq; etiam regulariter correctus sub pena carceris ad octo dies, & vnius disciplinæ cum psalmo Miserere, quod etiam de Prioribus intelligendum volumus. Ex Capitul. Genera. Cremonen.

Nullus obijciat alteri crimina præterita.

8 Nullus item audeat scribere fratribus, vel sæcularibus, aut etiam alijs ecclesiasticis personis extra Religionem nostram literas, quæ vertantur in infamiam, & opprobrium cuiusuis de Ordine nostro sub pena carceris ad quindicem dies, excipiuntur autem fratres, vbi

Nen scribantur litera difamatoria.

charitativé, de alicuius fratris Ordinis nostri iniquitate, superiores, ad quos spectat suorum inferiorum defectus, & turpitudines cognoscere: admonerent. Ex cap. Ge. Cre.

Qui de fecerit in probatione pænata lionis mulctetur.

Non proferatur verba conuiciosa, aut turpia.

9 Sed ne innocentes opprimendi detur occasio, qui aliquem fratrem cuiuslibet superiori Ordinis detulerit, neq; probauerit, pænata talionis plectetur. Ex cap. Gen. Cre.

10 Amplius nemo verba conuiciosa, seu iniuriosa, aut turpitudinem continentia, aut turpitudinem propriam, parentum, vel affinium, aut consanguineorum, siue naturalem, siue aliunde prodeuntem contra quem cunq; proferat sub pænata carceris ad mensem, & in fine vnius disciplinæ cum psalmo Miserere, &c. Facta debita famæ, & honoris restitutione, humiliter q; petita venia in publico refectorio tam offenso, quam patribus. Ex cap. Gene. Cre.

11 Si vero contra secularem (secuto scandalo) pænata duplicabitur, & hoc si prolata verba fuerint vera, si vero falsa præter dictam pænata induatur caputio linguarum per tres vices in publico refectorio. Ex cap. Gene. Cre.

Facientes libellos famosos quæ pænata plectendi.

12 Facientes libellos famosos, & literas sine nomine, conuicti, & confessi, ad carceres detrudantur per tres menses, & singulis ferijs sextis induantur caputio linguarum. Si vero contra Prouincialem, aut etiam Priorem suum localem, eius modi, libellos ediderint, aut verba contumeliosa, detractoria, & diffamatoria aduersus eos dixerint, per annum dictæ pænatæ subijciantur. Si contra Generalem suum, vel contra (quod absit) summum Pontificem etiã mortuum, Cardinales & Prælatos, vel Principes quoscunq; tale quid perpetraverint, toto tempore vitæ suæ in carcere maneant, nisi cum illis à Generale misericorditer fuerit dispensatum. Ex cap. Gene. Cre.

Qui culpam in visitatione occulta uerit, &

13 Qui fratris sui delicta occultauerit, nec in visitatione coram superiore detulerit, vel infra mensem eundem non admonuerit, mox vero illi fratri dicta delicta obiecerit, vel de illis apud ipsum met superiorem accusauerit, interim

interim q, conuincatur illa delicta dissimulasse, & subti
cuisse, cum re vera ad eius notitiam primò deuerint, vt
calumniator puniatur: & exilio à tota Prouincia per decē
num plectatur. Superior tamen contra reum ex officio
suo seruatis seruandis procedat. Ex cap. Gene. Cre.

*qua pæna
puniendus.*

*Superior
culpas dis
simulās ab
officio de
ponatur.*

14 Et quoniam ob delinquentium impunitatem insolē
tes in dies peiores eueniunt, pax q, & fraterna charitas ne
dum frigescit: sed potius extinguitur, Priores, vbi etiam
extra iudicialiter rescuerint aliquem fratrem alium ver
bo, vel facto offendisse, licet remissa iniuria Saluatoris præ
cepto, ab offenso, nulla fuerit facta denuntiatio, veritatem
inquirant, qua cognita, & sufficienter probata, reum iuxta
salutaria nostra instituta corrigāt, & irremissibiliter puniāt
quòd si conuictus fuerit aliquis superior peccatum dissi
mulasse, nec reum debitis pænis, subiecisse ab officio de
positus intelligatur. Ex cap. Gene. Cre.

*Nemini li
ceat pænas
in constitu
tionibus re
mittere.*

15 Nulli Priori, nec etiam Prouinciali liceat pænas in cō
stitutionibus descriptas cuiquam remittere, nisi leuē, vel
mediam Priori: grauem vero Prouinciali. Nam quotidie
experimur malos deteriores euadere ex eo, quod pæna
non exigantur, sub pæna depositionis ab officio, & inha
bilitationis per decennium. Ex cap. Gene. Cre.

*Si superiores
admoneāt
Patrē. Or
dinis de ex
cessibus re
gularium.*

16 Priores Prouincialem, Prouinciales Generalem sta
tim admoneant de grauib; suorum Religiosorum ex
cessibus, sub pæna depositionis ab eorum officijs, ac absq,
mora personaliter, si possunt, sin minus saltem per com
missarium idoneum prouideant huiusmodi euentibus, ac
reos iuxta delicti quantitatem rigidē puniant, qui si fugā
cæperint, seruatis seruandis contra eos procedant, ac si vo
cati, comparere renuerint, in eos vti contumaces senten
tiam proferant: & inuocato auxilio brachij secularis eos
dem capere studeant: & superiores in hoc negligentes ab
officijs suis absoluantur. Ex cap. Gene. Cre.

*Prouincia
crimi*

17 Prouinciales, vbi aliquem ex religiosis suis, de aliquo

*les statim
sententiam
proferant
cōtra cul-
pas fratrum
diffamato-
rum.*

crimine infamatum inquisuerint, statim absq; vlla dilatione, & mora processum legitimè conficiant, & persoluant, & immediatè consulto Generali Ordinis si graui de re agetur, sententiam proferant, & executioni demandent, alias transactis duobus mensibus huiusmodi inquisitionis omnia acta contra dictum Regularem sint nulla, & nullius valoris, & momenti, nisi aliter Pater Ordinis expedire iudicauerit. Ex cap. Gene. Cremon.

*Prouincia
les fratres
de crimine
cōuictū nō
possunt ad
dignitates
Ordinis
promouere
Excomun.
celebrās
pro suspec-
to de hære-
si habea-
tur.*

18 Idem Prouinciales quenuis ex nostris Regularibus legitimè conuictum, aut confessum de aliquo crimine, seu alias condemnatum non audeant absq; licentia Generalis expressa ad officia, atq; dignitates Ordinis promouere sub pœna depositionis ab eorum officijs. Ex Cap. Gene. Cremon.

*Notorij ex
cōmunica-
ti in publi-
cō sunt ab-
soluendi.*

19 Si quis notoriè fuerit excommunicatus, maximè propter violentam in clericum manuum iniectio- nem, & ante debitam absolutionem celebrare ausus fuerit, habeatur tanquam suspectus de hære- si, ob clauium contemptum, & rigidè, vt talis puniatur: neq; ad diuina admittatur, donec perfectè pœnitentiam sibi iunctam egerit, ac de dispensatione super irregularitate liquidò constiterit. Ex cap. Gene. Cremon.

*Absolutio
in foro cōs-
ciæ data sit
nulla quo-
ad forum
exterius.*

20 Aduertant etiam Prouinciales notoriè excom- municatos non nisi in publicò absoluendos, facta q; debita satisfactione, ac salutari pœnitentia per acta, & si quis aliter fuerit absolutus, iterum in publicò absoluatur, & pœna in constitutionibus statuta dupliciter. Ex Cap. Gene. Cremon.

21 Si contigerit aliquem per manuum iniectio- nem violentarum in alium, in foro conscientie absolutionem obtinuisse, & postea ad eiusdem superioris notitiam peccatum alia ratione deferatur, absolutio in foro conscientie concessa nullatenus quò ad forum exterius ei suffra- getur

getur, sed p̄nis in constitutionibus descriptis omnino subijciatur, ac si nunquam fuisset á tali censura absolutus. Ex Cap. Gene. Crem.

22 Vbi Priores rescuerint aliqua iurgia, vel contentiones inter aliquos ex Regularibus (suis inimico super seminante Zizania,) ortas esse: omnem adhibeant diligentiam, vt inter se depositis rixis, & æmulationibus in charitate non ficta reconcilientur: quasi renuerint, eum, vel illos, qui fuerint obstinati, ad Prouincialem mittant: de negotio plenam tribuentes informationem eius, quem vel quos carceri mancipabunt, nec extrahent, donec resipuerint, influcta salutari p̄nitentia, pro vt secundum delicti quantitatem iudicauerint. Ex Cap. Gener. Cremon.

*Priores vt
fratr. sint
in charita-
te precau-
rent.*

23 Cumq; in constitutionibus nostris tam correctio- nes & p̄næ, quam locus, & tempus, ad coercendos criminosos, & delinquentes fratres sit definitum: non ex arbitrio in quouis loco, vel tempore, nec quauis p̄na, & correctione inobedientes puniant, nec sit pro ratione voluntas, sed ad normam nostrarum constitutionum Reuerendissimi Soreth sint disciplinae, & castigationes, & quia brachio extento, furore & minis iustitiam exercere voluerint, ab omni officio Ordinis amoueantur, vt prius discant obedire, quam imperare. Ex Capit. Gene. Cremon.

*Regulares
puniantur
secundũ for-
mã nostra
vñ constitu-
tionum:*

24 Vt autem tollatur tam fratribus omnis occasio murmurandi, & conquerendi, quod iniuste, & sine causa fuerint puniti, quã Prioribus innocentes criminandi, vel opprimendi: mandamus ante quam fiat correctio ad normam constitutionum, vt præmissum est, infligenda, semper explicari, & coram toto conuentu debere publicari causam correctionis faciendã, vt qui corrigitur edoceatur ea, á quibus in posterum cauere debeat;

*Pralati se
per culpas
fratrũ qui
sũt castigã-
di explicẽs*

C. 4. nam

nam vt dicit D. Augustinus. Si castigatur quis, & non edoceatur crudelitas est, & si aliquis Prior in hoc defecerit, nō audeat propterea reus ob id in eum insurgere, vel correctionem recusare, sub p̄na amissionis iurium suorū, & rebellionis, si omnino pertinax extiterit: sed facta denūtiatione ad Prouincialem, pro prima vice arguatur Prior, si perseuerauerit ab officio deponatur, vt Regularis disciplinae hostis. Ex cap. Gene. Cre.

*In corrigi-
biles ab or-
dine expel-
lantur iux-
ta indultū
Apostolic.*

25 Et quoniam pleriq; religiosi (ita instigante humanigenis hoste) adeo incorrigibiles euadunt, vt omni Regulari disciplina reiecta maximo sint de decori, & detrimento Religionis nostrae, praesenti decreto statuimus, quod si aliquis Regularium nostrorum pro aliquo enormi delicto fuerit bis punitus, tertia vice eidem intimetur Breue de incorrigibilibus, & postea si in idem vel simile lapsus fuerit delictum, tanquam incorrigibilis a Religione expellatur, nullo pacto ad ipsam amplius admittendus, sed ad arctiorem regulam assignato termino competenti cogendus sub p̄na triremium. Ex cap. Gene. Cre.

*Regulares
oēs unifor-
mē vestiū
deferant.*

26 Vestitu ex communi pecunia cōparando omnes fratres nostri contenti erunt, in quo modus, & forma adhibeatur ad regulae praescriptum, ita vt in eo nihil inane sit, sed regularis modestiae, religiosae honestatis, sanctae humilitatis, & paupertatis in eo decor eluceat, & vt ex reformatione habitus, morum etiā reformatio appareat: praecipimus & mandamus, vt Regulares nostri omnes, cuiuscunq; gradus, & dignitatis sint, deferant habitum uniformem, & quod ad quantitatem, & quod ad colorem, & quod ad vilitatem pretij.

*Forma ve-
stimētōrū.*

27 Forma autē vestimentorū talis erit. Tunica vel habitus distabit a terra duobus digitis, scapulare breuius erit tunica tribus digitis, cappa eandē tenebit longitudinē cum scapulari, quae a parte anteriori erit cōsuta duobus digitis.

28 Intra mensem autem tunicae, & scapulare, & cappae
in pra-

Intra men-
sem vestes
reformen-
tur.

in præsentiarum habitæ, ad formam superius expreſſam
reducantur.

29 Deferent etiam omnes religioſi noſtri, ſub tunica
grifea, albam tunicam tendentem vſq; ad talos, vel circa.

Deferant
fratres tu-
nicã albã.

30 Indumenta interiora, quæ ad argendum frigus defe-
runtur, ſint honeſta, & albi coloris & nullius alterius.

Interiores
vestes bone-
ſti & albi
coloris.

31 Veſtimenta exteriora tunicæ, ſcilicet, ſcapularia, &
capucia, in omnibus Prouincijs Hiſpaniæ, & Luſitaniæ ex
panno vili fiant, & nullo modo ex pretioſo. Si quis autem
manicas femoralia, ſeu caligas laneas ex acu confectas de-
ferre auſus fuerit, ſit eo ipſo per decennium exul à Prouin-
cia voce actiua, & paſſiua priuatus.

vestes exte-
riores ſint
ex panno vili

32 Præcipimus vt in omnibus Prouincijs Hiſpaniæ, &
Luſitaniæ, etiam in Regno de Braſil, in Indijs, tan Orienta-
libus, quam Occidentalibus, fratres noſtri cappis albis tam
in itinere, quam alibi etiam nauigantes vtantur: vt ex habi-
tu candido deprehendatur illos eſſe fratres Beatæ Virgi-
nis Mariæ de Monte Carmelo, in cuius honorem, & de-
uotionem pallijs albis condecorantur: prohibentes pallia
grifei, vel alterius coloris, mandantes vt infra ſex meſes
vel in aliud veſtimenti genus illa commutentur, vel pau-
peribus Chriſti erogentur.

Manicas
vel caligas
ex acu con-
fectas non

33 Nullus frater ſibi fieri veſtes audebit, niſi à miniſtro
per Priorem ad conſuendas veſtes electo, & eodem Prio-
re præſente, vel alio ab eo deputato.

Fratres iti-
nerantes vtã-
tur cappa
alba.

34 Cætera verò decreta, quæ de veſtimentis, & calcea-
mentis, in fauorem vitæ Regularis, à patribus noſtris ma-
turo conſilio ſunt ſancita, inuiolabiliter obſeruari præci-
pimus.

vestes cõfi-
ciãtur præ-
ſente Priore

35 Declarantes, quod ſi poſt meſes duos, facta ſufficiẽ-
ti horum ſtatutorum promulgatione, aliquis Regularis
noſter cuiuſcunq; gradus, dignitatis, aut conditionis ex-
iterit, auſus fuerit de ferre indumenta, tam exteriora, quã
interiora, contra formam in his decretis, & conſtitutioni-

Decreta de
veſtibus in
fauore vitæ
regularis

ſeruentur.
Qua pena
puniẽdus
qui veſtes

cõtra for-
mã detule-
rit.

bus nostris expressâ voce, et loco careat per duos annos,
& tanquam reformationis hostis acerrime puniatur.

In diebus
ab Eccle-
siâ prohibi-
tis fratres
non come-
dant car-
nes sub ex-
cômunica-
tionis pœ-
na.

36. Præcipimus item in uirtute sanctæ obedientiæ, et di-
strictè mādamus omnibus, & singulis inferioribus nostris
cuiuscunq; gradus, dignitatis, & conditionis existant, sub
pœna excommunicationis latæ sententiæ (cuius absolutionē
nobis ipsis reseruamus) nec non priuationis gradus, loci,
et uocis actiue & passiuæ, et sub pœna tandem suspecti de
hæresi infligenda, ne sub quocunq; prætextu, aut quæsito
colore audeant carnes comedere in diebus à sancta matre
ecclesia prohibitis, nisi sint uerè infirmi, febre laborantes,
et lecto decumbētes, aut alia grauiore infirmitate oppressi,
vel saltem propter nimiam debilitatem ex recenti infirmi-
tate conualescentes, et hoc de consilio medici in scriptis
obtentio (cuius consciētiam in hoc oneramus) apud Prio-
rem in aliqua arca reseruando, ut quando cumq; opus fue-
rit, de licentia seu permissione comedendi carnes in suo
conuentu quibuscunq; Regularibus facta, rationem redde-
re ualeat, alias easdem omnino pœnas, ac si ipsemet carnes
comedisset, subiturus.

Qua pœna
puniēdus
qui feria
quarta et
sabbato
carnes co-
mederit.

37. Qui uero diebus Mercurij, aut Sabbati absq; necessi-
tate, et testimonio Medici supradictis carnes comedere
ausus fuerit, ipso facto sit priuatus uoce actiua, & passiuâ:
cui pœnæ subijci uolumus quæcumq; superiorē, qui permi-
serit vel dissimulauerit, vel debitas pœnas non exegerit.

Indulgētia
plenissimâ
cōcessa fra-
tribus,

38. Animaduertant autem Regulares nostri, in regula
nostram mitigata ab Eugenio quarto, quam profitemur, con-
cessam esse plenissimam absolutionem omnium peccato-
rum in articulo mortis fratribus nostris, si regulam miti-
gatam obseruauerint, et in obseruantia ipsius uixerint, et
dummodo per annum integrum ieiunēt, computando in
singula hebdomada unicum diem, quo ad ieiunium aliàs
uel ex præcepto ecclesie, uel ex regulari obseruantia, uel
ex iniuncta penitentia, aut uoto, aut alia causa non tenean-

tum. Quo dideo unicuique ad memoriã reducere volumus, ne in re tanti momenti aliquis frater noster ignorantiam prætere ualeat: sed unusquisque animæ suæ salutis, et conscientie tranquillitati consulat. Et si in dicto anno, vel aliqua eius parte sint legitimè impediti, anno sequenti vel aliàs quam primum potuerunt, modo simili supplere ieiunium teneantur.

39. Et cum Pius secundus se. re. Generali ordinis pro tempore existenti facultatem concesserit, qua iuxta conscientie suæ arbitrium, cum uniuersis utriusque sexus eiusdem Ordinis nostri professoribus, circa ieiunium eorum dierum, quibus extra diem Dominicã, ab Eugenio quarto prædecessore suo, eius carniū fuerat permissus, pensata qualitate locorum, personarum, et temporum dispensare ualeat: atque insuper Sixtus quartus nedum id confirmauerit, sed ulterius eidem Ordinis Generali, ut tres dies, plures, uel pauciores ad ieiunium faciendum nominare, aut remittere posset, libere indulserit: Nos filiorum nostroque conscientie, ac tranquillitati in hoc, pro munere nostro satisfacere cupientes, attenta temporis calamitate, Ordinis paupertate, religiosorum assiduis die, et nocte laboribus, ac locorum uniuersali penuria declaramus ex auctoritate nobis (ut supra) concessã, fratres nostros, ab exaltatione Crucis, usque ad pascha ad ieiunium ferie quartæ, sextæ, & sabbati pro regule obseruantia, qualibet hebdomada teneri. Ieiunium uero secundæ ferie, et tertie, & quintæ ferie ob suprascriptas causas (nisi hisce diebus ex præcepto Ecclesie aliquod ieiunium interuenerit) in Domino remittimus et relaxamus.

40. Quando Natiuitas Domini feria sexta euenierit, nulla ratione carnes comedere audeant nostri Religiosi, sub pœna priuationis uocis actiue, & passiuæ per tres annos: hoc enim priuilegio minime gaudent, qui voto, vel Regulari obseruantia sunt astricti: ut expressè præcipitur de ob

*Ab exalta
tione .s.*

*Crucis usque
ad pascha
ieiunent fra
tres feria
4. 6. et sab
bato.*

*Ab exalta
tione .s.*

*Nō licet no
bis comedere
carnes
quādo na
tuitas dñi*

*Nō licet no
bis comedere
carnes
quādo na
tuitas dñi*

in fer. 4. aut. 6. aut. in sabbat. euenerit. Ieiunium cap. explicari. Neq; id attentare præsumant sub eadem pœna, quando idem festum feria quarta vel sabbato celebrari contigerit. Nam exceptio de non comedendis carnibus his diebus, (quæ habetur in Bulla nostra Clementis VII. fel. recor. quam sabbathinam appellamus) dum modo indictis diebus non cadat festum Natalis Domini, intelligitur de confratribus tantum, nequaquã de nobis, qui voto, ad non comedendas carnes in hiscẽ diebus sumus astricti.

Literæ generales absq; vlla excusatione ab omnibus debita reuerẽtia executioni mandentur. Literæ Generalis Ordinis, siue simplices & familiares, siue patentes, & publicæ, ob quodcunq; negotium, & quacunq; de causa, nec non in gratiam & fauorem cuiuscunq; concessæ, cum debita reuerentia, à quibuscunq; cuiuscunq; dignitatis, conditionis, & gradus nobis inferioribus recipiantur eisq; sine mora, & post posita omni excusatione, debita obedientia præstetur, nisi fuerint immediate ab ipso Generali Ordinis datæ contra id, quod expressẽ est ipsi Generali prohibitum, vel in cõstitutionibus Generalibus Ordinis, vel in decretis capituli Generalis Cremonæ celebrati, vel in his etiam nostris cõstitutionibus, quas pro reformatione conseruanda edimus: (nos enim ipsi legibus nostris alligatos esse velle profiteamur) quo casu, sicut & si iudicarentur ob aliquam causam ingentem non expedire: suspendatur effectus illarum, & statim Generalis Ordinis informetur, ac admoneatur, vt quid sit eo casu agendum determinare valeat: qui vero eas interciperet, vel rescindere, vel eas in iudicium, & controuersiam vocare, vel illis debitam obedientiam minime præstare, aut earundem executionem differre, quicumq; ille sit, & quacunq; polleat dignitate, aut gradu sit eo ipso cõfossus gladio excommunicationis latæ sententiæ, priuatus quocunq; officio, gradu, & dignitate. Et si à Generali admonitus, fuerit cõtumax, perpetuõ existat loco & uoce actiua, & passiuæ expoliatus, exulq; ab omnibus Hispaniarum et

Lusitaniæ provincijs.

42. Negotia, quæ pro quouis conuentu Prouinciæ, vel pro religioso Ordinis nostri, in curia Romana, pro tempore erunt pertractanda, nemini extra religionem, committantur: sed omnia cum debitis informationibus ad Procuratorem Ordinis deferantur, sub poena priuationis uocis actiuæ, et passiuæ nostris Regularibus contra facientibus.

43. Cum aliquis Religiosus profugus, et Apostata ad Generalem se contulerit, et cum literis patentibus, ad suam Prouinciam remittetur absolutus ab Apostasia, ita intelligendas esse declaramus tales literas: ut pro fuga tantum, talis Religiosus censeatur liber, tam quò ad culpam, quàm quò ad poenam, nec ratione Apostasiæ quisquam inferior audeat, ab eo ullam poenam exigere, sub poena excommunicationis latæ sententiæ: (cuius absolutionem nobis ipsis referuamus,) nec non sub poena tam depositionis ab officio, quàm priuationis loci, et uocis actiuæ, et passiuæ solum per Generalem Ordinis restituendus. Si uero talis Religiosus aliqua alia delicta commiserit, non intelligatur absolutus: nisi specialis, et expressa mentio fiat de illis in dictis literis patentibus, ac propterea poterit iuxta constitutiones puniri. Si uero etiam in præfatis litteris haberetur mentio, tam de delictis, quam de pæna inflictæ uel condemnata (quod tamen nunquam a patre Ordinis fiet, nisi primò de omnibus fuerit plene informatus) æquum non est, ut quod a superiore fuit iudicatum, ab inferiore reuocetur in iudicium: quod si quis attentare ausus fuerit, supra dictis penis (licet in dictis litteris Generalis, nulla de ijs haberetur mentio,) omnino eum subiace re uolumus.

44. Præcipimus in uirtute sanctæ obedientiæ, & sub poena exilia Prouincia per tres annos, ut nullus frater per se uel interpositam personam directè, uel indirectè audeat intercipere aut retinere, uel aperire literas alijs fratribus missas, quia ex hac malitiosa interceptione multa mala

*Negotia
fratrum in
Curia Ro-
mana soli
ordinis pro-
curatoribus
committantur*

*Apostata
ad provin-
ciam deue-
niens cum
litteris Ge-
neralis ab
apostasia
solum libe-
ratur.*

*Qua pæna
plectendus
qui literas
fratrum ma-
litiiose ape-
uerit.*

suborta.

*Qua pena
Puniendus
qui ludis
Prohibitis
luserit.*

*Fratres nō
per noctē
extra con-
uentum.*

*Licentiam
manendi
extra clau-
stra cū ha-
bitu reten-
to pater or-
dinis dare
non potest.*

*Licentiam
eundi ad
Indias Pa-
ter Ordinis
dare non
poterit nisi
etc.*

suborta fuisse cognouimus. Si vero fuerint literæ Genera-
lis Ordinis, præter supradictas pœnas, etiam loco, et uoce,
sit priuatus arbitrio Generalis.

44. Qui ludis prohibitis alearum, taxillorū, & similium
luserit, et de hoc conuictus, aut confessus fuerit, vel etiā
violenter suspectus, per decennium loco, et uoce actiua,
et passiuā priuatus exulet à Prouincia. Quam pœnā incurre-
re Priorē uolumus, si sciēs permisserit, aut dissimulauerit.

45. Fratrum nostrorum consolationi, et conuentuū præ-
fatarū Prouinciarum honestati, & clausuræ satisfacere cu-
pientes mandamus, quod deinceps nec Priores, nec etiā
Prouinciales possint concedere licentiam alicui ex fratri-
bus nostris pernoctādi, aut permanendi extra conuētū ab
hora pulsationis Angelicæ in uespere, usq; ad ortum solis
sequentis diei, quacumq; occasione urgentissima data, nisi
pro confessionibus duntaxat audiendis, quibus absolutis,
statim ad conuentum reuertatur, neq; ibi possit perma-
nere, nisi fuerit domus personæ notabilis, & nostri Ordini
deuotæ, vel patris aut matris, aut fratris, aut sororis
alicuius fratris nostri, si aliquē ex ipsis cōtingeret periculo
se infirmari. Nunquā tamē exhibēt fratres, prædicto tēpore
nisi lumine accēso, et quibusdā uiris sæcularibus cōmitati.

46. Nemini in posterū poterit Pater Ordinis ex decreto
capituli Generalis Cremonæ celebrati, facultatē cōcede-
re extra ordinē, siue in domibus suorū parentū, siue in ali-
quo eremitorio, eū habitu retēto permanendi, etiā si pona-
tur in literis patētibus clausula, quod sit subiectus obediē-
tiæ Prioris, & Prouincialis talis prouincię. Nā grauissima,
& manifestissima scādala sūt inde secuta, quibus religionis
honor, maximā fuit passus iacturā. Omnes autē huiusmo-
di facultates cōcesse, & in posterum concedendę, declarā-
tur cassata et penitus annullatę.

47. Pari etiā ratione nemini deinceps Generalis poterit
cōcedere facultatē eundi ad Indias siue Oriētales, siue Oc-
cidētales, nisi per capitulū Prouinciale fuerit petitū, & ob-

tenta

tēta venia á Rege Catholico, aliter cōcessio sit nulla & pe-
nitus reuocata, sic mādātibus diffinitorib9 Cap. Generalis.

48. Nemini unquam ex regularibus nostris cōcedere
potest Pater Generalis, patentes literas, quibus illum sibi
uel alteri faciat immediatum, et a correctione sui Prioris
uel Prouincialis exēptū: Nā inde sumitur occasio frequēs
quòd fratres huiusmodi ad libitum uiuant, & delicta eorū
pēnitus maneāt impunita. Concessas vero hactenus, & si
quæ in posterū forsan cōcederētur ex nūc pro tūc irritas,
& inanes, & nullius ualoris esse declaramus. Ex C. Ge. Cr.

49. Si quis extra Prouinciam suam absq; præsentione
capituli Prouincialis fuerit tōsura clericali donatus, uel or-
dinibus sacris initiatus, & in suam postmodum Prouinciā
reuertatur, etiam cum patentibus Generalis, non aliter
recipiatur in sua Prouincia, nisi in eodem statu, quo erat,
quando à prouincia fugit, uel apostatauit, sublata omnino
per capitulum Generale Cremonæ celebratum Patri Or-
dinis facultate aliter faciendi, uel ordinandi, uel mandādi.

50. Quoniam uitæ sanctitas, & deuotio, quam fideles no-
bis ostendunt, multo magis in Regularibus nostris debet
splendescere, rationi uidetur consonum, et præsertim pē-
fata tēporū nostrorū calamitate, ut fratres nostri nōdū ad
sacerdotiū promoti, et fratres laici, singulis diebus Domi-
nicis cōfiteātur peccata sua, et sacrā Eucharistiæ cōmunio-
nem præter duodenas in Ordine nostro cōmunionem con-
suetas accipiāt in missa cōuentuali: nisi cōscientiæ R. Prio-
ris videatur cū aliquo debere dispēsari, ut uel à cōmunio-
ne illius diei penitus se abstineat, uel quod hora magis cō-
moda illā recipiat. Qui uero huius decreti fuerit trāsgres-
sor repert9, aut aliquo modo cōtēptor, acerrimē puniatur.

51. Singulis quoq; mēsibus fiant processiones solemnes
in honorem beatæ Marię virginis de Monte Carmelo, Do-
minica secūda cuiuslibet mensis, uel alia Dominica nō im-
pedita post uesperas solemniter decantatas: quibus abso-
lutis fiat concio ad populum (quādo id obseruari potest)

*Neminem
sibi imme-
diatum pa-
ter ordinis
facere po-
terit.*

*Extra Pro-
uinciam
ordinatus
recipiatur
in eodē sta-
tu, quo erat
quando au-
fugit.*

*Fratres nō
dum ad sa-
cerdotium
promoti,
et laici sin-
gulis die-
bus domi-
nicis confi-
teantur et
sacrā E-
ucharistiā
sumāt.*

*Processio
solemnis*

in qua

*semel in mē-
se in hono-
rem. B. M.
virginis de
monte Car-
melo fiat.
Et comme-
moratio so-
lemnis fiat
in julio.
Cōuentua-
litas perpe-
tua non cō-
cedenda.
Cogi pos-
sūt fratres
ad officia
ordinis:*

*Possūt Pro-
uinciales
mittere fra-
tres ad In-
dias & ad
Regnū de
Brasil, non
tamen pos-
sunt coge-
re illos cō-
suris.*

*senibus pro-
uideatur
seruientes*

in qua concionator indulgentias, gratias, priuilegia, & fa-
cultates Ordini nostro, & fratribus, et confratribus cōce-
ssas explicabit. Mēse autem Iulij, festum commemoratio-
nis beate virginis Mariæ, in Dominica cōpetenti eiusdemē-
sis, maiori qua poterit solēnitare celebrabitur. Ex c. G. C.
52. Non concendantur amplius á Patre Ordinis (ita sta-
tuente Capitulo Generali) patentes pro conuentualitate,
sine permanentia in aliquo cōuentu perpetua, et hactenus
per quemcunq; superiorem cōcessæ, penitus sint reuoca-
ræ. Imo quando Prouinciæ videbitur expedire, poterit de-
inceps fratres nostros, ad officia curam animarum haberi-
tia subeūda, cogere sub pœna ammissionis loci, et vocis, et
gradus, & dignitatis, nisi Capitulo Generali propter ali-
quas manifestas causas, et Conuentus utilitatem aliter fa-
ciendum visum fuerit. Causas autem præsentabit capitu-
lum Prouinciale, vel Prouincialis, vel socij sui in dicto ca-
pitulo Generali existentes, ac petentes. Ex ca. Ge. C.

53. Prouinciales Hispaniæ, et præsertim Lusitaniæ, pote-
runt mittere fratres suos ad Indias Orientales, vel Occi-
dentales, vel Peru, vel Regnum Brasil, pro Conuentuum
receptorum conseruatione, vel pro recipiendis de nouo
conuentibus. Non enim fratres nostri dum profitentur, ali-
quam exprimere possunt conditionem: ut promittant se
posse seruare obedientiam in terra, sed non in mari. Cum
igitur absq; vlla conditione Patri Ordinis suam promittāt
obedientiam, absit, ut aliquis ex regularibus nostris præce-
pto sui Prouincialis, vel Capituli Prouincialis, possit tanta
conscientia cōtradīcere, sed quó illū superioris præceptū
misserit, promptē et humiliter, et absq; ulla cōtraditione se
conferat. Ex. ca. Ge. Cre.

54. Prouideatur in uno quoq; monasterio de seruitute
competenti senioribus patribus, quibus vires non suppe-
runt seruitia familiaria per se peragendi.

55. Caueatur tamen de mandato sanctissimi D. N. pape
ne ullus

*Magistr
nō habeāt
fratrē in-
seruientē.*

ne ullus Magister socium peculiarem seruientem eiusdē Ordinis habeat, sub pœna priuationis magistrerij, & priuilegiorum.

56. Quod si alicui ex necessaria causa Generalis iudicio comprobanda socius ex eodem Ordine, qui illi ministret, concedendus erit, is, nisi vigesimum quintum annum agat, et qui communi seruitio sit deputatus, non concedatur. Et si commodē fieri possit, sit conuersus, aut semi-frater.

*Cui conce-
dendus fra-
ter inser-
uiens.*

57. Abrogamus. & penitus abrogatos declaramus, ex mandato sanctissimi D. N. Clementis, VII. Omnes gradus patris honoris, emeriti, bene meriti, et jubilei: ita ut nulla illorum in posterum habeatur ratio, ac si nunquam concessi fuissent: sed unusquisq; locum suæ professionis ubiq; retinebit. Quod omninō de illis, qui à nobis gradibus lectoratus, Baccalaureatus, & præsentaturæ fuerunt privati, intelligi volumus. Atq; ita firmiter decernimus, & definimus.

*Gradu pa-
tris hono-
ris bene me-
rit: et lu-
bilei abro-
gantur.*

Omnes fratres nostri, dum se inuicem præsentem alloquuntur, aut absentes absentibus scribunt litteras, nomine Reuerentiæ appellentur, exceptis Prouincialibus, aut Vicarijs, Prouincialibus, qui gubernant Prouinciam, et Prioribus dum Prioratus officium exercent: Diffinitoribus toto tempore, quo eorum durauerit officium, & Magistris per Prouinciam admissis: qui omnes suprascripti Paternitatis titulo potientur, quo etiam gaudere debēt, qui Prouincialatus munere iam sunt functi: præcipientes sub pœna priuationis uocis, & loci omnibus Regularibus nostris, ne se permittant alio titulo compelli: quam suæ dignitati competenti: & eandem pœnā subire uolumus

*Quo titu-
lo fratres
sunt appe-
llandi.*

eos, qui alijs titulis, quam hic expressis, fratres nostros appellare ausi fuerint.

CAPVT QVARTVM

tum. De honestate extra monasterium seruanda.

*Fratres
bis in men-
se possunt
à conuētu
exire.*

VM NIHIL MAGIS REFOR-
mationi contrarietur, quam quod fra-
tres in urbibus, & oppidis per plateas,
& loca publica modo hūc, modo illuc
diuagentur, præcipimus Reuerendis
Prioribus, ut non nisi, ad plus bis in mē-
se cōcedant licētiā, suis fratribus, exeun-

diā Cōuentu: si verò ingruent necessitas ut super hoc cū
aliquo, vel cū pluribus fiat dispensatio. Prior, ea re bene
cognita, cū illo, vel cū illis indulgeat in hoc casu, signato
socio minime suspecto. Verū in diebus festis nulli exeun-
di facultas permittatur sine manifestissima, & iustissima
causa. Quod si Prior indulgentior fuerit in concedenda
licentia, sit eo ipso a suo officio absolutus. Nec enim
ipsum tali officio dignum iudicamus, qui vagandi occa-
sionem Regularibus præbet, & eos restringere negligit.
Et cum per Ciuitatem est eundum, cappis albis fratres
induti decenter, honeste, et demissis in terram oculis,

*Pilei nigri
d ferendi*

(ut religiosos decet) incedant. Ex Cap. Gen. Cre.
2. Statuimus regulares nostros, in omnibus Prouincijs
vrsint uniformes: aliosq; non posse deferre pileos, quam
nigros, & sine filis de serico ex decreto Capituli Genera-
lis Cremone.

*Seca tulo
sus statim
mutetur
de illo con-
uentu.*

3. Qui in aliqua Ciuitate, vel oppido scandalum dede-
rit: vel de aliquo crimine violenter suspectus fuerit, nu-
llo modo permittatur, eo in Conuentu residere: sed
statim

statim ad Prouincialem mittatur, qui de alio Conuentu illi proiudicare teneatur. Ex Capitu. Genera. Cremona.

Prior qui fuerit negligens in eijciendis scādaloſis qua pena puniendus

4. Si verò Prior admonitus, & de aliquo periculo fame, & honoris publici certior factus, non curauerit alio transmittere dictum fratrem, & mox fuerit, scandalum subsequens: frater, qui deliquit pro modo culpæ puniatur: et Prior ab officio absoluat, per decennium ad illud, aut ad aliud non assumendus. Ex ca. Ge. Cre.

Reuelātes defectus fratrum qualiter puniantur

5. Si quis ex nostris fratribus, reuelauerit defectus monasterii, & fratrum crimina, vel correctiones criminum, aut infamias, vel aliqua, quæ in dedecus publicum, vel priuatum vertantur, dictus reuelans confessus, aut legitime conuictus carceri tradatur per mensem: feriis secundis, quarta, & sexta extrahatur, & in communi Refectorio, coram toto Conuentu, genu flexus induatur caput in linguarum: & mense elapso, recipiat disciplinam in forma pauperum, perpetuò priuatus loco, & voce actiua, & passiua. Et si Priores in executione huius decreti fuerint negligentes, vel tanquam personarum acceptatores alterum punierint, et alterum impunitum relinquerint: eo ipso sint suis officijs priuati, nec possint restitui nisi per Capitulum Generale. Ex Capitu. Genera. Cremona.

6. Item cum non venerimus contendere, sed propriæ voluntati abrenuntiare, dictè præcipimus, et mandamus omnibus cuiuscumq; gradus, & conditionis extiterint, se, suaq; in manu suorum superiorum Regularium collocantes, in quibuscumq; iudicijs, differentijs, et causis eorum eam superiorum suorum sententiam, et iudiciū expectent, illudq; humiliter recipiāt, et venerentur. Neq; audeat ullus ex nostris quæpiam suis fratribus siue subditis siue superioribus, siue monasteriū aliquod e nostris, et eo minus Prouincias, nec Ordinem, siue in primis

Nemo potest citare aliquē extra ordinē

instantijs, siue ratione appellationis pro quacunq; causa
civilis, seu criminali, seu mixta, ad aliquod tribunal, seu
saeculare, seu ecclesiasticum (sanctissimo Inquisitionis
officio excepto) extra Religionem vocare, et citare, sub
paenis in Canonibus sacris constitutis, nec non sub pena
privationis vocis, et loci, graduum officiorum, et dig-
nitatum perpetuum, atq; omnium bonorum ei ad usum co-
cessorum, indumentis, et rebus vere necessarijs exceptis,
7 Cum multa, & ea quidem diuersa scripta reperiatur
in nostris constitutionibus, in actis Capitulorum Genera-
lium, et in peculiaribus Prouinciarum statutis, circa fra-
tres profugos, qui sine suorum superiorum licentia a mo-
nasterijs, in quibus regulariter viuunt, discedunt, praetex-
ta eundi ad superiores, vel pro depellenda iniuria, vel pro
aliqua impetranda gratia, (quam consolationem appellat)
auctoritate Apostolica declaramus, omnia antiqua sta-
tuta, & si necesse est de nouo condimus: decernentes
quemcunq; Regularem nostrum, cuiuscunq; conditionis
gradus: aut dignitatis existat, qui sine licentia sui Superio-
ris a Conuentu recesserit, etiam praetextu eundi ad suos
superiores) incurrere sententiam excommunicationis
lae sententiae ab Ordine, et eius absolutionem esse reser-
uatae Prouinciali, aut eo superioribus, statimq; esse pri-
uatum uoce, & loco usq; Capitulum Prouinciale nisi Re-
uerendiss. Pater ordinis, cum eo misericorditer respensa-
uerit. Neq; deinceps praetendat excusationem, quod ve-
niam in praesentia aliquorum, vel totius Conuentus petie-
rit, sed non obtinuerit: quia uolumus neminem posse re-
cedere a Conuentu, nisi licentia petita, et in scriptis obten-
ta a superiore, quam licentiam si superior benignè impar-
tiri noluerit, & Regularis subditus praetendat, se indebite
molestari, seruet patienter, et scribat Prouinciali suas que-
relas: & consignet literas superiori coram testibus trans-
mittendas ad Prouincialem, sumptibus conuentus et Prior

*De profu-
gis et uo-
gè discur-
rentibus.*

teneatur fideliter, et breuiter illas transmittere, etiã, sum-
 ptibus conuentus ad Prouincialem, sub pœna literas maio-
 rum malitiosè detinentium, Prouincialis autem pro sua
 prudentia de opportuno remedio prouidebit. Interim ta-
 men Prior, prædictum fratrem nulla molestia afficiat: sed
 cum eo benignè agat. Ad Priorem autem Generalem ne-
 mo audeat accedere, sub pœna apostatarum, et exilij a Pro-
 uincia per sex annos, nisi obtenta licentia à suo Prouin-
 ciali, quam Prouincialis non dabit nisi ob grauissimas cau-
 sas. Indignum namq; est Religiosos Carmelitas, qui ex re-
 gula tenentur diu, noctuq; in cellulis manere, vel circa eas
 tot itinera peragrare, & sine causa, per tot exteras na-
 tiones cum nostri Ordinis dedecore diuagari. Qui semel
 à Cõuentu recesserit, supra dictas pœnas, sententiam scili-
 cet excommunicationis, & priuationis uocis, & loci sustine-
 bit qui bis, ultra prædictas pœnas, perdet etiã antiquitatẽ,
 quam habebat in ordine: et antiquitas computetur à die
 sui reditus ad Cõuentum. Qui ter, ultra prædictas pœnas,
 incurret etiam pœnam inhabilitatis ad officia Ordinis. Qui
 quater, ultra prædictas pœnas, exulet a Prouincia per decẽ
 annos. Qui pluries tanquam incorrigibilis, uel ad triemes
 damnetur, uel ab Ordine expellatur.

8. At quia astutia hominum atq; malitia, vias innumera-
 biles ob ambulat, quam refrænare uires quandoq; nõ sup-
 petunt humane: si plures fratres conspirarent, pro peten-
 da uenia, simul eundẽ ad Prouincialem: ita ut ecclesia de-
 bito cultu destituatur: eo casu Reuerendus Prior uni, aut
 alteri tantum facultatem hanc poterit concedere, et de
 reliquis iudicium, et responsum à Prouinciali expectabit.
 Discedentes autem in contemptum, non habita facultate
 pœnam conspiratorum subibunt. Ex Cap. Gen. Cre.

9. Cogantur Priores in suis Conuentibus carceres de-
 nouo construere, vel reparare, sub pœna excommunica-
 tionis, & depositionis ab eorũ officijs, sicut in Capitulo

*Fratribus
 conspiran-
 tibus
 Simul eun-
 dẽ ad pro-
 uincialem
 Prior licẽ-
 tiam dare
 nõ poterit
 omnibus*

Generali. 1580, celebrato fuit statutum. Sed si id nimis
difficile videretur, saltem curent Reuerendi Prouincia-
les, ut in vnaquaq; Prouincia, in duobus Præcipuis, &
magis commodis Conuentibus erigantur duo carce-
res, in quibus possint recludi Regularcs delinquentes,
tam ad pænas, quam ad custodiam, cum omnibus re-
bus necessarijs, quibus idem in eisdem carceribus indi-
gere possunt. Expensę vero, quę pro huiusmodi carcera-
tis in dies fieri continget, soluentur à Prouintia iuxta ta-
xam faciendā in diffinitorio Capituli. Ex Cap. Gen. Cre.

*Quomodo
fratres se
debent ha-
bere i cau-
sarum re-
missione.*

10. Adeant autem Fratres nostri superiores hoc debi-
to modo, à Priore ad Prouincialem, à Prouinciali ad Vica-
rium, seu commissarium Generalem, si adest, & ab eo ad
Generalem fiet huiusmodi causarum remissio, ut etiam
in sacra super Regularibus congregatione fuit olim sta-
tutum, & qui secus fecerint, tanquam rebeles puniantur.

*Fugiens in
eodem co-
uentu pu-
niatur à
quo aufu-
git.*

11. Vbi euitandæ correctionis regularis causa, quis
effugerit, à quoquam etiam Prouinciali, nullo modo ab-
soluatur, nisi prius pænitentiam egerit in Conuentu: à
quo effugit, ut ibi culpas suas reparet, vbi cas commis-
sit, in aliorū ædificationem, & ne ex fuga, & apostasia sua
putet se commoedum reportaturum.

12. Vagi & profugi, qui Romam petierint, tradantur
carceribus sumptu Prouinciæ, cuius sunt alumni & filii.

*Prior non
recipia
fratres co-
fugiente
etiam ad
Generalem
sine licen-
tia.*

13. Si quis Prior fratrem quem cunq; (nisi sit talis per-
sona, de qua nulla omnino haberi possit fuga suspicio)
absq; sui superioris licentia, etiam ad Generalem, vel
alium quem vis superiorem confugientem receperit.
Sit eo ipso, ab officio suo absolutus: eundem tamen re-
ligiosum nullo modo dimittat, sed statim in carcerem
detrudat, ac Prouincialem, vel Generalem, de talis reli-
giosi fuga admoneat, ab eo q; responsum expectet.

14. Si vllus ex nostris regularibus inuentus fuerit exi-
nisse tempore nocturno septa monasterij absq; sui supe-
rioris

rioris licentia, ad triremes per triennium condemnentur. *Qui exine*
secuto scandalo, Si autem nullum fuerit secutum scan- *rit a con-*
dalum, carceri tradatur per sex menses. & per dece- *uentu cum*
nium priuatus sit uoce et loco. *scandalo-*

15. Si ex nostris Regularibus ullus in domo inhone- *ad trire-*
starum mulierum á curiæ ministris captus fuerit, vel capi- *mes con-*
endus aufugerit, et de delicto perpetrato, vel tentato *demnetur*
constiterit, indeq, scandalum sub ortum fuerit, eidem pe- *Frater cap-*
næ omnino subijciatur. *tus in do-*

16. Fratres laici, qui ingressi fuerint in Religionem, et *mo in bo-*
in ea professionem emiserint, ut seruiant monasterijs: *nestarum*
uilioribus obsequijs occupentur, nec tonsurentur tonfu- *mulierum*
ra clericali, qua, si aliquis Prouincialis ullum donare au- *ad trire-*
sus fuerit, officio suo absq, mora priuetur. *mes eodē*
netur.

17. Pænis in nostris constitutionibus sacris parte secū- *provincia*
da, capite quarto, contra conspiratores, et colligatio- *les non cō-*
nem facientes descriptas: nos præ oculis habentes quo- *cedat licē-*
rundam Regularium nostrorum malitiam, discordias, *tiam fra-*
Zizania, lites, et controuersias machinantium, confirma- *tribus lai-*
mus, ac carceris in triennium penam commutamus. *cis ut dese-*

18. Vagi, apostatae, & Regulares omnes nostri absq, li- *rant coro-*
centia superiorum Ciuitates, oppida, cæteraq, loca ad *nas.*

libitum percurrentes, in carceres detrudantur á Prouin- *Pæne con-*
cialibus, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio *tra conspi-*
brachij secularis, ad triremes q, alligentur ad beneplaci- *ratores cō-*
tū Generalis, si præcedenti trina admonitione ad claustra *firmantur.*
nō redierint, id quod de illis, qui dimisso habitu in studia *etc carceris*
incubū, est intelligendū, qui etiā post ipsa peracta, nulla ra- *pena mut-*
tione sunt admittendi ad locum, & uocem, gradus uè ali- *tatur. in*
quos, nisi per capitulum Generale. *triremes.*

19. Nullus audeat oppidum, vel ciuitatē exire, in qua *Nemo e. c.*
manet, & alió se transferre absq, sui superioris licētia, *et a conuē-*
in scriptis obtēta, in qua dies recessus, tēpus reuersionis, *tu sine li-*
et locus, uel loca, ad quæ proficisci uoluerit specificētur: *cētia supe-*

in obedientia Prioris: Si vero ad alterum locum iuisse cō-
uctus fuerit, & sic suum Priorem deceperit. & statuta die
non redierit, cessante omni legitimo impedimento, tan-
quam apostata puniatur.

*Prior non
potest da-
re licentiam
fratribus
transendi
de provin-
cia ad pro-
uinciam.
Qui litte-
ras dimis-
sorias fal-
sas confe-
ccrit sub-
iaceat pœ-
na apostata-
rum.
Qua pœna
puniendus
qui confu-
gietem in
sticiam in
conuentu
repperit
Regularis
uenientes
ad locum
ubi est Or-
dinis con-
uentus sta-
tim se co-
rã Priore
presentet*

20. Priori non liceat dare licentiam suis Regularibus
transendi de Prouincia in Prouinciam, sed hoc munus
est Reuerendi Prouincialis, qui nisi urgeat necessitas, eam
non concedat, ne Religiosis nostris vagandi occasio tri-
buatur. Ex C. Ge. Cre.

21. Qui ausus fuerit litteras dimissorias falsas cōficere
vel ab alio confectas producere: vel a non habente autho-
ritatem requirere, aut illis uti, pœna apostatarum et rebe-
llium plectatur. Ex C. Gen. Cre.

22. Nullus cuiuscunq; gradus, & conditionis existat,
audeat in conuentibus nostris locum dare cuilibet sæcu-
lari fugienti iustitiam, vel iam condemnato, aut exuli siue
(ut aiunt) bannito seu ob debita, in ipsos, se recipienti,
sub pœna priuationis graduum, officiorum, dignitatum,
ac vocis actiue et passiuæ lociq; ipso facto incurtenda, ipsi
non remittenda nisi per capitulum generale.

23. Cum aliquis ex nostris religiosus ad urbem, vel op-
pidum, in quo sit Conuentus nostri Ordinis appulerit, im-
mediate ad monasterium se conferat, ac coram Priore cū
suis dimissorijs se presentet, neq; ad horam aliò diuerte-
re audeat, aut permanere absq; Prioris illius Monaste-
rij expressa, & in scriptis obtenta facultate: si quis autem
ausus fuerit aliud efficere, Prior conuocato auxilio etiam
brachij sæcularis, si opus fuerit, talem fratrem, cuiuscunq;
gradus et dignitatis existat, capere curet, & in carcerem
coniectum tanquam apostatam puniat, & corrigat, nulla
super hoc admissa excusatione, & si repererit ullum ex
suis religiosus sibi subiectis cum tali apostata, ipso Priore
videlicet in scio, communicasse pœna rebellibus debita pu-
niat, illumq; plectat.

Si vero

25. Si vero Prior resciverit quem vis Religiosum, ad urbem, vel oppidum, in quo Conuentus noster manet, appulisse, & extra Cōuentum absq; sua licentia per noctas se, etiam in domo honestissimā, vel alterius Ordinis monasterio, vel cibum sumpsisse: statim declaret eundem priuatum voce actiua, & passiua. Quod si ipse dissimulauerit, sit ipse eadem voce actiua, et passiua priuatus. Ex cap. Gen. Cre.

6. Innouamus nostram constitutionem parte prima. cap. 19. 9. qua præcipitur, quod nullus Magister, vel alius quilibet frater cuiuscunq; conditionis, et gradus existat, audeat retinere aliquem famulum sæcularem, sub pena ibidem contenta, super quo statuto nec Prior localis (etiam consentiente Cōuentu) nec Prouincialis, nec capitulum Prouinciāle dispensate poterit. Excipitur tamen Reuerendus procurator Ordinis, in curia inuictissimi Regis nostri Catholici. Excipiuntur etiā Cathedralici in vniuersitatibus solemnibus.

Nemini (excepto procurato re ordinis in curia regis) liceat habere famulum sæcularem.

CAPVT QVIN

tum. De regimine rerum temporalium.

VONIAM EXPERTI FVIMUS multa bona stabilia Religionis deperisse, tum ob Priorum in curiā, tum ob aliquorum Regularium malitiam, vt aliqua ratione hisce incommodis occurramus: statuimus, vt infra sex menses quilibet Prior conficiat inuentariū authenticum omnium rerum stabilium, prædiorum, domorum

Prior conficiat inuentarium rerum stabilium sui cōuentus.

morum, legatorum, censuum, & aliorum huiusmodi, cum omnibus coherentibus. & debitis personarum, locorum temporum, causarumque circumstantiis: cuiusquidem inventarij autentici duo conficiantur exemplaria, alterum maneat in arca trium clauium Conuentus, in qua etiam reponantur omnes scripturae ad dictum Conuentum spectantes, alterum transmittatur ad Reuerendum Prouincialem, aliud per dictum Reuerendum Prouincialem transmittatur Romam ad Reuerendum Procuratorem Generalem. Ex cap. Gen. Cre.

Archium commune in qualibet Prouincia constituitur.

Omniū Prouinciarum et singulorum Conuentuum inventaria in archio Romano conseruentur.

Inuentaria Romam quamprimum transmittantur.

2. Ideo in qualibet Prouincia constituantur vnum Archium commune toti Prouinciae, in quo sub tribus clauibus per tres in capitulo Prouinciali patres insigniores eligendos, conseruentur praefata singulorum Conuentuum inventaria, de rebus stabilibus. Ex cap. Ge. Cre.

3. Romae uero erigendum erit Archium commune (quod nos iam perfici demandauimus) sub cura, & custodia Reuerendi Procuratoris Ordinis, in quo conseruentur, totius Ordinis, omniumque Prouinciarum, & singulorum Conuentuum, supradicta inventaria, ut si vnum perierit alterum possit exhiberi, ad bonorum stabilitum Religionis perpetuam, & inuiolabilem conseruationem. Ex Ca. Gen. Cre.

4. Praefata inventaria quam citius transmittantur Romam, ut statutum est: & in singulis Capitulis, seu congregationibus Prouinciarum inuicem conseruentur. Et si quid per aliquem conuentum fuerit, quo uis titulo, seu emptionis, seu hereditatis, seu donationis, aut alio acquiretum, vel permutatum, & alienatum, reponatur, in inventario dicti Conuentus vel deleatur, ac de hoc statuto Prouincialis Reuerendum Procuratorem admonere tenebitur. Ex cap. Gen. Cre.

5. Cum aliquis Prior absolendus erit ab officio, vel in capitulo, vel extra ob aliquod delictum, vel ad instantiam ab ipso

ipso factā, Prouincialis examinet diligēter, an Conuentus remaneat alieno ære grauatus: aut sint singulis fratribus integrē exhibita vestiaria: an reditus futuri sint exacti, vel oppignorati, an quicquā sit venditū, vel oppignoratū, aut deperditum, nam tunc Prouincialis, eundem Priorem in carcerem detrusum, perpetuó inhabilem ad omnia Ordinis officia, & dignitates in pānam declarabit, nisi forte cōstaret aliquid, vel vetustate consumptum, vel citra Prioris culpam deperditum: quia in eo casu nemo indebite grauari potest. Ex. ca. Gen. Cre.

*Quid agē
dū cum ali
quis prior
ab officio
absoluitur*

6. Si quis res sacras vēdiderit, vel oppignorauerit, absq; licentia Reuerendi Prouincialis (qui assensum præbere non poterit, nisi vel ob renouationē dictarū rerum sacrarū, vel in casibus summæ necessitatis (vt est dictū) etiam si eas redemerit, sit inhabilis ad decenniū ad omnia officia, et dignitates Ordinis atq; insuper uoce & loco priuatus solum per Generalem dispensandus. Ex cap. Gen. Crem.

*Quapāna
puniendus
qui res sa-
cras vendi-
derit*

7. Cum aliquis Prior de nouo instituendus erit, curet vt á prædecessore recipiat inuentaria omnium bonorū mobilium, & immobilium infra octo dies sui officij. Qui si in hoc negligens fuerit, intelligatur dicta inuentaria recepisse, ac de omnibus bonis dicti Conuentus, ad rationem reddendam teneatur. Sed si prædecessor redere recusauerit, statim Prouincialē admoneat, qui sub pānis sibi bene visis, dictum Priorem absolutum, ad reddenda dicta inuentaria compellet. Ex cap. Gene. Crema.

*Prior de
nouo ele-
ctus curet
inuētaria
a suo præ-
decessore
recipere.*

8. Priores vero de nouo instituti, si in recipiendis inuentarijs suprascriptis, aliquid deesse conspexerint, Prouincialem admonitam faciant, ut (prout iustum erit) de satisfactione Conuentui faciēda prouideat. Quod si Priores in hoc negligentes fuerint, nec Prouincialem admonuerint, ipsi obligati sint ad omnia suprascripta. Ex capi. Gene. Crem.

*Priores ad
moneant
prouincia-
lem de de-
fectibus in
inuētarijs.*

Prouincia 9. Prouinciales cum absoluēt aliquem ab officio Prior
les obligēt ratus, obligent eum sub pænis sibi bene visis, ad reddend
Priorē ab dam rationem non solum introitus, & exitus, sed etiam
solutum re ad consignanda inuentaria supradicta successori, infra o
dere ratio cto dies. Et curent, vt ad se dicta inuentaria transmittan
nem introi tur, quæ in libro communi prouinciæ transcribi faciant,
tus et exi vt possint cognoscere, si quid deperditum fuerit, & de iu
tus etc. stitia prouidere valeant. Ex Ca. Ge. Cre.

Priores ne 10. Reparantur fabricæ veteres, et ruinam minantes
gligēt in ne corruant, collapsæ restituantur, et tecta scæpè reficiant
reparāis tur. In quo si Priores fuerint negligentes, vt inutiles in
fabricis ab vinea Domini, a suis officijs absoluantur. Ex C, G. Cre.

officio ab 11. Ministros habemus in Religione diuersos, pro di
soluantur. uersis functionibus obeundis, & ita distinctos, vt alter in
Nullus in alterius officio, se se impedire non valeat, nisi auxiliij cau
alterius of sa, ab altero requisitus, aut a superiore iussus, imo quan
ficio int. o doq; nec Priori licet alicuius ex istis officium exercere,
mittatur. aut quoquo modo impedire sub pænis in constitutioni
bus descriptis. Vt igitur quod antiquitus ritè in Ordine
fuit obseruatum, & Patres nostri maturo consilio decre
uerunt, minime postponatur, cogimur hæc ad memoriã
reuocare: vt si quis contrauenire in posterum ausus fue
rit, nullus ei veniæ locus relinquatur,

Priores nō 12. Quæ sit patrum clauariorum potestas, satis ex anti
possūt quic quis constitutionibus liquet. Caueant itaq; Priores, quic
quam sta quam in suis conuentibus statuere, vendere, permutare,
tuere. ven soluere, & alia efficere, sine illorum consilio, presentia et
dere etc. si authoritate, qua quicquid sine illorum suffragio fuerit
ne claua effectum, nec recipi, nec probari volumus: ac in pænam,
riorum su Priorem ab officio absolui mandamus.
fragijs.

13. Non audeat Prior præter expensas ordinarias, ali
Priori nō quam aliam vel facere, vel expeditori committere, non
liceat ex habito clauariorum consilio, Neq; aliquam summã mag
pensas ex nam pecuniæ quantamuis debitam absq; clauariorũ præ
sentia

sentia, vel soluere, vel recipere. Neq, cuiuspiam rei, seu tritici, seu vini, seu olei, vel lignorum, aut similibus expē-
 sas facere, inconsultis clauarijs, hæc. n. omnia soli Priori re absq;
 minimè licere volumus. Similiter etiã idem Prior vllam clauariorū
 conuentionem, aut pactum inire poterit; quacunq; de re, consilio.
 neq, rerum emendarum, vel vendendarum, nec famulo-
 rum conducendorum, nec construendæ fabricæ, et huius
 modi, eorundem clauariorum prius nominata consulta-
 tione. Demum intelligant Priores suum ipsorum regi-
 men non esse liberum, & absolutum, sed ad normam op-
 timè institutæ Rei publicæ, quæ per plures Consiliarios
 non per unum principem gubernatur. Et qui talem spre-
 uerit regendi modum, inhabilis censeatur, ad officia Or-
 dinis, ac per Prouincialem, vt talis, per decennium decla-
 retur.

14. Clauarij vero postquam electi fuerint, solenniter Clauarij
 iurabunt, præsentem communitate conuentus, nemini ad- publicè iu-
 hære, non complacere, non assentiri in ijs, quæ cedunt rabunt nō
 in damnum, & detrimentum Monasterij, in rebus gra- assentiri
 uioribus, ac magis quod intendunt, & inuigilabunt pu- Priori in
 blicæ utilitati, & indemnitati eiusdem. Quod si secus fe- his quæ in
 cerint, solum vertatur in caput, & damnationem ipso- damnum cō-
 rum. uentus ce-
 dunt.

15. Cæterum si aliquis Prior aduersatus fuerit patri- Prior qui
 bus Clauarijs, vel eis comminatus fuerit: aut deponere clauarijs
 ab officio tentauerit, quia partes Conuentus, et rationes commina-
 tuentur, admoneatur Reuerendus Prouincialis: qui rei tus fuerit
 cognita veritate Priorem à sua functione absoluat. quia par-

16. Pecuniæ exactæ, seu quomodolibet acquisitæ, apud tes conue-
 Priorem, aut Prouincialem nequaquam afferuentur sed tus tuen-
 in arca communi statim reponantur, inde cum opus fue- tur ab of-
 rit, extrahenda. ficio depo-

17. In quolibet Conuentu Sacrista habebit librum pe- natur.
 culiarem, in quo conscribat sigillatim, & distinctè, cū om-

Pecunia in arca cōmuni afferuētur.   nibus circumstantijs personarum, quantitatis pecuniarum causæ, & debiti, omnes eleemosinas ex rebus spiritalibus prouenientes, quas, qualibet hebdomada in publico refectorio, coram tota communitate, assignabit Reuerendo Priori, & Clauarijs, qui easdem in libro Conuētus trāscribent in capsula communi recludentes, & fratres, de persoluendo debito propter eas, admonebunt: qui secus fecerit sacrista, absolutus ab officio eijciatur extra Conuentū, & Clauarij consentientes voce, & loco priuentur, nec omnino cōcedimus sacristæ, vt ex dictis pecunijs nec minimā portionem (etiam Priori petenti, aut cōminanti) concedat, et traddat, quam supra est expressum.

Sacrista qui pecunias missarū in arca non deposuerit tanquam fur condemnetur.   18. Et quoniam sæpe sæpius Missarum debitum statim persolui à fratribus non potest, sacrista omnes pecunias ex missis prouenientes in arcula reclusa in arca triū clauium deponet: quam coram Priore, & Clauarijs in fine mensis vel hebdomadæ poterunt extrahi pecuniæ missarum iam dictarum, si vero reuerit sacrista, omnes pecunias vt supra deponere, vel infidelis repertus fuerit, vti fur condemnetur per sex annos voce priuatus.

Missarum eleemosine a sacrista recipiantur.   19. Missarum eleemosinæ, quæ à beneuolis etiam extra Ciuitatem, & oppidum ad nostra monasteria transmittuntur, non ab alio, quam à sacrista recipiantur, & in libro vt supra conscribantur, si vero sacrista absens fuerit, a Priore, vel Subpriore præsentibus saltem duobus Clauarijs poterunt recipi. & eodem die sacristæ consignari, contumaces vero huius decreti, iudicio furti cōdemnati voce careant ad tres annos.

Legata scribantur in libro.   20. Habeatur liber magistralis, in quo omnia, & singula legata perpetua siue innumerata pecunia, siue in prædijs testamēto à fidelibus Cōuentus relicta per manum vnius Clauarij scribantur, & à Reuerendo Priore, & ceteris clauarijs subscribantur, qui curabunt, vt fideliter exigantur, et debitum illorum quot annis persoluatur.

21. Præcipimus in virtute sanctæ obedientiæ, ne vllus ex regularibus nostris audeat recipere, & apud se retinere pecunias, aut eleemosinas à fidelibus elargitas promissis celebrandis, quod si quis aliquas recepisse comprehensus fuerit, sit exul à Conuentu per tres annos, & Pænis proprietatorū, nulla super hoc admissa excusatione subiaceat, nullus namq; regularis, qui etiam voluntatem suā in manu superioris resignauit, alteri operam suam locare potest, sed communitati inservire tenetur, de cuius bonis viuit, licebit tamen nostris sacerdotibus semel in hebdomada, missam celebrare pro suis parentibus, viuis aut defunctis, pro Sanguineis et benefactoribus.

Qua pena puniendus qui retinuerit eleemosinas missarum.

22. Sacrista, expeditor, præpositus cellæ vinarie, & panis dispensator, & custodes prædiorum (vbi tales custodes solent institui) de triennio in triennium eligantur per suffragia secreta à Priore, Subpriore, Clauarijs, & Magistris in Conuentibus maioribus, at in illis, in quibus citra viginti fratres degunt à tota communitate eligantur.

Quomodo eligantur sacrista et ceteri officiales.

Qui sic electi non poterunt à suis functionibus amoueri à quoquam, durate dicto triennio, nisi propter excessum notabilem aliquis eorum mereretur ab officio deponi: quo casu iidem omnes simul iuncti eadem causam examinant, & per suffragia item secreta quid sit agendum determinabunt. At vero vno, ex istis vel legitime impedito, vel absente, si munus eiusdem alteri est demandandum, hoc non solum Priori liceat, sed de cōsilio clauariorum efficiatur, Prior vero alteri faciens vti reus malæ administrationis puniatur. Procurator vero Conuentus, tam in minoribus, quam in maioribus Conuentibus à tota communitate semper eligatur.

23. Habeatur liber, in quo scribantur breuiter, sed distincte, omnes redditus certi vnde cunq; & quacunq; de causa proueniētes iuxta cōsuetudinē redditus Conuentus qui maneat apud Procuratorem, vt suo tēpore omnes exi-

Singulis mensibus i libro scribantur red-

*ditus vnle
cunq, pro-
uenientes.*

gere possit, & ne dñi qualibet hebdomada rationē reddat
tā de exactis, quā de nō exactis (causam reddēdo cur suo
tēpore minimē exactos nō exegerit) Reuerendo Priori,
et clauarijs, sed ita ipse procurator, scribat in altero libro
separato, quē apud se retinebit, vt in fine anni, & quando
cūq; requisitus fuerit, etiā ad quinquaginta annos rationē
reddere possit, quod ipse in suo officio fuerit fidelis, & di-
ligēs & facili negotio possit cognosci an omnes redditus
certi sint exacti, ac in libro descripti, ne Cōuētus suis red-
ditibus defraudetur. Caueat autem procurator ne reddi-
tus, quos nondum exegit, pro exactis conscribat: quia sic
facillimē cum inter exactos ponantur, obliuioni tradun-
tur, sed sigillatim Priori, & Clauarijs traddat redditus cer-
tos exactos ex vna parte, & non exactos, ex altera, tum vt
ex collatione vtriusq; portionis, an sit fraus cognoscatur
tum vt debita diligentia ad exigendum non exactos ad-
hibeatur. Si vero in hoc vel fraus, vel negligentia interce-
sserit, tam Prior, et Clauarij, quam Procurator inhabiles
ad omnia Ordinis officia declarentur arbitrio Generalis.
Si qui redditus certi suo tempore non fuerit exacti, cū
uel eidem Procuratori, vel alteri reddituum certorum
nota consignatur per totum annum, specialis etiam fiat
mentio illorum, qui in anno, vel annis prateritis non fue-
runt exacti, ut omnimoda diligentia ad exigendum pos-
sit adhiberi.

*Expense
facte pro
infirmis in
libro anno
sentur.*

24. Omnes expēse cuiuslibet exitus, siue pro infirmis,
siue pro hospitibus, siue pro qualibet causa sigillatim, et
distinctē annotentur in libro exitus Conuentus, et non
confusē una cum pietantia, vel sub nomine infirmorum
& hospitum genericē, sed sigillatim pro quolibet parti-
culari infirmo, & singulari hospite, & expressē in libro no-
minentur res illę, pro quibus factę sunt expensę: et quod
pro una re fuit expositum, sub alio falso nomine mini-
me scribatur, ne detur aditus et occasio liberē exponēdi
plusquā

plusquam deceat. Nam ex sumptibus inuoluté scriptis est via facilis ad fraudes in detrimentum Conuētuum, Prior vero, & Clauarij secus facientes, vel consentientes puniantur vti infideles administratores, nam sic vt tales conuictos esse decernimus, atq; insuper ad nullum Ordinis officium per decem annos assumantur.

25. Cum aliqua Fabrica notabilis erit facienda primo habeatur consensus Clauariorum, graduatorum: & Seniorum Conuentus, deinde admoneatur Reuerendus Prouincialis. aut ab eo expectetur beneplacitum, tandem ab aliquo egregio et artis perito architecto cōficiatur totius fabricæ construendæ forma, siue exemplar, nec quilibet Prior aut minister suo arbitrio vti velit in constructione fabricæ, sed quod fuerit incæptum: omnes prosequantur.

26. Expensæ huiusmodi Fabricarum in libro separato conscribantur, vt facilius sciri possit pecuniæ quantitas in ædificijs expensa.

27. Pecuniæ, quæ pro legatis perpetuis Monasterio relinquuntur, non expendantur, sed in aliqua re stabili aut Censu perpetuo omnino implicentur, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, & inhabilitatis ad omnia officia Ordinis tam Priori contrauenti, quam Clauarijs consentientibus.

28. Sub eisdem pœnis præcipimus ne pecunias quas quandoq; ad extinctionem censuum recipit Cōuentus, in alios vñs conuertant, sed vt supra quam primum implicent.

29. Similiter sub eisdem panis præcipimus Prouincialibus, Prioribus. & Clauarijs ne hæreditates seu legitimas (vt vocant) vel iure hæreditario, vel alia de causa ad monasteria spectantes vendere, aut alienare audeant, sed si ob aliquam Regiam legem coactus fuerit Conuentus prædictas, hæreditates vñdere. pecunias inde proueniētes

Nulla fabrica construenda sine clauariorum cōsensu.

Quæ in ædificijs expendantur in particulari libro conscribantur.

Pecuniæ legatorum rei stabili implicentur.

Pecuniæ censuum in alios vsus nō conuertantur.

Superiores nō possunt vñdere hæreditates.

minimè confirmant, sed vt supra quam citissimè impli-
cent.

*Super bonis
conuen-
tus super-
iores non
imponant
censum.*

30. Sub eisdem pænis interdiciamus Prouinciali, Prio-
ribus, & Clauarijs, ne censum super monasterij bonis im-
ponere audeant, quacunq; de causa, nisi prius consulto
Generali Ordinis, qui de hoc quid sit agendum statuatur.

*Superiores
non possunt
bona stabili-
a et an-
nuos cen-
sus oppig-
norare nec
permutare*

31. Adhuc sub eisdem pænis facultatē adimimus cui-
cunq; nobis inferiori, etiā capitulo Prouinciali bona stabili-
a, & annuos cēsus oppignorādi, permutādi, et eo minus
vendendi, & alienandi, neq; in hoc, decretū nostrarum cō-
stitutionum parte pri. cap. 2. 7. vlla ratione valeat su-
ffragari, cum hæc facultas permutandi, per priuilegium
Apostolicum soli Generali Ordinis sit reseruata: et cum
hac limitatione, ne consensum præbeat alienationis, et
venditionis contractibus, nisi eodem die fiat implicatio
earundem pecuniarum, in alia re stabili, in eundem Ec-
clesiæ utilitatem.

*Prædia de
inceps ad
vitam non
locentur.*

32. Tandem sub eisdem pænis præcipimus, ne præ-
dia nostra ad vitas deinceps locentur. De his tamen quæ
nunc concessa reperiuntur, nihil penitus innouetur, sed
permutatur locationis tempus terminari. Quo tempo-
re absolute, Cōuentus ad quem huiusmodi prædia per-
tinent, quid magis expediat, determinabit cōsulto, etiam

*Prior non
sit expēdi-
tur.*

super hoc Reuerendo Prouinciali.

*Expēditur
habeat li-
brum.*

33. Non liceat Priori etiam pro necessitate Cōuen-
tus procuratoris, seu expeditoris officium exercere,
sub pæna in cōstitutionibus descripta.

*Prior qui
frumentum
vinum &
oleum ven-
diat ut pu-
niatur.*

34. Expeditor cuiuscunq; Cōuētus librum habeat,
in quo omnes expensas, quæ qualibet die fiunt fideliter
annotet, vt si aliquod dubium super expensis emerferit,
inspecto libro expeditoris, tollatur.

35. Non vendatur Frumentum, Vinum, et Oleum, et
cætera huiusmodi quæ sunt necessaria pro victu Reli-
giosorum, quod si superesset tempore debito de licen-
tia.

tia Prouincialis, v̄datur. Sed si aliquis Prior huiusmodi res vendiderit, & postea eas ob fratrum victum emerit ab officio deponitur, ad nullas dignitates et officia Ordinis assumendus per decennium. Ex cap. Gen. Cre.

36. Teneantur singuli Priores deferre ad Capitulum Prouinciale inuentaria quoruncunq; mobilium, & se mouentium suorum Conuentuum, etiam comestibilium, et rerum ad sacristiam, et ecclesiam spectantium, nec non etiam omnium rerum stabilium, atq; etiam legatorum, c̄sum, & aliorum huiusmodi ac ea, a patribus Clauarijs, et in minoribus Conuentibus, a patribus ibidem degentibus subscripta, presentare Reuerendis Prouinciali, & diffinitoribus: in quo si defecerint, eijciantur extra gremiū priuati voce actiua et passiuā, & cum eis dicti Reuerēdi Prouinciales, & diffinitores nō audeāt dispēsare, seu dissimulare, quod si effecerint. Declaramus ex nūc pro tūc: omnia acta Capituli irrita, et nulla esse. Ex cap. Ge. Cre m̄.

37. Prouincialis ne dum in suis visitationibus, sed etiā in Capitulo Prouinciali vna cum diffinitoribus examinet inuentaria supradicta mobilium, & immobilium, eaq; conferat cum inuentarijs descriptis in libro Prouinciae; & teneatur admonere patrem Ordinis, seu si absens fuerint, Procuratorem Generalem de omnibus mutationibus in singulis inuentarijs factis, & si Prouincialis negligens fuerit in puniendo eos, quos reos inuenierit, circa fidelitatem dictorum inuentariorum: vel in collationibus, & admonitionibus vt supra faciendis; eo ipso intelligatur suspensus ab officio, & inhabilis ad omnia officia, & dignitates Ordinis in perpetuum, solum per Capitulum Generale dispensandus. Ex cap. Ge. Cre.

38. Nulla deinceps fiat legitimæ seu portionis fratrum remissio, absq; capitali Cōuentualis decreto, & Capituli Prouincialis cōsensu, & tūc nō remittatur nisi quarta legitimæ pars, nisi tata esset parētum, & cōsanguineorū fratrum

Priores quib; inuentaria bonorū cōuentus ad ca. Prouinciale nō detulerint extra gremiū eijciantur.

Prouinciales examinet inuentaria rerum mobilium, & immobilium.

Quarta legitime pars potest remitti parentibus fratrum pauperibus

nostrorum egestas, vt pro cleemosina eisdem eroganda iudicio vtriusq; capituli æquum, & pium esse censeatur, tertiam, vel dimidiam ipsius legitimæ partem remittere. Si quid vero in contrarium factum fuerit, tanquam nullum habeatur,

*Priores nõ
possunt cõ
mutare
fabricas
capellarũ
in alios v
sus.*

39. Fabrica capellarum Ecclesiæ nulla ratione in alios vsus conuertatur, ne testantium voluntates defraudentur, et vt Capellæ pulchrioribus ornamentis, & parietibus, et tectis exornari possint: vt autem hæc melius obseruari queant, præcipimus in virtute sanctæ obediētiae, vt talis pecunia reponatur in arcula, quæ in arca depositi seruetur, et fiat vnus liber specialis, in quo scribantur receptæ, & expensæ quæ factæ fuerint talis fabricæ; vt scire possit Prouincialis, et capellarum domini quo modo expensa sit. Priores vero seu Clauarij secus faciētes per sex annos ad nullum assumantur officium.

*Qua pena
puniendi
priors qui
Conuentum
ære alieno
oppressum
reliquerit*

40. Priores, qui cernentes appropinquare terminum suorum officiorum, vel redditus certos per anticipacionem exegerint, vel Conuentum ære alieno oppressum relinquerint etiam si ipsum æs alienum contractum sit ædificiorum construēdorum gratia, vel granum, vinum, oleum, arietes, et alia victui religiosorū necessaria, incõsulto Prouinciali, vendiderint, per sex annos, sint ad omnia Ordinis officia inhabiles, ac per annum integrū etiã loco, & voce actiua priuati solum à Generali Ordinis restituendi.

¶ CAPVT SEX

tum de Infirmis.

Inter

INTER OMNIA MISERICOR In omnibus
 dia opera corporalia, infirmorum cura: conueni-
 tio maxime splendet, & effulget, ac Re- bus depu-
 ligationum studio valde accommodata: tentur mi-
 Ideo in omni Conuentu deputetur mi- nistri qui
 nistri, & custodes amicabiles infirmorum seruiant in-
 qui omni diligentia studeant. eis infer- firmis.

uire. Ex cap. Gen. Crem.

2. Reuerendi Priores eorumq; Vicarij semel saltem in mel saltem
 die (vt per Soreth fuit definitum) visitabunt infirmos, et in die visi-
 inquirēt quo pacto eis inseruiatur, & si in eius modi Cha- tent infir-
 ritatis officio aliquos culpabiles inueniēt pro modo cul- mos.
 pe grauer puniant. Ex cap. Gen. Crem.

3. Quando aliquis est graui infirmitate oppressus, ex Valde la-
 ijs, qui fuerint ad eius obsequium deputati, saltem vnus borātes so-
 semper continueq; assistat infirmo, nec quacunq; de cau- li nō relin-
 sa eum derelinquat solum, ne ob incuriam ministrorum quantur.
 iacurrat in aliquod anime, vel corporis periculum. Ex
 cap. Gen. Crem.

4. Prouidebunt Priores de omnibus necessarijs, tam Priores
 pro remedijs, quam pro cibis exhibēdis, prout medicus prouideāt
 instituerit, sine vlla personarum acceptione, etiam si non infirmis de-
 sint ex illo Conuentu, vel Prouincia in qua tunc tempo- necessarijs
 ris manent, sub poena perpetue inhabilitationis ab omni-
 bus officijs. Ex cap. Gen. Cre.

5. Inhibemus ne fratres nostri in domibus seculariū Infirmi nō
 infirmi commorentur, licet nulla de illis habeatur mala- curētur in-
 suspitio, sub eadem poena. Ex cap. Gen. Crem. doni in se-
 cularium.

6. In locis autem nostris vbi frater aliquis vnde cumq; Hospitijs
 sit, quanuis hospes, vel peregrinus inceperit infirmari. et peregrini-
 ibi moram faciat, donec conualuerit, eiq;, sicut de alijs nis infir-
 fuit expressum, de necessarijs prouideatur. Ex cap. Gen. mis neces-
 Crem, saria pro-
 uideantur

7. Medicus minutionem seu flebotomiam, aut alia que

Remedia ordinata a medico ad sanitatem infirmorum adhibeantur.

quæcunq; remedia alicui infirmo ordinaverit, nec ob negligentiam custodis, aut Prioris tenacitatem fuerit adhibitum remedium: atq; inde sit subsequutum aliquod periculum notabile, ob defectum talis remedij, custodi negligentia grauior pena per viginti dies infligatur: Prior vero recusans deponatur ab officio, & si mors fuerit subsequuta, declaretur, qui in culpa fuerit, suspensus, perpetuo a diuinis, si in sacris extiterit, sin minus carceri tradatur per Priorem Generalem absolueudus. Ex cap. Gen. Cre.

Infirmis qui confiteri renuerint necessaria non provideantur.

8. Sed ne dum corporis sanitatem quarimus, animæ salutem videamur negligere: cogant superiores, vt per sacros Canones est statutum, quoscunq; infirmos statim in principio suæ infirmitatis peccatorum suorum omnium confessionem facere sacerdoti, per ipsum ex Ordine nostro eligendo, si ad hoc idoneus fuerit, & si vltra primam diem misericorditer admoniti confiteri neglexerint, eis non provideatur de remedijs corporalibus. Ex ca. Ge. Cre.

Infirmi hortentur ad sacrâ Eucharistiam & Oleum

9. Vbi vero confessus fuerit frater infirmus, ei ad memoriam reducatur, vt sacratissimum viaticum deuotè suscipiat, si nullum fuerit impedimentum, quo minus possit, qualis est vomitus, & huiusmodi, & si periculum esset mortis, eum admoneant de Sacramento Extremæ vnctionis, atq; conferantur. Ex cap. Gen. Cre.

Qua pena puniendus, qui non fideliter reuelauerit ea que antea habebat ad vsu

10. Inter cætera vero admoneatur infirmus (postquam Deo ad solamen conscientia suæ satisfecerit) (bona quæcunq; quorum vsu incertum antea habuerat, aut in scio Præiato retinuerit. reuelare in præsentia Prioris, duorum, vel plurium fratrum de Conuentu, quod si non fecerit ea fidelitate, qua tenetur, & super hoc eum mori contigerit, Ecclesiastica careat sepultura, & suffragijs diuinis sicut sacris præcipitur Canonibus, si vero super vixerit iisdem priuetur, tantum relictis sibi necessarijs.

Ex cap. Gen. Cre. Crema.

CAPVT SEPTI

mum De nouitijs, & profeslis, eorumq, Religiosa institutione.

ANTA CVRA, TANTAQ;
animi sollicitudine. S. D. N. Clementis
Pape iussum, et iudicatum est, vt in qua
libet nostri Carmelitici instruti Prouin
tia excitentur, et construantur nouia
tus formati, sub claustrali custodia, in
quibus tanquam in virtutis, et omnis

*In omni-
bus prou-
cys nouitia
tus et pro
fessatus co
struantur
in quibus
recludan-
tur nouitij
professi.*

honestatis seminarijs oriri, et vigeat posset pristinus ille
Monasticæ vitæ candor, et regularis instituti splendor,
vt ex hoc facile perspicere, et intueri cuilibet liceat,
quantam pro hac sancta Beatitudinis suæ intentione ope
re cõplenda, Prouincialis ipsi diligentiã adhibere debeãt.
Hinc fit vt exhortentur, moneamus, obsecremur om
nes in Domino, ac districte præcipiamus, vt nulla ad
missa excusatione singuli Prouinciales in suis Prouin
cijs ordinent, & instituant vnum, vel alterum (si opus
fuerint) Conuentum, in quo sit formatus nouitiatus,
& professatus, in quibus omnes illius Prouincię no
uitij, & professi non dum ad sacros ordines promoti
recludantur, obseruaturi ad vnguem omnia, quæ in
nostris constitutionibus, & regula saluberrimè sunt or
dinata, ut sic per plures annos probationis, et profes
satus in totali regulę, & constitutionum obseruantia
arctitudine, et rigore educati: postquam sacris initiati
inde excesserint, difficultatem non sentiant in regulę
obseruantia, imo alijs potius sint exemplo. Ideo
cogantur ad obseruationem ieiunij, silentij, mansionis
ince

in cellulis, paupertatis, & aliorum omnium, quę in regula, et constitutionibus præcipiuntur, neq; vlla ratione fiat cum illis dispensatio, vel relaxatio, non etiam alijs vtantur camiseis, & linteaminibus quam laneis. Demum ne iota vnum, aut vnus apex ex constitutionibus vel regula omittatur, ad cuius obseruantiam non compellantur.

Nihil recipiatur pro admissione nouitiorum ad habitum.

2, In recipiendis autem ad habitum nostrum, & Religionem nouitijs, vt simonię peccatũ euitetur, nihil omnino pro huiusmodi ad habitum admissione quacunq; de causa (victu et vestitu excepto) recipiatur. Admoneatur tamen recipiendus, vel eius parentes, curatores, aut propinqui de Cõuentus, & religionis nostrę paupertate, atq; adeo curent Priores et Clauarij, vt eius parentes, curatores, aut propinqui provideant de omnibus supellectilibus necessarijs religioso, pro vt supra fuit expositum, et moneatur recipiendus resignare omni iuri repetendi vestimenta facta admodum Ordinis, cappam cum tunica, scapulari, & caputio, à quocunq; ea susceperit, vel etiã de propria pecunia emerit, eo casu quo ab Ordine resiliat, vel eiectus fuerit. Ex cap. Gen. Cre.

Nouitijs ad ordinem recipiendi iuxta decretũ Xixti. V.

Recipiendi sint honestis parentibus nati et bonis moribus imbuti.

3, Maiores sexdecim annis, non aliter ad Religionem admittantur, quam iuxta moderationem constitutionis Xixti quinti, scilicet extra Capitulum Prouinciale, vel Generale, de licentia tamẽ Prouincialis, à tribus vel quatuor vocalibus fiat diligens inquisitio, de eorum parentibus, patria, ante acta vita, & moribus, & fiat processus ne homicide, vxorati, latrones, aut ære alieno grauati, vel iustitię seculari obnoxij, aut infames recipiantur, sub pęnis in dicta constitutione contentis. Ex cap. Gen. Cre.

4, Sint etiam recipiendi ad habitum ex honestis, et catholicis parentibus procreati, de quibus nulla flagret infamia notabilium criminum, sintq; illi honeste ac catholicę educati, vt tam ex natalibus, quã ex educatione, bona de ipsis spes concipi possit. Ex cap. Gen. Cre.

Ceterum

5. CAETERVM anima duertant Prior s seruare ea, que sunt seruanda iusta constitutiones Sixti quinti, & Gregorij. XIII. fe. re. qui si filios parentum infanium, vel personas met infames ad habitum admisserint, ac super hoc debitam diligentiam adhibuisse non probauerint, suis functionibus absoluantur, & dicti filij habitu priuentur, etiam si fuerint professi. Eo cap, Gen. Cre.

6. Non recipiatur nouitij, qui sint Neophiti ex iudeis, vel Mauris procreati, iuxta statutum a Reuerendissimo Rubeo predecessore nostro, quod et nos inuiolabiliter obseruari mandamus, Si qui vero aliter, & absq; preuia omnium istorum inquisitione recepti fuerint, receptio sit nulla: & ipsi ad professionem emittendam non admittantur. Imo vt omnes tollantur fraudes, que fieri solent ab istis, cum sunt recipienti, falsos testes producendo, et mendacia fingendo, volumus, vt cum aliquis sit ad habitum recipiendus, et mox ad professionem admittendus fiat coram talibus protestatio, quod hac conditione, & non aliter recipitur ad habitum, vel ad professionem admittitur, quod sit ex veteribus Christianis procreatus, & quod si vlla interuenerit deceptio, & dolus ab Ordine expelletur, etiam subsecuta professione. Quod si quis, quacunq; fulgeat dignitate in Ordine, tales sic impeditos receperit, ipsum ex nunc pro tunc ad omnia officia per decennium inhabilem declaramus, & sic receptum, etiam professione facta, ab Ordine expelli mandamus. Ab hoc tamen decreto excipimus illos, qui ex aliqua parte claro, et veterum Christianorum sanguine sint procreati, vel ita noti Regi, et per eum nobilitati, & decorati muneribus, et dignitatibus, vt repudiatis ijs magnum oriatur scandalum, & ptopinquis fiat injuria.

7. Fratres alienae Religionis non recipiantur ad habitum nostrum nisi in Capitulo Generali, etiam si obtinuerint literas a S. D. N. Papa, qui tamen modo recepti iam

*In famer
& filij pa
rentum in
famiam ad
ordinem non
admittan-
tur.*

*Qua pena
punitur qui
Neophitos
ex Iudeis,
vel mauris
recepimus*

*Nouitij
quotidie o
rationi me
tali vacet.*

sunt habeantur tanquam legitimè, & optimè recepti, Ex cap. Gen. Cre.

Nouitius profugus vltimus ad habitum non recipiatur

8. Si quando euenerit quempiam ex nouitijs temerè á Conuentu fugam capere, ac extra cõuētum in domos secularium se conferre. Ordinamus non posse hunc amplius ad habitum Religionis, atq; adeó intra Conuentum recipi absq; expressa licentia Prioris Generalis, & hoc pro prima vice, quod si secunda vice hoc idem effecerit tunc neq; Prior Generalis siné Capituli Generalis consensu eundem admittere valeat. Cum vero pro prima vice admittetur, incipiet annum probationis, a die, quo iterum fuit in Religionem acceptatus. Ex cap. Gen. Cre.

Nouitius repudiatus in alio ordinis cõuentu non recipiatur

9. Si euenerit nouitium quempiam in Conuentu, in quo annum probationis perfecit, á Regularibus nostris non admitti: sed repulsam pati, statuimus non posse, in quolibet alio Religionis nostræ Monasterio accipi, sub pena priuationis officij, & dignitatis Priori, et accipientibus infligenda. Ex ca. Gen. Cre.

Nullus frater extra suam prouinciã professionem emittat.

10. Nullus Regularis aliene prouinciæ emittat professionem extra prouinciã, nisi de assensu illius Conuentus suæ prouinciæ, in quo integrum annum probationis habuerit. Ex cap. Gen. Cre.

Habeat cõsensum cõuentus sub cuius nomine proficitur.

11. Nullus etiam professionem emittere tentabit nomine alicuius Conuentus, sine assensu gremij illius Conuentus sub cuius nomine professionem emittere voluerint. Ex cap. Gen. Cre.

In affiliatio ne semper consentire debet cõuentus.

12. Non poterit aliquis affiliari, seu incorporari ex Cõuentu in alterum, sine assensu, & voluntate gremij Conuentus, cuius filius esse optabit, ita vt tam in professione quam in affiliatione habeatur assensus gremij Cõuētus. Ex cap. Gen. Crem.

13. Iuuenes ad habitum nostræ Religionis amplius non assumantur, nisi in lingua latina ita sint sufficienter exercitati, vt absq; Grammatica Magistro, probationis anno cõpleto

pleto professionem possint emittere, & ad audiendam dialecticam promoueri, & hanc latini sermonis sufficientiam cognoscent duo examinatores, vel Magistri in Theologia, vel graduati, vel lectores actu legentes, qui a toto Conuentu eligentur: qui sic electi iurabunt coram toto Conuentu, quod fideliter officium examinatorum administrabunt. Caueant autem predicti examinatores, ne aliquem indignum, & latini sermonis ignarum subscriptione sua approbent, sub pena priuationis gradus, & dignitatis vocis, & loci per annum. Nec poterunt predicti examinatores postquam electi fuerint, officio resignare, nec aliquam prætendere excusationem, sed per tres annos illi officio inserviant in Dei honorem, & nostræ Religionis, decus, et augmentum.

¶ 4. Si aliqui tamen fuerint ex illustrissimis, & generosis parentibus, vel apprimè in arte canendi, & pulsandi organa periti cum aliqua tamen latini sermonis notitia, et cognitione poterunt, si ita videbitur gremio expedire, recipi, aliter eorum receptio sit nulla, illosq; sic receptos prohibemus ad probationem per annum in ordine faciendam, admitti, & Prior eos proponens, vel recipiens ab officio statim deponatur, itaq; latini sermonis expertus nulla de causa recipiatur.

¶ 5. In quolibet nouitiatu duo Magistri collocentur, quorum alter ea, quæ ad bonos mores, pietatem, honestatem, et Regularis vitæ obseruantiam spectant, edoceat, absq; vlla relaxatione, seu mitigatione (vt dictum est) alter, in his, quæ ad bonarum litterarum studia grammatices, et Rethorices, eos instruat. Quod si qui essent ita prouecti, vt hiscè studijs minime indigerent, sed iam in Philosophiam, seu Theologiam incubuissent, ne id quod iam addidicerunt, obliuioni tradant, omnino prouideatur. Non tamen ad collegia poterunt mitti, equum est enim, ut prius religiosi quam in arti-

*Ad ordinē
non admittitur
tamen nisi
qui linguā
latinā cal-
luerint.*

*Ex illustri-
bus parenti-
bus nati et
in arte ca-
nendi peri-
ti poterūt
ad ordinē
admitti.*

*Duo magi-
stri sint in
quolibet
nouitiatu*

bus docti esse addiscant. Illis vero, qui ad cantum, & artem pulsandi organa erunt aptiores, assignentur Magistri, qui hanc artem illos edoceant. Priores autem qui neglexerint sub quorumcunq; prætectu, providere novitijs, & professis tam de magistro bonarum litterarum, & cantus, quam de magistro morum, ab officio penitus absolvantur.

*Novitij
quotidie o
rationi mē
tali vacent.*

16. Novitij singulis diebus, absoluto prius ad quod tenentur officio, omnes in ipso novitiatus oratorio per semi horę spatium dent operam orationi mētali, omnesq; simul congregati se exerceant in meditationibus. & contemplationibus: in quibus, ut in eorum mentibus aliquē fructum afferāt, a Magistro instrui debebunt, vesperi etiā priusquam cubitum eant, per semi horā in præfato oratorio unusquisq; eorum sigillatim, & secretō cum maxima humilitate propriam examinabit conscientiā, Deum pro delictis, eo die cōmissis, & bonis commisis, pro venia rogans, ac de beneficijs acceptis gratias referens.

*Litaniae
quotidie a
novitij in
choro dicā
tur.*

17. Quolibet item die hora competenti a Magistro morum assignanda omnes novitij ad Chorum conveniant, ibiq; litanias recitent cum precibus pro fælici statu sanctę Romanę Ecclesię, pro hæresum extirpatione, Principum Christianorum pace, & unione, nec non pro invictissimi Regis nostri Catholici, serenissimi Principis, ac totius Regię prolis diuturna conservatione.

*Quid habe
re possint
novitij in
cellulis,*

18. Et ut paupertati quam primum assuescant, nihil in eorum cellulis præter simplicem, & vilem iuxta regulę observantiam lectulum. 4. palmorum latitudinis, mensulam ad scribendum, & scabellum ad sedendum concedi poterit. Cætera quę eorum vsui necessaria videbuntur, in Camera communi in eodem novitiatu existente, asserventur.

19. Novitij nunquā exeant a novitiatu, nisi vel ad chorum, aut Refectorium, vel processionē, aut ad administrandum

dum Missis fuerint vocati: semel tamen in mense omnes (de bita honestate seruata) ad aliquem locum, intra Conuentum, recreationis causa progredi poterunt, semper existente ibi eorū magistro, & solo, cæteris quibuscunq; exclusis, neq; cum eis quispiam loqui valebit, licet sit cōsanguineus, vel parentes eorundem.

*Novitiū se
mel in mē
se ad locū
recreatio-
nis cū ma-
gistro solo
possūt egrē-
di.*

20. Si quis cuiuscunq; sit dignitatis, & conditionis ausus fuerit deputare nouitium, vel professum, non dū ad sacros ordines promotum ad obsequia cuiuscunq; extra nouitiatum, vel etiam ad seruitia publica, vt puta, portæ, coquinæ, cellæ vinarie, & similia, vel etiam ad alios Conuentus, vbi nouitiatus vel professatus non habetur transmittere, vel vt cameram cuiuscunq; etiam ad horā ingrediatur, permittere, sit eo ipso priuatus officio, & voce actiua, & passiuā arbitrio Generalis.

*Novitiū &
professi
ad obse-
quia extra
nouitiatū
non depu-
tentur.*

21. Nouitiū nō ab aliquo, quam ab eorū magistro corrigantur, in nouitiatu. Si vero contigerit quemquam illorum in capitulo culparum de aliquo errore, atq; delicto accusari, aut reprehendi, ob quod merito corrigi, et castigari deberet, omnem corrigendi facultatem omnibus Religiosis adimimus etiam subpriori: Prior tamen cum aliquem nouitium corrigere voluerit, in Capitulo, aut nouitiatu & non alibi corrigat, et emendet.

*Novitiū nō
corrigan-
tur nisi à
Magistro
et in noui-
tiatu.*

22. Idem omnino observari volumus, de professis nondum sacris initiatis. Quam ob rem inuigilabunt Provinciales vt quo ad eius fieri poterit res tanti momenti non evanescat, sed in dies augeatur, & crescat.

*Professi
nondum sa-
cris initia-
ti legibus
novitiorū
teneantur*

23. Studentes tam artium, quam Theologiæ non dū ad sacerdotium promori, non eximuntur ab obseruatione eorum omnium, quæ in his nostris constitutionibus pro professis sunt ordinata, quatenus cum exercitationibus litterarijs nō pugnent. Ideo ordinamus vt Subprior Conuentus, vel aliquis venerandus pater a Priore deputatus cogat studentes ad obseruationem ieiunij, silentij,

*Studentes
professinō
eximuntur
ab obser-*

*stantia con-
stitutionū
pro profes-
sis.*

*Magistri
nouitiorū
non acci-
piāt dona
à parenti-
bus noui-
tiorum.*

*Decreta
quæ his op-
ponuntur
nullius sint
valoris.*

*Prædica-
tores sine
licentiā Pro-
uincialis
nō se aſtrin-
gant alicui
ad prædi-
candum.*

orationis mentalis, & paupertatis: & ſimiliū, quæ nō pugnant cū litterarū ſtudijs, imo illa prouehunt, & adiuuāt.

24. Et quia nihil magis mentes hominum excæcat, quā munera, ne liberum de rebus ſibi creditis poſſint ferre iudicium, quod quidem, vel maximè clarum eſſe debet, & ab omni affectione denudatum in diſcernendis iuuenum moribus, ingenijs et propenſionibus: Id circo prohibemus Magiſtris nouitiorum, & profeſſorum ne aliquid à parentibus, vel conſanguineis, vel amicis eorum accipiant ſub pœna de poſitionis ab officio, et priuationis vocis, & loci, per tres annos irremiſſibiliter infligenda.

25. Cætera autem ſtatuta, quæ cum his pugnare videntur, circa inſtructionem nouitiorum caſſamus, & caſſata eſſe declaramus.

CAPVT OCTA

uum. De Prædicationibus, Confeſſionibus, & Ordinibus Sacris.

NT IN OMNIBVS VIGEA T obedientia, mandamus omnibus prædicatoribus, ne ſe alicui prælato, vel communitatibus aſtringant ad verbum Dei prædicandum per quadrageſſimam ſine licentiâ Provincialis in ſcriptis obſtenta, né ſe conferant in aliorum Eccleſias ſpe lucri, relictiſ proprijs Eccleſijs, ſub pœna priuationis omnium priuilegiarum Doctõribus, & Prædicatoribus conſeſſorum. Ex cap. Gen. Cre.

2. Prædicatores noſtri penitus ſe abſtineant inter prædicandum à quæſtionibus, diſputationibus, & ſubtilitatibus

bus scholasticis, atq; ab omnibus curiositatibus, et doctrinis, quæ simplicium mentes turbant, & perplexos animos reddunt, studeant igitur explanationibus apertis, & vtilibus prouocantibus affectum ad deuotionem, & intellectum ad cognitionem veritatis, literam Evangelij exponant non discedendo a Sanctorum patrum interpretationibus, sic q; vitia reprehendant, vt peccantes publice non infament. Ex cap. Gen. Cre.

3. Prædicatores ne retineant neq; occultent eleemosinas suis prædicationibus acquisitas, sed assignent Priori in arca communi recludendas. Prior vero sit discretus in dandis necessarijs, & emendis libris ipsis prædicatoribus, ita vt, si in subiectis est obedientia, sicut esse debet, sic in illis, qui præsumt, sit Charitas, & benignitas.

4. Nullus admittatur ad confessiones sæcularium audiendas qui trigessimum non compleuerit annum admisus in capitulo Prouinciali, & præuto rigoroso examine approbatus per examinatores, à Prouinciali capitulo deputandos, & nisi vel Theologiæ cursus perfecerit, vel casus conscientia per tres annos audierit, & Prouinciales non audebunt aliter ad confessiones admittre, sub pæna suspensionis ab officio per sex annos. Ex. c. G. Cre.

5. Confessarij sub pæna priuationis audiendarum confessionum per decennium non audiant fideles à confessionibus, nisi sedium suarum, fenestrellæ fuerint contextæ lamina, seu crate ferrea. Ex cap. Gen. Cre.

6. Prædicatores omni tempore diebus sabbati in prædicationibus suis, vltra explanationem Euangelij et aliarum doctrinarum semper aliquid prædicent de beatissima, & felicissima virgine Maria Dei genitrice Domina huius nostræ religionis Montis Carmeli, itq; faciant ob deuotionem populi in laudem eiusdem pijsimæ matris: Amplius recordabuntur prædicare de sanctis nostri Ordinis, & sapissime aliqua exponere de antiquitate, & am-

Prædicatores se à subtilitatibus abstineant scholasticis.

Prædicatores eleemosinas prædicationibus acquisitas assignare tenentur priori.

Qualiter confessores admittentur ad confessiones sæcularium.

Fenestellæ sint contextæ lamina ferrea.

Prædicatores aliquid de beata virgine in suis prædicationibus dicant.

plitu-

plitudine ordinis nostri, ac indulgentiarum illius, & secus
facientes non admittentur ad illud sacrum munus obeun-
dum. Ex cap. Gen. Cre.

*Qui sunt
casus quos
sibi possunt
superiores
reservare.*

7. Et quoniam nostris constitutionibus prima parte,
cap. 10. 5. sublata est potestas confessorijs absoluendi
aliquem fratrem nostrum a peccato superiori reservato
vt sciant confessorij nostri, qui sunt casus, quos sibi refer-
uare deinceps possunt. Et ne etiam superiores in re tanti
momenti hallucinentur, placuit hic inferere Decretum
Sanctissimi Domini nostri Clementis Papæ octavi super
casuum reservatione ab omnibus Regularium superiori-
bus observandum.

DECRETVM

Sanctissimi D. N. Clemētis Papæ. VIII
super casuum reservatione ab om-
nibus regularium superiori-
bus observandum.

ANCTISSIMVS DO-
minus noster: qui iam pridē
accuratē perpendit, & re ipsa
comperit, quod reservatio fa-
cultatis absoluendi religiosos
penitentes a peccatis quibus-
dam grauioribus, nisi superio-
res admodum prudenter, ac
moderatē illa vtantur, non

nullos inferiores, qui interdum superiori suo cōscientiæ
maculas detegere formidant adducere posset in æternæ

damnatio

damnationis periculum; & spiritualis remedij desperationem, Ideo vt hunc malo sanctitas sua opportunè proficeret decreuit vt nemo ex Regulariũ superioribus peccatorum absolutiones sibi reseruet, exceptis ijs, quæ sequuntur, aut omnibus, ab eorũ aliquot, pro vt subditorũ utilitati expedire prudenter in Domino iudicauerit.

So Veneficia, incantationis, sortilegia.

So Apostasia à religione, siue habito dimisso, siue retento, quando eò peruenerit, vt extra septa Monasterij seu Conuentus fiat egressio.

So Nocturna, aut furtiua è Monasterio seu Conuentu egressio, etiam non animo apostatandi facta.

So Proprietas contra votum paupertatis, quæ sit peccatũ mortale.

So Iuramentum falsum in iudicio regulari seu legitimo.

So Procuratio, auxilium, seu consilium ad abortum faciendũ post animatũ factum, etiam effectu non secuto.

So Furtum de rebus Monasterij, seu Conuentus, in ea quantitate, quæ sit peccatum mortale.

So Falsificatio manus, aut sigilli officialium Monasterij, aut Conuentus.

So Lapsus carnis voluntarius, opere consumatus.

So Occisio aut vuneratio, seu grauis percussio cuiuscũq; personæ.

So Malitiosum impedimentum, aut retardatio, aut apertio literarum à superioribus ad inferiores, & ab inferioribus ab superiores.

So Si quod aliud præterea peccatum graue pro Religio nis conseruatione, aut pro conscientia puritate reseruandum videbitur, id non aliter fiat, quam generalis Capituli in toto Ordine, aut Prouincialis in Prouincia matura discussione, et consensu.

So Non liceat superioribus regulariũ cõfessiones subditorũ audire, nisi quãdo peccatũ aliquod reseruatum ad-

miserint, subditi sponte, et proprio motu id ab ijs petierint

Superiores in suis domibus deputent duos, tres, aut plures confessores pro subditorum numero maiori, vel minori, ij qui sint docti, prudentes, ac charitate praediti, qui a non reservatis eos absoluant, et quibus etiam referuatorum absolutio committatur, quando casus occurrerit, in quo ea debere committi, ipse in primis confessorius iudicauerit.

Tam superiores pro tempore existentes, quam confessarii, qui postea ad superioritatis gradum fuerint promoti caueant diligentissime, ne de noticia, quam de aliorum peccatis in confessione habuerint ad exteriorem gubernationem vtantur.

Licebit tamen superioribus determinare penitentias graues quibusdam peccatis etiam non reservatis a confessorijs imponendas, quae subditos ab huiusmodi perpetrands cohibere possint.

Atque ita per quoscumque Regularium superiores, quicumque illi sint, obseruari mandant. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus Apostolicis, ac cuiuscumque Concilij etiam Generalis decretis, nec non consuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore obseruatis, aut regulis in generalibus, seu Prouincialis capitulis editis, statutis et constitutionibus, etiam Apostolica auctoritate confirmatis, priuilegijs, indultis, & concessionibus quibuscumque, quorum tenore hic pro expressis haberi voluit, ceterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

8. Non audiant secularium maximè vero mulierum confessiones post pulsationem salutationis Angelicæ in vespere et ante eam in mane, sed si necessitas ingruerit, ob penitentium multitudinem, accedatur lumen in eodem loco, sine quo, qui confessiones audierit, sit ab eo munere per quinque annos suspensus. Ex cap. Gen. Cre.

9. Qui poenitentias pecuniarias imponere ausus fuerit tanquam simoniacus rigide puniatur, & perpetuo sit ab

*Post signum
aue maria
non audiant
confessiones
seculares.*

*Poenitentiae
pecuniariae
non im-
ponantur.*

ea functione suspensus.

10. Si quis mulieres aut pauperes a confessionibus au-
dire recusauerit, sit eo facto a tali munere suspensus absq;
vlla spe dispensationis.

11. Ordinamus, ut in quolibet Conuentu, vbi degunt,
sex sacerdotes ad minus, sit lector casuum conscientiae,
qui diebus Lunae, Mercurij, & Veneris, vel vbi in illis ali-
quod subortum fuerit impedimentum, in alijs diebus
non impeditis hora certa, & loco determinato legat ver-
naculo sermone casus conscientiae, & praecipue tracta-
tus de vsura, de Cambijs, de Censibus, de Contractibus,
de Restitutione, de Voto, de Iuramento de Sacramētis,
de Centuris, & pœnis Ecclesiasticis, Simonia, et alijs hu-
iusmodi, quae frequentius euenire solent: cui lectioni
omnes interesse debent sacerdotes, etiam confessiones
audientes, Magistris, & praesentatis solis exceptis, quos
etiam vt intersint hortamur. Qua lectione absoluta, fra-
tres mutua collatione se se in huius modica suum doctri-
na vtiliter exercent. Et si per duas vices, cessante legitimo
impedimento, interesse recusauerint, si adhuc ad confes-
siones audiendas admissi non fuerint, non admittantur,
nisi a Reuerendo Prouinciali, & diffinitoribus in Capi-
tulo Prouinciali tantum, et non extra, si fuerint diligen-
ter examinati, & reperti idonei: si fuerint admissi, suspēsi
sint ipso facto, & pro prima vice non admittantur, nisi
in Capitulo Prouinciali, vt decretum est, pro secunda au-
tem vice, nec ab illis possint admitti, inconsulto Genera-
li Ordinis, neq; enim rē tāu momenti postponi volumus.

12. Statuimus etiā vt nullus possit admitti ad quācūq;
eignitatē, officiū, & gradum in Ordine, qui ad cōfessiones
saecularium non fuerit admissus vel noluerit admitti.

13. Ordinibus nō initientur, qui per quatuor annos sal-
tem Religioni non inservierint computato anno proba-
tionis, etiam si sint in legitima aetate constituti, equū est
enim, vt prius religiosi assuescant obedientiae, & humili-

*Pauperes
confessio-
ne audire
nemo recu-
set.*

*In conuen-
tibus habe-
atur lectio
casuum cō-
scientiae.*

*Nō admie-
tantur ad
ordinis of-
ficia qui
non sit cō-
fessarius.
Non ordi-
nentur qui
quatuor in
Religione
annos non
compleue-
runt*

tati, ante quam ad sacros assumantur ordines, in quo, sine diffinitorum consensu, in capitulo Prouinciali Reuerendus Prouincialis non poterit dispensare.

Seruata forma cōcilij Tridē tini fratres ad sacros Ordines admitantur.

14. Prouinciales non dabunt licentiam suscipiendi sacros ordines his, qui non sunt in etate legitima constituti morum probitate ornati, & competēti doctrina instructi, et a patribus sacerdotibus Conuentus habeant literas testimoniales de vita, et moribus ipsorum ordinandorum, iuxta normam sancti Concilij Tridentini literas etiam testimoniales etatis legitime eorundem authenticas apud se productas retineāt, ut si opus fuerit de licentia data rationem reddere valeant: aliter facientes sint priuati sua functione. Ex cap. Ge. Cre.

Prouinciales dona non accipiunt pro Ordinē, vel cōfessionū licentia.

15. Non valeant prouinciales accipere quacūq; munuscula etiam a sponte dantibus pro licentijs vel sacrorū Ordinum, vel Confessionum, vel prædicationū, sub poena Simoniacis debita. Ex cap. Ge. Cre.

¶ CAPVT NO

num. De studijs et Studentibus, & gradibus eorundem.

RDINAMVS ut deinceps in vna quaq; Prouincia duo tātummodo sint collegia pro sacra Theologia docenda, extra quę, studentes Theologi manere non possint, videlicet.

In Prouincia Castelle Collegia erunt Salmantice, & Compluti,

In Prouincia Cathalonie Collegium Sancti Angeli Barchinonæ, & Ilerde, et propter necessitatem, et distā-
tiam

etiam loci concedimus vt sit etiam collegium in Conuentu Maioricarum.

In Prouincia Aragoniæ Collegium Oscæ, alterum vero statuetur in Capitulo Prouinciæ mox celebrando.

In Prouincia Lusitaniæ Collegia erunt Conimbricæ et Eboræ,

In Prouincia Bethicæ Collegia erunt Ossunæ, et Cordubæ.

In his autem omnibus Collegijs studentes viuere debent iuxta statuta, & leges studentibus præscriptas in Collegijs nostris reformatis, videlicet Conimbricæ, Salmanticæ, Barchinonæ, Ossunæ. Sed quoniã in nostra Generali uisitatione experti fuimus non nullos cõuentus istorum Collegiorũ sufficientes redditus non habere pro aliendi commodè tot studentibus: vt ergo studentes in necessarijs nõ destituãtur, et ipsi leges collegiorum ad unguem obseruare compellantur, Præcipimus, et Ordinamus vt expensæ pro istis studentibus Theologis à tota Prouincia persoluantur iuxta taxam faciendam quotannis à Reuere[n]do Prouinciali, tanquam in hoc Commissario nostro, Conuentuum possibilitate, & temporum varietate obseruata.

2. Statuimus etiam vt pro artibus, & Philosophia tantum sint duo Conuentus à Capitulo Prouinciali semper eligendi extra quos nec vnus studẽs artium permanere possit: sed quotquot artes et Philosophiam sunt audieturi ad hos Conuentus mittantur. Qui studentes ad expensas Conuentuum, in quibus Artes & Philosophiam addiscunt, alendi sunt.

3. Studentes, non nisi à Prouinciali, & diffinitoribus in Capitulo Prouinciali, præuio riguroso examine poterunt deputari, & ad Artium seu Theologiæ collegia mitti, totum vero, quod non seruato hoc decreto fuerit per quemcunq; inferiorem factum, irritum sit, & nullum.

Ad studia non admittantur nisi præuio riguroso examine.

Ceterum,

Cæterum, ne dignis bonarum literarum additus præclu-
datur Generalis Ordinis cognita alicuius religiosi per præ-
uium examen sufficientia, ad studiū admittere, & ad colle-
gia destinare per litteras suas patentes valebit. At non fa-
cto præuio examine, nec cognita sufficientia, neq; eidē
Generali liberum sit huiusmodi licentias concedere, nō
obstante testimonio, per quemcunq; de cuius vis sufficiē-
tia eidem Ordinis Patri factō.

*Sine gene-
ralis licen-
tia nullus
à Collegio
expellatur*

4. Vbi quis seruatis seruandis vt supra ad studium deputatus, & in aliquo Collegio Artium, vel Theologiæ collo-
catus fuerit, fas non sit Proninciali quacunq; de causa
aliquem ex collegialibus studio priuare, vel extra Colle-
gium mittere, nisi mutaretur de Collegio in Collegium
iusta de causa, si vero aliqua subesset causa, per quā aliquis
esset studio, & Collegio priuandus, id non fiat inconsulto
Generali, ad quem transmittantur informationes, vt rec-
tum iudicium ferre possit, qui secus fecerit, sit voce ac-
tīua, et passīua priuatus.

*Superiores
professis
de lectore
prouidere
debeantur*

5. Et ne ingenia torpescant, præcipimus in virtute san-
cte obedientiæ, & sub pæna depositionis ab officio tā Pro-
uinciali, quam Priori locali, vt professis prouideant de le-
ctore, & Magistro etiam artiū, & Theologiæ, si opus fue-
rit. Nihil enim obest reformationi, scientiarum cognitio,
imo eam fouet & adiuuat, vbi vero quis fuerit benè in ar-
tibus, vel Theologia instructus, etiam secundo post pro-
fessionem emissam anno, poterit ad Collegia vniuersalia
transmitti.

*Studentes
domo non
exeat nisi
semel i mē-
se et ob vr-
gētem cau-
sam.*

6. Studentibus non liceat septa monasterij exire nisi
audienda ū lectionum causa in vniuersitate, & tunc om-
nes simul processionaliter, & bini ordine debito incedāt
nec quisquam ex illis sub pæna vnius disciplinæ pro pri-
ma, & secunda vicē, & pro tertia expulsionis à Collegio
tam eundo, quam redeundo audeat aliō diuertere, sed
recto tramite domo vniuersitatem, et ex vniuersitate do-

mun

nam petat. Poterit tamen Prior seu Rector Collegij, habito etiam ad hoc beneplacito regentis Collegij aliqua die, quã a studijs vacabunt, semel tantum in mense veniã exeundi recreationis causa impartiri, ita tamen, vt nullus studẽs, cuiuscunq;, domum ingrediatur, licet stricto cognitionis vinculo sibi deuincti (excepto euidentis necessitatis casu, obtenta venia vt supra) Prior vero, qui se indulgentiorem præstiterit, ab officio absoluat, & studẽs extra Collegium eiciatur.

7. Quã propter ne vagandi occasio studentibus detur et ne ipsi a quotidianis exercitationibus magno studiorum suorum periculo diuertantur, Prior sub eadem pœna extra propriam Ecclesiam ad missam celebrandã mittere illos non præsumat, & si tentare auderet, Regens impediatur, & collegiales non obediatur, statimq; Prouincialem admoneatur.

8. Tempore etiam vacationum sub eadem pœna Prior non audeat, etiam vltro se offerentes mittere pro elemosinis petendis per vicos, et oppida etiam circumuicina sed volumus studentes per totum annum in Collegijs commorari, & die noctuq;, litteris operam dare.

9. Ne tamen studentes in suis necessitatibus destituantur Reuerendus Prior curabit, vt expeditor, vel alter expēdat, & emat, quæ necessaria erũt ipsis Collegialibus.

10. Pareant studentes in his quæ ad studium pertinet: suis regentibus, reuertes vero pro prima vice et secunda arbitrio Regentis, & de consensu Prioris, puniatur pro tertia a Collegio expellantur,

11. Et vt in studia sint promptiores, & expeditiores, Prior nec intus, nec foris quempiam studẽtem, lectionũ, vel disputationum tempore occupare poterit, sub pœnis descriptis.

12. Regentes atãmen in legendis lectionibus animaduertat ne sint Ecclesie impedimento. & studẽtes singulis

Prior studentes foris ad missam celebrandam nõ mittat. Studentes non mittantur pro elemosinis petendis.

Necessaria studentibus non denegentur.

Studentes obedire tenentur Regentibus.

Prior tempore lectionũ nõ occupet studentes.

Adquid tenentur studentes.

diebus ferialibus missam celebrēt, missæ quoq; maiori et
vesperis intersint. Diebus vero sabbatis etiā cōpletorio,
festis, autē singulis horis reliqua illis remittimus, vt arctius
in studia incumbant. Cæterum per hoc decretum non in-
tendimus derogare vetustæ consuetudini, & peculiari-
bus Collegiorum decretis. Quia studētes in Collegijs, et
solemnibus vniuersitatibus, vbi studētes foras exeūt pro
audiendis lectionibus, officium recitent iuxta cōsuetudi-
nem Collegij, et temporis opportunitatem

*Ad quid
teneantur
studentes.*

13. Præcipimus insuper cuiuscunq; Collegij artium,
et Theologiæ studentibus, ne transcribant sermones seu
vernaculo, seu latino sermone conscriptos, donec tres
annos in Theologia compleuerint: & tunc etiam scitu,
et beneplacito sui regentis. Neq; admittantur ad secula-
rium audiendas confessiones etiam si á Reuerēdissimo
Ordinario licētiam obtinuerint: neq; conciones ad popu-
lum, nisi tribus Theologiæ annis transactis, aut coram fra-
tribus exercitij causa. Et qui hisce decretis reluctari au-
sus fuerit a Collegio expellatur, nec sine Generalis bene-
placito reintegretur.

*Numerus
Magistro-
rum in sin-
gulis pro-
uincijs his-
paniæ est
duodena-
rius.*

14. Numerus Magistrorum presentatorum, & aliorū
graduatorum ita in Capitulo Generali nuperrime cele-
brato est præscriptus in singulis Prouincijs Hispaniarum,
et Lusitaniæ, vt si pater Ordinis aliquam mutationem fa-
cere tentaret, eius prouisio penitus inualida esset, nec
vlla ratione in prouincijs admittenda. Numerus autē Ma-
gistrorum in singulis prouincijs Hispaniæ, est duodena-
rius, qui numerus nullo pacto debet augeri, aut mutari,
sed semper inuiolabiliter debet permanere.

*Bachalau-
rei et præ-
sentati etiā
sunt duode-
cim.*

15. Bachalaurei, item et presentati ad eundem nume-
rum duodenarium sunt redacti in eisdem Prouincijs
Hispaniarum.

In Prouincia vero Lusitaniæ octo dumtaxat Magistri, &
sex Presentati sunt constituti, quem numerū nullomodo
licebit

licebit excedere, Ceterum patres honoris et iubilati cū per nos, vt supra fuerint extincti, & abrogati, nulla illorū in dictis prouincijs, & tota religione habenda erit ratio.

16. At ne indistinctè quilibet promotionem procurer ad dictos gradus Theologicos, censuerunt patres diffinitores prædicti capituli Generalis neminē posse à Patre Ordinis ad præfatos gradus Theologicos assumi, nisi primo fuerit præsentatus à Capitulo Prouinciali, in quo et non extra, Prouincialis, & diffinitores cōficiant literas promotionis cum subscriptionibus singulorum, & sigillo Prouinciæ, et quod deinceps nullus poterit præsentari à Capitulo Prouinciali ad dictos gradus Theologicos, qui non legerit, & disputauerit, et seruarit omnia statuta prouinciæ pro legentibus, & graduandis ordinata, nec nō habeat ad hoc definitam ætatem. Inter cetera vero, quæ in eodem Capitulo Generali pro suscipiendo gradu Bachalaureatus, & præsentaturæ sunt ordinata, vnum illud est, nempe quod legerint Philosophiam, postmodū per quatuor annos Theologiā scholasticā in Collegijs Prouinciæ, vel in vniuersitate continuè legerint, & triginta duorum annorum ætatem attigerint, Quæ omnia vt ritè rectè, & maturo Consilio ordinata, approbamus, et confirmamus.

17. Cæterum cum unio, seu potius cōfusio Bacchalaureorum, & præsentatorum facta in dicto Capitulo Generali, vt Bacchalaurei post assumptum gradum Bacchalaureatus, & vocentur, et sint Præsentati, sit contra constitutiones antiquas, contra dispositionem sacrorum Canonum: nec non contra vniuersalem consuetudinem omnium vniuersitatum totius Christianitatis, nec non contra ritum, & morem sedis Apostolicæ, que quandoq; literas dirigat præsentato sacrorū Canonū, aut sacre Theologie, quod tamen certū est, nō debere intelligi de Bacchalaureo formato, sed de uero præsentato in vniuersitate

Quid pro gradibus Magisterij et præsentaturæ faciendum.

Bacchalaurei non vocentur præsentati.

Appostolica nobis concessa dictum statutum corrigent: & constituimus, & ordinamus prædictos gradus Bacchalaurei, & præsentati omnino distinctos esse debere, prout præfenti decreto distinguimus, & distinctos declaramus: & præcipimus in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pæna priuationis vocis, & loci, vt Bacchalaureatus gradus decorati Bacchalaurei vocentur et nullo modo præsentati.

*Qualiter
sit faciēda
præsentatio
progras
graduandis.* 17. Verum quia per experientiam cognouimus potius affectu humano, quã meritorum intuitu præsentationem graduatorum quandoq; à Prouincijs factam esse Generali, vt multi docti, & pij viri repulsam passi sint, indigni vero, & literarum ignari non nunquam promoti fuerint, id circo vt quantum in nobis est hisce incommodis remedium afferamus, statuimus præsentationem Prouinciarũ pro graduandis Generali faciendam nullam esse nisi sub hisce conditionibus: vt qui ad Bacchalaureatus gradũ promoveri debet primo perfecit integræ cursum totius Philosophiæ, & totius Theologiæ in vno ex collegijs nostris ritè institutis, vel in aliqua vniuersitate approbata, de consensu superiorum. Secundo legerit integrè in vno eorundem Collegiorum totam Philosophiam deputatus tamen à Prouincia. Tertio defenderit Conclusiones, quater in vniuersitate approbata, vel in Capitulo Prouinciali, habito beneplacito Prouinciæ, & diffinitorum in Capitulo Prouinciali. Quarto quod ætatis suæ annum vigesimum octauum attingerit, et decimum post professionem compleuerit in Ordine. Quinto in litteris suæ præsentationis, quæ, vt supra à Prouincia fieri debent Generali, pro gradus concessione fiat expressa mentio omnium istarum conditionum, cum omnibus circumstantijs locorum, in quibus cursum legerit, & audierit, ac conclusiones defenderit, temporum quando incepit cursum tũm audire, tũm legere, & quando finiuit eodem cursus, ac dictas conclusiones sustinuit, nec

non personarum, tam præceptorum, à quibus audiuit, & sub quorum tutela conclusiones defendit, quam superiorum, quorum autoritate hosce actus peregit. Præsentaturæ gradus concedi non poterit nisi primo gradu adus *Conditio -* cursum Theologiæ per quatuor integros annos deputa- *nes Præ-* tus à Prouincia legerit. Secundo ætatis suæ annum, 32. *sentaturæ* attigerit. Tertio Bacchalaureatus gradum ritè vt supra ob- *Pro Magi-* tinuerit. Quarto à prouincia præsentationem cum supra *sterio quid* expressis conditionibus, & circumstantijs obtinuerit. Ad *sit agendū* magisterij gradus quis non assumetur, nisi ritè susceptis vt supra gradibus Bacchalaureatus, & præsentaturæ, per tres annos Religioni inservierit vel cõcionando, vel certe casus conscientiæ legendo per deputationem in Capitulo Prouinciali faciendam, ac demum præsentatio per Prouinciam fiat cum expressa mentione omnium, quæ supra sunt posita. Quæ omnes conditiones ac circumstantiæ in literis patentibus, quæ pro graduum concessione à Generali concedentur, distinctè enarrabuntur, sine quarum expressione literæ concessæ vti subreptitiæ censeantur: donec Generalis admonitus quid sit definiendum statuatur. Cæterum quoniam quandoq; non suppetunt Collegia in quibus graduandi cursus Philosophiæ, & Theologiæ perficere valeant, ne his aditus ad suarum virtutum præmium, videatur præclusus, statuemus, quod si quis perfecto integro cursu Philosophiæ, & Theologiæ vt supra per decem annos in aliqua vniuersitate approbata, in qua religio nostra seu Conuentum, seu Collegium habeat, publicè artes, vel Theologiam legerit, & viginti annos in Ordine compleuerit, habita facultate à Generali Ordinis susceptis Doctoratus insignibus in approbata vniuersitate eiusdem Prouinciæ, gaudeat omnibus priuilegijs quibus reliqui Magistri, & Doctores frui et potiri solent in Ordine.

Antiquior 18, Sed cum vnus tantum vacat locus ex graduatis,
in ordine et plures perfecerint supradicta omnia, ne alicui fiat iniu-
prefera- ria, præferatur qui primò in Ordine professionem emisit
tur in gra- cæteris paribus. Quod si ulla suborietur difficultas, ad Pa-
du. trem Ordinis remittatur.

Magistri 19. At vero quomã sunt aliqui qui prædictũ numerũ
extra nu- Magistrorum proficiunt excedere, qui ex commissione Re-
merum uerendissimi Generalis prædecessoris nostri, vel etiam
ex nostra auctoritate hætenus concessa, acceperunt lau-
ream Doctoratus in aliqua vniuersitate approbata, hi qui-
dem ex benignitate connumerantur modo inter Docto-
res, sed semper intelliguntur esse extra numerum duo-
decim Magistrorum, quanuis potiri debent priuilegijs,
et prerogatiuis cæterorum Magistrorum. Ex cap, Gene.
Cre.

20. Insuper declaramus quod prædictus duodenarius
Magistri numerus solum compleri debet ex his, qui prædictæ pro-
qui lege- uinciæ statuta legendo seruauerunt: Et hi quotiescunq;
runt sunt ad prædicti Magisterii gradum assumentur, semper debent
semper ex præcedere cæteros Magistros, qui ex benignitate, & non
numero seruatis statutis, gradus assumpserunt in vniuersitate ap-
duodena- probata. Quare præfatus numerus duodenarius debet
rio. impleri ex his qui ad gradum prædictum de rigore et iu-
stitia fuerunt assumpti seruatis statutis, prædictæ prouinciæ
Quod quidem intelligendum esse volumus, non de Ma-
gistris, qui iam fuerunt vsq; ad Capitulum Generale Cre-
monense inclusiue in Prouincia admissi: sed de alijs, qui
deinceps post Capitulum Generale celebratum ad præ-
dictum gradum assumentur, nam prædicti Magistri
erunt etiam de numero prædicto duodenario. Ex capit.
Gen. Cre.

21. Lectura vero tam Artium, quam Theologiæ ne-
Lectores mini deinceps cõcedatur ad libitum Prouincialis, vel Ca-
quomodo pituli Prouincialis, sed factò concursu, et riguroso peri-
creandi. culo

culo eorum, qui cupiunt legere predictas facultates, nimirum vt legant vnā lectionem in punctis viginti quatuor horarū spatio elaboratam, et absoluta lectione, respondeant ad argumenta, et obiectiones aliorum oppositorum. Postea vero Reuerendus Prouincialis cum quatuor Magistris, vel presentatis, qui in Capitulo Prouinciali ad hoc fuerint deputati, qui si fieri potest sint actu legētes, vel saltem legerint illam facultatem, per vota secreta iuxta Deum, et conscientiam suam peritiorem, & magis idoneum ad legendum approbabit. Ex cap. Gen. Cre.

22. Sed quoniam Bacchalaurei, & Magistri artium, & Philosophiæ nullum obtinent locum in Ordine nostro poterit Reuerendus Prouincialis, facultatem cōcedere alicui, qui propter occasionem legendi, vel disputandi in vniuersitatibus, prædictis gradibus debeat insigniri, non tamen propter illos aliquē locum superiorem a sua professione obtinebunt in Cōuentibus Prouinciæ. Sed neq; permittimus et Bacchalaureos, vel Magistros appellari. Ex cap. Gen. Crem.

Bacchalaurei locū suæ professionis obtineant.

23. At proinde minime aufertur a patre Ordinis facultas, quin aliquibus, insignibus et probis viris potestatem facere valeat suscipiendi omnes gradus supradictos philosophiæ, & Theologiæ in vniuersitate approbata, lecturam aliquam acquirendi gratia, ita tamen quod ob hoc nullo gaudeant privilegio in Prouincia, nisi seruatis his, quæ supra sunt ordinata.

Generalis potest con cedere facultatē ad gradus suscipiendos.

¶ CAPVT DE

Electiōibus, et regimine Prouinciarum.

Priores eli-
gantur in
Capitulo
Prouincia
li.

RIORVM ELECTIONES
deinceps non fiant nisi á Capi-
tulo Prouinciali, ita enim existi-
mamus fratres nostros maiori
cum quiete domino seruire,
et á multis molestijs, & injurijs
liberari, quibus, et verbo, & fa-
cto aliqui Priores indiscreti
afficere solent eos, quos in

in prædicta electione sibi suffragia nõ dedisse, vel leuiter
suscipiantur, ut q; etiam omnis subornationis occasio tol-
latur, & tumultus, et factiones, & fraudes, & alia quæ in
eiusmodi electionibus solent euenire plerumq;, quæ ma-
ximam pariunt perturbationem, penitus extinguantur,
hac tamen cõditione, ut diffinitores prædicti Capituli ad
officium Prioratus eo in capitulo assumi non possint.

Vacante
Prioratu
quid agen-
dum.

2. Quod si aliquo casu Prioratus officium vacare con-
tingeret in aliquo cõuentu, Prouincialis vna cum socio,
et diffinitoribus eligat nouum Priorẽ, & si facienda esset
electio pro aliquo Conuẽtu insigniori Prouincia, poterit
eligi quisit Prior in alio Conuẽtu minus insigni, si eis ita
expedire videbitur. Animaduertant tamen ne in huius
modi electionibus tota euoluatur Prouincia. Numquam
tamen in Priorem alicuius Conuentus eligatur in Capi-
tulo Prouinciali, neq; extra Capitulũ, qui ob aliquod de-
lictum ab eodem officio prioratus fuerit depositus nisi
transactis sex annis ab eius depositione. Quod si ali-
quis spontẽ officium renunciauerit, priuatus rema-
neat tribus annis, si suæ renunciationis legitimas cau-
sas non assignauerit, quas esse legitimas et idoneas Pro-
uincialis cum socio, & prædictis diffinitoribus debent
iudicare,

Prouincia
les cõ duo

3. Si ante sex menses celebrationis Capituli Prouin-
cialis aliquod Prioratus Officium vacauerit, poterit, Re-
ueren

ueredus Prouincialis cum duobus cōfinitoribus nomina *b us diff. ni*
 re illius Conuentus Vicarium, qui hoc nomine gaudeat, *coribus po*
 et non alio, cum vero ad Capitulum Prouinciale talis Vi- *test nomi*
 carius iturus sit, deferat secum socium secundum consti- *nare vica-*
 tutione ritē & canonice electum. *riam Con-*

4. Vbi autem quis Prioratus officio in vno triennio *uentus.*
 functus fuerit, non reeligatur nec in eodem, nec in alte- *Prior non*
 ro Conuentu ad idem Prioratus officium, nisi transacto *reeligatur*
 altero triennio, poterit tamen, ad quæ uis alia officia, & *nisi transa*
 dignitates etiam assummi immediatè. *to trienio*

5. Prouincialis vero qui in eodem Capitulo Prouincia *Prouincia*
 li, suo officio functus fuerit, poterit eligi in Priorem alicu *lis potest*
 ius Conuentus, nolimus tamen ipsum cogi posse, si in *eligi in præ*
 primo triennio post depositionem sui officij uellet quies- *orem.*
 cere, & Deo liberius inseruire.

6. Quod si euenerit officium Prouincialatus vacare, *Vacate of*
 siue per mortem, resignationem, assumptionem, seu aliò *ficio Pro-*
 quouis modo, tunc secundū formā, in cōstitutionibus ex- *uincialis*
 pressam ad noui Prouincialis electionē procedatur. quæ *quid agen*
 electio si ante festum natalis Domini fuerit facienda, offi- *dum.*

cium talis Prouincialis duret à die suæ electionis vsq; ad
 Dominicam tertiam post Pascha sequētis anni, & amplius
 duobus annis. Si autem prædicta electio post festum Na-
 talis Domini celebretur officium Prouincialis duret à die
 suæ electionis vsq; ad Dominicā tertiam post pascha eius
 dē anni, et amplius tribus annis. Quod idē factum est, ut
 semper Prouinciale Capitulum Dominica tertia post pas- *Priores de*
 cha celebretur. *nouo eligā*

7. Si euenerit aliquem Prouincialem esse eligendum *tur cū pro*
 ante complementum triennij præcedentis (ut dictum est) *uinciali, se*
 statuimus quod in eodem Capitulo, quo talis Prouincia *annus erit*
 lis eligitur, etiam Priores eligantur, si suorum officiorū vnus *midius suo*
 annus, & dimidius fuerit transactus, sin autem, minimè *rū officio-*
 eligantur, Sed cum suis relinquuntur officijs vsq; ad alte- *rū transac-*
 rius fuerit.

rius Prouincialis electionem, nisi aliàs, propter aliquas causas à suis officijs essent absoluendi.

Generalis potest differre capitulum prouinciale ultra triennium.

8. Si aliqua iusta de causa censeret Pater Ordinis Capitulum Prouinciale ultra triennium vel propter celebrationem Capituli Generalis, vel propter proximam futuram visitationem eiusdem Generalis, vel alicuius eius vicarij, & Cōmissarij, aut propter aliquod aliud iustum impedimentum ipsi Generali notum, differendum esse: etiã Priores maneant in suis officijs, nisi aliter statuatur Generalis, vel Prouincialis, & diffinitores iudicarent aliquem ab officio, ob aliquod delictum absoluendum.

Qui officiales eligendi in Capitulo Prouinciali.

9. In Capitulo Prouinciali eligantur etiam subpriores, Magistri nouitiorum, et professorum, lectores artium, & Theologiæ, lectores casuum conscientie, etiam Magistri ceremoniarum singulorum Conuentuum, ac tandẽ examinatores confessoriorum, de quibus supra mentio facta est: Cæteri ministri à toto gremio Conuentuum minorũ, vel ab ipso Priore, Subpriore, Clauarijs, & magistris in maioribus Conuentibus eligantur, vt supra fuit expressum. Confessarij etiam, et Procuratores monialium in Capitulo Prouinciali similiter eligantur.

Quando Capitulum prouinciale potest differri in sequentem annum.

10. Quando capitulum Generale erit celebrandum, ordinamus quod si contingat Prouincialem illo anno Dominica tertia post pascha officium suum terminare, ad tollendas expensas, et alia multa incommoda, quæ ex celebratione Capituli Prouincialis contingere possent, predictum Capitulum Prouinciale in annum sequentem prorogetur; eademq; Dominica tertia celebretur, in quo officium predictorum Prouincialium terminabitur iuxta dispositionem Ordinis nostri. Ex cap. Gen. Cre.

11. In quolibet Capitulo Prouinciali semper eligantur duo sorij pro Capitulo Generali futuro: & custos prouincie, si forsan in illo triennio contingeret celebrari. Quod si hõ celebratur, rursus in Capitulo Prouinciali sequenti eligan

cia. si forsan in illo triennio cōtingerit celebrari. Quod si nō celebratur, rursus in Capitulo Prouinciali sequenti eligantur prædicti duo socij, & custos Prouincię, nisi fortè ipsa Prouincia vellet electos in præcedenti Capitulo Prouinciali approbare. Quod vel maxime fieri debet ad euitandas expensas, quę fieri solent, quando congregatur Prouincia solum pro electione prædictorum faciendā. Quod si contingeret aliquem ex prædictis socijs mori, vel canonicè impediri, quo minus accedere possit ad Capitulum Generale, ille assumatur in socium loco illius impediti, qui in prædicta electione sociorum plures voces habuisset, si vero custos Prouincię moriatur, eius locum habebat Vicarius per Reuerendum Prouincialem nominatus iuxta constitutiones nostras. Si tamen contingeret Prouincialem mori, vel priuari, vel assumi in prædicto triennio (licet Prouinciale capitulum pro electione futuri Prouincialis nō completo triennio celebratur) nō fiant electiones sociorum, et Vicarij, sed factę in præcedenti Capitulo, debent firmiter permanere. Ex cap. Gen. Cre.

*Duo socij
et custos
Prouincię
in cap. Prouinciali
eligantur.*

12. Vbi in Capitulo Prouinciali omnia fuerint disposita, quę in illo erunt statuenda, ante quam publicentur acta Capituli, fiat inquisitio ab omnibus gremialibus eorum patrum, ex quibus vnus eligendus est in Prouincialem in Capitulo sequenti, ita vt eorum quilibet nominet Reuerēdo Prouinciali & diffinitoribus sex patres ex tota Prouincia, qualitatibus in nostris constitutionibus contentis exornatos. Eorum autem omnium nomina, in papyro descripta tradantur Prouinciali electo, & diffinitoribus, qui suscepto iuramento sibi à Prouinciali iam functo de fidelitate, et secreto seruando, assument sex, qui a pluribus fuerint nominati, & tunc secreto nomina eorum sex, in papyro mox scripta, et sigillo Prouincię signata destinabuntur Generali Ordinis, vt ex more, vel ex illis admittat, vel alios addat, sicut ipsi videbitur expedire. poterunt autē confici plura exemplaria dictatū literarū ad hoc vt si in itinere vnę

*Quomodo
nominandi
a Prouincia
qui futuri
sunt
Prouinciales.*

essent interceptæ, alteræ perueniant, imo in ultimo anno
sui officij Prouincialis duplicatū aliud dictarū literarū trās-
mittat, eundē certiorē faciens, an omnes illi intervivos de-
gāt, & an vllus eorum in aliquod legitimū impedimentū,
in tempore illo intermedio incurrit. Quinimo volu-
mus vt Renerendus Prouincialis tunc temporis in suis
literis familiaribus ad Generalem mittat nomina, cogno-
mina, ætatemq; singulorum omnium Magistrorum Pro-
uincix, cū expressione impedimētōrū, quæ vnus quisq;
habebit, nec nō per quot vices qui vis fūctus fuerit officio
Prouincialis, vt ex qualitatibus eorū facilius cognoscat Ge-
neralis, quis debeat præferri. Vbi autē de essent Magistri ad
id onus idonei eodē ordine proponat presentatos.

*Diffinitores perse-
uerent in
officio per
triennium* - 13. Et quoniam ad leuanda Religionis grauamina, cre-
brasq; concursationes euitandas, nostræ constitutiones
statuunt Capitulum intermedium minime celebrandum
esse, vt multis rebus quibus secundum leges nostras so-
lum Prouincialis prouidere non potest remedium adhi-
beat. Ordinamus diffinitores in officio permanere de-
bere à Capitulo ad capitulum, qui semper erunt Prouin-
cialis coadiutores, sine quorum consilio Renerendus Pro-
uincialis nō poterit aliquem ad triremes, vel carceres per-
petuos, vel scapulare linguarum, & aliam grauiorem pœ-
nam condemnare, neq; Priores deponere.

*Diffinitores non se-
iu provin-
cialis offi-
ciū intro-
mittant* - 14. Ideo vbi quis ad similitudinem poenæ ob aliquod enorme de-
lictū erit cōdemnatus, liceat quidē Reuerēdo Prouinciali
processum formare, & omnia alia iuris remedia adhibere
vsq; ad sententiā exclusiue, at pro ferēda sentētia vocatis
saltē duobus diffinitoribus, & si sine dispēdio magno po-
test, etiā omnibus, vnā cū socio suo cōsulant inuicē qua pœ-
na sit ille plectēdus, & prout cōclusum fuerit, exequatur.
Omnes etiā electiones, quæ in diffinitorio capitulo Prouin-
cialis fieri cōsueuerūt, & iuxta hascē constitutiones nos-
tras fieri debēt, si in illo tēporis interstitio faciendæ aliquæ
erūt, nō sine sui socij, & duorum saltē diffinitorum vt su-

pra est definitum, cōsilio facias, quod etiam obseruabit in quibuscunq; actionibus quæ in Capitulo Prouinciali terminari solēt (præsentationibus graduatorū exceptis) quas in solo Capitulo Prouinciali fieri volumus. In reliquis vero ad officium Prouincialis spectantibus, nullo modo se intromittant diffinitores sub pæna vsurpantibus officia maiorum debita.

15. Diffinitores autem deinceps, tantum modo debent eligi omnes Magistri, per Prouinciam admissi, & omnes Præsentati qui officium Prioratus exercuerint: & de jure per Prouinciam admissi sunt, propter officij dignitatem. Hi diffinitores, in illo Capitulo præcedent omnes, & sint immediati post Prouincialem, & cum eorum authoritas electis noui Diffinitoribus in subsequenti Capitulo consumetur, si ipsi, aliàs vocem non habebunt, in ulla alia electione suffragiū ferent. præterquā in Diffinitorū electione et locū ex Professione, vel gradu sibi debitū retinebunt,

16. Fas sit Reuerendis diffinitoribus secundum antiquitatem gradus & professionis, Conuentum Prouinciæ eligere, in quo uiuant, dummodo ad hoc legitimum cesset impedimentum, sed in eodem Conuentu non plures duobus diffinitoribus commorentur, in quo Conuentu locum, & vocem habebunt post Priorem, licet ibidem Magistri, & graduati ipsis antiquiores habitarent.

17. Si aliquis diffinitor culpam committeret, propter quam vel ab officio vel voce, & loco vel gradu esset absoluentus, Prior eius Conuentus in quo talis diffinitor commoratur, solus habeat facere informationē, & iuxta qualitatem, & quantitatem delicti, si ita opus fuerit, etiam in custodia, vel in camera, vel in arctiori carcere recludere, statimq; Prouincialem admoneat, qui de iustitia providebit adhibito Consilio vt supra est determinatum. in reliquis omnibus Reuerendi diffinitores seruent omnia, quæ in constitutionibus præcipiuntur, nec vllam sibi aliam immunitatem, aut priuilegium arrogent

Qui sūt eligendi in diffinitores.

Duo tantū diffinitores possunt in eodem Conuentu commorari.

Quid agendum pro priuando diffinitore ab officio.

*Qui nostri
patres no-
minati sūt*

18. Ordinamus quod tam Reuerendus pater Prouincialis, quam quilibet alius diffinitor ab omnibus fratribus Prouinciæ, noster pater nuncupetur, taliter, noster pater Prouincialis, noster pater diffinitor. Et eodem modo appelletur quilibet alius Prior á fratribus sui Conuentus, & eidem dicimus de Prouinciali, qui iam suo officio functus fuerit. Cui etiam socius assignetur, petatq; veniam á Priore per se cum á domo sit egressurus, eligatq; conuentum ad habitandum quem voluerit.

*Quibus pæ-
nis subia-
ceat Pro-
uincialis
qui visita-
tionē impe-
dierit.*

19. Et quoniam Reuerendi Prouinciales, cum se á nemine iudicari debere conspiciant, quandoq; vel in munere suo obeundo segniores: vel in sibi subditos sæniore quam pareat, efficiuntur, nulla ratione habitæ regulæ, ac cõstitutionum leges nostras postponant, et obliuioni tradant, vt ad functionem suam viriliter, & diligenter obeundam accédantur, & ab iniustitijs, & oppressiõibus coerceantur, ac in dies vti vigiles pastores, & iusti iudices in æquitate & solertia retineantur, statuimus visitatorem, & commissarium tertio functionis cuiuslibet Prouincialis anno á Generali destinandum esse (nisi aliter iudicauerit expedire) qui totam percurrat Prouinciam cū vno tantum socio ad nutum suum eligendo, per trium mensium spatium, statim post festum Epiphaniæ, et ante Capitulum Prouinciale, Prius tamen literas suæ cõmissionis Reuerendo Prouinciali ostēdat, nec enim æquū est, vt quis in ipsius Prouincia, ipso inscio vllā exerceat iurisdictionē et munus, visis tamē literis statim Reuerendus Prouincialis obediet, nec sub quouis prætextu se opponere audeat sub pæna excommunicationis latæ sententiæ, priuationis quoq; dignitatis, loci, & vocis, & gradus in perpetuum.

*Visitator
per Gene-
ralem eli-
getur; et
quod sit e-
ius officiū.*

20. Is non presentetur á prouincia, sed arbitrio Generalis, vel ex eadem Prouincia, vel ex altera eligetur, certū est enim quod semper Generali presentabitur quem maluerit Prouincialis, cui potius, quā iustitiæ inserviet, eius autem

autem officium erit in singulis Prouinciæ cōuentibus, cul-
 pas Prouincialis inquirere, maxime si neglexerit pœnas
 exigere à transgressoribus regulæ, et constitutionum, et si
 in suis visitationibus id præstiterit, quod in hisce nostris
 decretis illi efficiendum præcipitur, nec id à solis Regula-
 ribus agnoscere poterit, sed etiam in librorum examine
 vnde facili negotio perspicui valebit, an in regimine Con-
 uentuum Prioribus iudulserit quippiam, quod regulæ cō-
 stitutionibus, & decretis aduersetur, Sed non audeat hu-
 iusmodi commissarius se intromittere in iurisdictione
 ordinaria Reuerendi Prouincialis, cuius officium non in-
 telligitur terminatum, neq; suspensum, nisi in literis con-
 missionis expressa fieret mentio talis suspensionis: vel ma-
 ior facultas quam simplicis visitationis eidem commissario
 tribueretur, quod ex literis sibi concessis poterit cognos-
 ci. Nullas tamen à Prouinciali poterit commissarius et visi-
 tator pœnas exigere. Sed vbi congregatum fuerit Capi-
 tulum Prouinciale, factaq; noui præsulis electione Reue-
 rendo Præsidenti Capituli, & Diffinitoribus culpas omnes
 examinandas assignabit, qui de iustitia sine vlla personæ ac-
 ceptatione prouidebunt.

21. Visitatori solæ simplicesq; expensæ tam itinerariæ,
 quã cibariæ soluantur, & si erit ex aliena Prouincia (quod *Visitatores:*
 non nisi raro, & ex magna causa fiet) à tota prouincia tri- *quæ Expē-*
 buetur tantum cappa alba, & tunica ruffi coloris cum sca- *sa danda.*
 pulari et capucio. Id quod nolimus traddi si ex eadē erit
 Prouincia.

22. Ne autem dum prouinciales volumus in suo offi- *Accusato-*
 cio retinere, eos manifesto infamiæ discrimini subijcia- *res contra*
 mus, cum facile sit in suam personam conspirari, ab his *Prouincia-*
 vel quos corripuisset, vel in eum male affecti essent. Or- *lem se obli-*
 dinamus. vt non recipiantur accusationes à visitatore no- *gens ad pœ-*
 stro contra Reuerendum Prouincialem, nisi accusatores *nam talio-*
 se obligauerint ad pœna Talionis. Et si Prouincialis accu- *nis,*

satus voluerit se defendere in Capitulo Prouinciali, nomina testium illi manifestentur, & nisi fuerit sponte confessus, vel legitime conuictus, nulla ei inferatur molestia.

Presidens 24. Et vt liberius culpæ Prouincialis valeant examina Capituli rī, & regulares grauamina eidem obijcere, ac sine vlloti *prouincia-* more pœna possint exigi. Ordinamus vt in Capitulo in *lis non erit* quo, culpæ Prouincialis erunt examinandæ, semper præ- *prouincia-* ses Capituli á Generali nominetur: quód si tempore de- *lis.* bito ob itinerum difficultatem huiusmodi nominatio nõ venerit. Prouincialis eo fungatur munere, vsq; ad electionem noui Prouincialis, & Prouincialis præteritus sit consiliarius in diffinitorio.

¶ CAP V T V N

decimum de officio Prouincialis.

*Officiũ pro
uincialis in
cõstitutioni
bus solet
continetur.*

VID PRO MVNER E suo diligenter obeundo tam in visitatione: quam extra eam Reuerendi Prouinciales teneãtur, efficere, satis quidem in cõstitutionibus Reuerendissimi Soroth cap. 23. & 25. videtur expressũ, attamen ad eorum, quæ dicta sunt in dictis cõstitutionibus renouationem, vel supplementum nobis visum est nõ superuacaneum, proponere, et statuere, quæ sequuntur.

Ex cap. Gen. Cre,

*Quod sit
officiũ pro
uincialis et
eius aucto
ritas.*

2. Curent omnino vt fratres nostri cuiuscũq; gradus & conditionis existant, extra religionem absq; suorum superiorum licentia, vel sedis Apostolicæ commorãtes, etiam si alicuius prelati, Principis Ecclesiæ, aut communitatis

ratis obsequijs essent mancipati, ad claustra reuocentur, quam primum id fieri poterit commode: aliter inuocato etiam auxilio brachij secularis, si opus fuerit eos capiāt, corrigant, et tanquam apostatas, & rebelles eos puniant, Ex cap. Gen. Cre.

3. Examinent inter reliqua in suis visitationibus inuentaria, tam sacristie, quam Conuentus, & mobilium, & immobilium, diligenterq; obseruent, an vlla res momenti sit deperdita, vel Ecclesia, & sacristia a sacrista curentur, & qua, decet, honestate seruētur, ac vbi repererint oppositum, de iure prouideant. Ex cap. Gen. Cre.

4. Collustrent parietes, & tecta tam Ecclesiarum, quā Conuentuum: & si quos inuenerint, ruinamminantes, aut iam collapsos, ordinent, vt reficiantur, & reparentur, ne propter negligentiam rectorum, et ministrorum omnia corruant et dilabantur. Ex cap. Gen. Cre,

5. Conficiant inuentaria & indices bonorum immobilium quoruncunq; eaq; describant in libro Prouinciæ, quem secum deferre tenebuntur, ac in arca trium clauium dictorum inuentariorum exemplar reponi curēt, & quo cautior sit eiusmodi nota, & index, procurent, si fieri potest, vt examinentur instrumenta, quibus, dicta bona sint a Religione acquisita, siue sint per donationem, siue per emptionem, aut quouis alio modo: & in dictis indicibus et inuentarijs nomen vendentis, aut donantis, & notarij, qui confecit tale instrumentum, dies, mensis, & annus exprimantur: nam ob incuriam sæpissimè experti fuimus, bona immobilia quam plurima a Religione defecisse. Ex cap. Gen. Cre.

6. Videant etiam, an quid fuerit acquisitum, vel si legatum aliquod in fauorem Religionis sit factum, eaq; inuentarijs eius monasterij addant, nec ommittāt cognoscere, si quid fuerit venditum, aut quouis modo alienatū, quod si repererint alienatum, inspiciant, an fuerint seruat a seruatā da

nanda, & provideant.

7, Examinent, & diligenter inspiciant, ac omnino cognoscere studeant, an Reuerendi Priores fuerint vigilantes ad seruandam clausuram? an indulgentiores Regularibus, quam præcipiunt nostra decreta in concedenda venia exen. li? an poenas à delinquentibus exegerint? an partiales extiterint tam in vestitu concedendo quam in alijs? an officium diuinum suo tempore celebratum? an omnes etiam graduati, potissimum, Prior chorum, & refectoriū frequentent? an alio obsonio quam communitatis vescantur? an in regimine Conuentuum omnia in nostris decretis statuta seruauerint? an fuerint in administratione fideles? an bona religionis dilapidauerint? an quicquam absq; clauariorum cōsilio effecerint? an Priorum officio fungi ausi fuerint? et breuiter, an sint regulæ & constitutionum obseruatores?

8, Curent vt priores, quos absoluerit contingerit, reddant rationem tam introitus, & exitus, quàm omniū bonorum mobilium, et immobilium, & obseruent, quod supra statutum est. Ex cap. Gen. Cre.

9. Præ cæteris autem faciant, vt Conuentus, liber remaneat, à quibuscunq; debitis: quod non anticipatè vendantur redditus, vel exigantur census Monasterij, ac reddantur integrè singulis Religiosis vestiaria, aliter provideant, pro vt supra statutum est, Ex cap. Ge. Cre.

10. Studeant, vt quam citius fieri poterit, in singulis cōuentibus provideatur pro singulis Religiosis, de dormitione, victu et vestitu, iuxta ea, quæ à nobis sunt statuta. Ex. cap. Gen. Cre.

11. Confessores, quos alias idoneos non uouerint examinent, vt fuit ordinatum, ne quod tanti est æstimandum post habeant: Insuper lectores casuum conscientia negligentes corrigant, interrogentq, an ad bonas disciplinas capescendas sint idonei iuuenes nostri? si illis fuit pro-
uisum

uisum de Magistro gramaticæ: sit tempus ad discendum
suppetit. Ex. cap. Gen. Cre.

12. In posterum sacris ordinibus non poterunt initia-
ri, qui non fuerint instructi moribus bonis, doctrina, æta-
te, et alijs conditionibus in sacris Canonibus positis: neq;
vllus absq; licentia in scriptis obtenta Prouincialis, au-
deat quoscunq; Ordines, etiam primam tonsuram susci-
pere, sub pœna suspensionis ab Ordine suscepto, et inha-
bilitatis ad vltiores. Ex cap. Ge. Cre.

13. Prouinciales pro concedendâ huiusmodi licentia
habeant literas testimoniales de vita, & moribus eius Re-
ligiosi, (vt supradictum est,) nec nō literas testimoniales
de legitima ætate, requirant per personas fide dignas, &
si fieri potest, per curatum, qui eum baptizauit, eumq; in-
super examinabunt de doctrina, & sufficientia, maximè
circa sacramenta, & alia necessaria cognitu cuilibet chri-
stiano: potissimum circa Ordinem suscipiendum. Ex cap.
Gen. Cre.

14. Et qui repertus fuerit licentiam sacrorum ordinū
dedisse alicui ante legitimam ætatem, nec debitam adhi-
buisse diligētiam, sit ipso facto à sua functione absolutus
Ex cap. Gen. Cre.

15. Qui sub quocunq; prætextu, etiam summæ neces-
sitis conuentus, vel sufficientiæ doctrinæ, probitatis mo-
rum, aut aliarum rerum, licentiam concesserit de sacris
suscipiendis ordinibus ante legitimam ætatem, sit ipso fa-
cto ab officio absolutus, & qui vigore talis licentiæ ordi-
nes susceperit, de facto sit suspensus à diuinis, & si in ordi-
ne sacro suscepto ministravit, est irregularis. Ex c. Ge. cre

16. Caucant Prouinciales, ne licentiam sacrorum Or-
dinum alienæ prouinciæ Regularibus impartiantur, in cō-
sulto Prouinciali illius Prouinciæ, vel Priore Generali, li-
cet promouendus in sua Prouincia maneret, sub pœna
depositionis ab officio. Ex cap. Gen, Cre.

17. Vbi reuerendissimi ordinarij, aliquod decretum vniuersale in vrbe, vel Diocesi seruandum fecerint pro cultus diuini, vel Ecclesiarum reformatione, licet ab eorum iurisdictione simus exempti, iubeant tamen Prouinciales Prioribus eius Diocesis, vt idem obseruent, nam in his, quæ reformationem redolēt, à capite nolimus discrepare. Ex cap. Gene. Cre.

18. Non audeant Prouinciales quemlibet admissum ad habitum conuersorum, & si quacumq; sufficiētia esset pręditus Clericali corona insignire, sub pena depositionis ab eorum officijs. Ex cap. Gene. Cre.

19. Prouincialis electus poterit exercere officiū suum electione statim habita, teneatur tamen infra annum recipere confirmationem suę functionis à Reuerendissimo Priore Generali sub pænis in constitutionibus descriptis. Ex cap. Gen. Cre.

20. Prouinciales qui officio suo functi fuerint, præcedent omnes alios Magistros Prouincię, in qua Prouinciales fuerunt, & inter ipsos, qui officium suum terminauerint, seruetur locus à die assumptionis suę ad Prouinciatum. Ex cap. Gene. Cre.

21. Prouincię omnes concurrent ad expensās Comitatus Transpontinæ, pro litteris à varijs partibus Romam missis. Ex cap. Gen. Cre.

22. Præcipimus ex decreto Capituli Generalis Placentinæ habito Anno 1575, ne Prouinciales, & capitula Prouincialia audeant statuta condere, quæ restringant Ordinis antiquas constitutiones, aut decreta Generalium comitiolorum, aut authoritatē Prioris Generalis, etiam sub nomine maioris reformationis, & obseruantię, & quę hactenus facta fuerint, irrita esse, et nullius valoris, statuimus, et definimus.

23. Si autem videatur necessarium ad maiorem obseruantiam Capitulis Prouincialibus, vel Prouincialibus, aliqua

quæ statuta decernere, illa non obligent Regulares nostros, nisi prius visa & approbata fuerint à Reuerendissimo Patre Ordinis. Neq; per hoc intendimus adimere facultatē Prouincialibus ordinationes peculiare in aliquibus monasterijs Prouinciæ faciendi, iuxta temporum varietates, & locorum consuetudines, & occasiones emergentes, dummodo contrariæ non sint constitutionibus Ordinis, neq; his nostris decretis, In his enim nolumus quemquā nobis inferiorem dispensare posse.

24. Prouinciales nullas collectas, aut taxas pro sua visitatione recipient à Cōuentibus, sed à tota Prouincia habebunt necessaria pro vestitu, & sumptibus itineris, quæcunq; autem Prouinciales à Cōuentibus receperint, siue in pecunia numerata, siue in vestibus, siue in alijs rebus quocunq; nomine, in librum distinctum referantur, in quo fideliter annotentur accepta, expensæq; omnes, de quibus in capitulo Prouinciali exactissimam reddent rationem, super quo diffinitorum conscientiam oneramus, liber autem iste acceptorum, et expensarum Prouincialium asseruetur cum diligentia, ut quoties opus fuerit inspiciantur expensæ.

25. Ne Prouinciales in suis visitationibus plus iusto aggrauent Conuentus, & molestiam inferant Prioribus ordinamus, vt Prouinciales visitationem cuiuscunq; Conuentus non protrahant ultra quindecim dies, etiam si sint ibi monasteria monialium, neq; possint commorari in vno Conuentu ultra duos menses vno quoq; anno sui officij. Nā officium Prouincialium esse debet totam Prouinciā peragere, & pecoris sui vultum cognoscere, & omnium subditorum necessitates explorare, illisq; vt patres filijs benigne subuenire. Prouincialis, qui secus fecerit per sex menses ab officio à diffinitoribus suspendatur.

26. Teneantur Prouinciales quot annis transmittere ad patrem Ordinis statum suæ Prouinciæ, hoc est numerū

fratrum, mores singulorum, officia, & exercitia, quibus singuli occupantur, Item nomina defunctorum, & eorum, qui ad habitum de nouo sunt admissi, delicta, & excessus fratrum si qui commisi fuerint, & penas talibus delictis inflictas, lites a nobis intentatas contra alios, vel ab alijs contra nos, mutationes fratrum de Conuentu ad Conuentum, et causas mutationum, & quidquid monasterijs de nouo fuerit acquisitum, vel Priorum, aut aliorum fratrum industria, vel hereditaria successione, vel donatione, vel morientium legatis. Ultimo admoneant Patrem Ordinis si Conuentus fuerint aere alieno grauari, & causis, & si culpa Priorum, aut negligentia aliorum, id factum fuerit, Prouinciales, qui in hoc negligentes fuerint arbitrio Generalis acerrime puniantur.

29. Ordinamus, precipimus et mandamus, eos omnes, qui a nobis litteras patentes pro gradu presentature obtinuerunt: non debere potiri, frui, & gaudere priuilegijs & gratijs presentatis debitis: nisi prius gradu licentiate in aliqua approbata vniuersitate, fuerint condecorati.

30. Item precipimus, Bachalareos precedere sacerdotes simplices: vt nostra constitutio decernit sed non omnes, sed eos dum taxat, qui viginti annos a die sue professionis in Ordine non compleuerunt.

31. Et quoniam statuta quotidie condere parum conducit, nisi adsit ipsorum viridis obseruantia, precipimus in virtute sancte obedientie Reuerendis Prouincialibus, & Prioribus Hispaniae, & Lusitaniae, vt haec nostra decreta nuper edita, imo antiqua nostrarum legum saluberrima statuta, & Generalium comitorum utilissimas sanctiones ab omnibus Regularibus nostris obseruari contendant, Si vero Reuerendi Prouincialis, & Priores id facere neglexerint, primum maledictionem omnipotentis Dei incurrant, & nos penas negligentiae suo tempore exigere

exigere curabimus.

32. Et quoniam nimia legum, & statutorum varietas confusione non modicam peperit in nostris Hispaniarum, & Lusitaniæ Prouincijs, nos ex autoritate Apostolica nobis cōcessa reuocamus, et reuocata declaramus omnia statuta, et decreta quorumcunq; prædecessorum nostrorum, etiam visitorum Apostolicorum quacunq; autoritate, & dignitate fulgentium, imo et Nunciorum Apostolicorum, volumus vt deinceps Regulares nostram superiores in præcipiendo, quam inferiores in obediendo, antiquas Ordinis constitutiones ad formam sancti Concilij reddactas, et hæc nostra statuta omniino sequantur.

Auertant autem nostrarum legū diligentes indagatores, nostræ fuisse intentionis in his nostris decretis, antiqua Ordinis statuta, vel temporum iniuria, vel Prælatorum nimia indulgentia, uel subditorum negligentia collapsa instaurare, in quantum præsentia tempora patiuntur. Quod si alicubi ab antiquis nostris constitutionibus deuiare cōspexerint, id maioris reformationis gratia factum existiment.

33. Quando in his statutis non statuitur poena contra transgressores, prælati eam adhibebunt iuxta formam cōstitutionum nostrarum, cōsiderata qualitate excessuum, et habita ratione personarum, non excedentes paternam et Regularem correctionem.

•• FINIS. ••

CLEMENS PP. VIII.

AD PERPETUAM REI MEMORIAM. Quoniam nemo debet sibi
assumere honorem, nisi vocatus a Deo tanquam Aaron, & à regularis vite insti-
tuto valde alienum est, ut Religiosi uiri, quos honorum & dignitatũ gradus san-
ctitate vite, ac alijs religiosis virtutibus potius promereri, quam a ppotere, eosq; gra-
dus, cum ad eos assumuntur, obediẽter suscipere, susceptosq; humiliter administrare des-
cet, medicatis secularium, praesertim personarum studijs, ad eos sibi aditum pateface-
re cõterdant. Unde magna in Ecclesia Dei pernicios a dferri solet. Nos, qui pro mune-
ris nostri debito in hoc potissimũ laborare non desistimus, ut Ecclesiastica, regularisq;
disciplina pristino candori restitatur, huic malo opportunum remedium adhibendam
censuimus. Cum itaque, sicut accepimus, quidam in ordine Carmelitarum, professionis
& regulæ, quam professi sunt, penitus immemores, nimiaq; dignitatum, & officiorũ
Ecclesiasticorum in dicto ordine consequendorũ ambitione ducti pro his consequendis
ecclesiasticorum, & secularium Principum studia requirũt, & à Sanctæ Romanæ Ec-
clesiæ Cardinalibus, alijsq; Prælatiis cõmendatitias literas, aliosq; fauores, & gratias
propterea expetant, quibus adiuti, quos sibi ex se promeruisse minimè confidunt, gra-
dus, & dignitates in eodem Ordine consequi ualeant, sicq; eiusdem ordinis quietem
non sine animarum suarum periculo perturbant. Nos malum hoc ab eodem ordine, cu-
ius prosperum regimen, & incrementũ ad ecclesiæ sanctæ utilitatem sinceris exopta-
mus affectibus pro nostra Pastoralis sollicitudine propellere summo perẽ cupiẽtes. Motu
proprio & ex certa nostra scientia, ac de Apostolica potestatis plenitudine omnes &
singulos fratres dicti Ordinis cuiuscunq; status, gradus, conditionis, præminentie qua-
litate, & dignitate existentes, qui de cetero ad prælaturas, gradus, honores dignitates
administrationes, functiones, & alia officia dicti ordinis assequẽda intenti ad Princi-
pum & Prælatorum atq; aliarum quarumcunq; personarum tam secularium, quam
ecclesiasticarum de gremio dicti ordinis non existentium etiam Cardinalatus honore, ac
quacunq; seculari dignitate, & excellentia, etiã Imperiali, Regali, & Ducali fulgẽtiũ
fauores recurrerint, vel etiam pactis, pollicitationibus, alijsq; vijs, directè, vel indirectè
palàm, vel occultè ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, fun-
ctiones, & alia officia prædicta obtinenda aspirauerint, vel alijs minimè legitimis, &
honestis rationibus ea obtinere quasiuerint, aut etiam spontè oblatis, & minimè cõqui-
sitis usi fuerint, illorumq; complices, & fautores ad quascunq; Prælaturas, dignitates
& officia, gradusq; honores, administrationes, & muneris in ipso ordine obtinẽda per-
petuò inhabiles declaramus, ac obtentis per eos Prælaturis gradibus, honoribus, digni-
tatibus, administrationibus, functionibus & officijs huiusmodi, eo ipso priuamus, ac
priuatos uoce tã actiua, quã passiuã carere decernimus, & declaramus, atq; in uirtute
sanctæ

sancta obediētia, ac sub excoꝛmunicatiōis latē sentētia pœna omnibus dicti ordinis
fratribus, Superioribus, & Prælatiſ quocunq; titulo nuncupatis, etiã Generali præsen-
tibus, & futuris præcipimus, districteq; mādamus, ne quempiã ullo tēpore precibus,
litteris, uel fauoribus adducti, uel alias ad instantiã, seu requisitiōē uel contemplatiōē
Principū, uel Prælatorū, aut aliorū quorumcūq; tā seculariū, quàm ecclesiasticorū ex-
tra dictū gremium existentū etiã Cardinaliū, Imperatoris, Regum, & Ducum ad cuius-
uis generis Prælaturas, gradus, honores, dignitates administrationes, functiones, & offi-
cia: a predicti ordinis promouere, uel penas aliquas remittere audeāt, seu præsumāt. Ne
secundē electiones, & promotiones ad Monasteria, seu Prioratus, uel officia dicti ordi-
nis cōtra præsentū dispositiōē (quod absit) quãdo cunq; faciendas: & pro tēpore obtē-
das nullas prorsus, inualidasq; fore, & esse, nullisq; uiribus substitutas, omnes, & singu-
los in præmissis delinquētes nulla alia monitione præcedēte, & absq; processu desuper
habēdo, sentētiã & penas præmissas irremissibiliter eo ipso incurrere, & ad illos sen-
tētiã: & pœnas præmissas damnabiliter incurrisse legitimē probādū, et omnino cōuin-
cendū solas præmissarum personarum instancias, preces, et fauores etiã ore tenus por-
rectas, plenã, indubiam, et sufficientē in iudicio, et extra fidem facere, nec ad id proba-
tionis alterius admiculum requiri. Et ita per quoscunq; iudices, & Cōmissarios qua-
uis auctoritate fungentes, etiã causarū palacij Apostolici Auditores, ac sancta Romæ
ecclesia Cardinales, sublata eis: & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & inter-
pretandi facultate. & auctoritate iudicari, ac definiiri debere, ac irritū quoque, et inane
si secus super his à quoquã quauis auctoritate scienter, uel ignorāter contigerit attēta-
ri. Nō obstantibus quibusuis Apostolicis, ac in Prouincialibus, & Synodalibus Conci-
lijs editis generalibus, uel specialibus cōstitutionibus: et ordinationibus, ac ordinis hu-
iusmodi iuramēto, cōfirmatione apostolica, uel quauis firmitate alia reboratis, statutis
& cōsuetudinibus, privilegijs quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrariū quo-
modolibet cōcessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus eorū tenores præsentibus
pro expressis habētes, illis aliã in suo robore permāsuris, hac vice duntaxat spe-
cialiter & expressē derogamus, cōtrarijs quibuscūque. Aut si predictis fratribus, uel
quibusuis alijs cōmuniter, uel diuisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici,
suspendi, uel excoꝛnicari nō possint per litteras Apostolicas nō facientes plenam, &
expressam, ac de uerbo ad uerbum de indulto huiusmodi mētiōē. Vt autē harum litterarum
notitia ad omnes dicti ordinis fratres facilius deueniat. Volumus illas in Generali
Capitulo, seu Dieta dicti ordinis publicē legi, illisq; in dicto Capitulo, uel Dieta lectas-
sic arctare, ac si legitimē unicuiq; intimata fuissent, illarumq; exēptis, uel impressis
manu Scribæ dicti Capituli, uel Notarij publici subscriptis, & sigillo Rectoris Genera-
tis dicti ordinis, uel alterius in dignitate ecclesiastica constituti obsignatis, eandem
prorsus fidem haberi, quæ presentibus haberetur, si eadē exhiberentur, Dat. Tusculi
sub annulo Piscatoris, die. 21. Maij. 1593. Pōtificatus nostri. Anno secundo.

M. Vestrius Barbianus.

